Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Tractatus de mendicitate sp[irit]uali

https://hdl.handle.net/1874/461595

¶ Incipit tractatus de Mendicitate ſpũali Venerabil' Magiſtri Johãnis Gerſon cancellarij pariſieñ.

Incipit ſecretũ colloquiũ hominis contẽplatiui ad animã ſuã. anime ad hominem ſuper pauptate et mẽdicitate ſpirituali. docẽs recurrere ad deũ ⁊ ſãctos ꝑ deuotã oracõnem. pro impetrãda elemoſina gratie ⁊ virtutũ. Inſup ⁊ pro adipiſcenda ſcientia affectionũ que ꝓprie ſapientia dicit̃ q̃ſi ſapida ſciẽtia. ¶ Et ↄtinet duas ptes. ¶ Prima tractat queſtiones ⁊ reſpõſiones diuerſas hominis ad animã. ⁊ ecõtra. ¶ Scđa cõtinet oracõnes ⁊ meditacões diuerſas. quas format anima ſub forma pauperis mendicantis ⁊ querentis panem.

Homo O mea paup. mea infirma. mea paralitica. mea miſeãbilis anima. que michil in te aut ex te boni habes. ſꝫ nec tuo labore vales cõparare. audi queſo meum cõſilium. diſce mendicãdi officium. Fiat tibi queſtus mẽdicitatis: ordinarius vite ſuſtentãde prouẽtus. An fame ſiti. algore interies. Viciosa profecto mĺtũ foret hec verecũdia vĺ ſegnicies.

Anima O homo hoſpes quidẽ meus qui mecum de patria tue prime ↄdicõis eiect⁹ es. ⁊ detruſi

ſum⁹ in hūc tetrū ac doloroſū carcerē pn̄tis exi
lij fateor heu me pauperē·egrotā · captiuā leſā
ſauciā·nudā·omnib; egētē· Vere infelix illa ho
ra·q̄ parēs p̄mus ꝯmiſit in deū ſūmū regē·grā
de illud nephas·crimenq; leſe maieſtatis·quo
iuſtiſſime nobis·illa noſtra preclara hereditas
adepta ē·ac de loco voluptatis · gaudij ac om
nis excellencie deportati ſumus in hunc locum
lacrimarum tribulacōnis·anguſtie·ꝛ deſolacō
nis·De diuicijs in paupertatem·de ingenuitate
in vilitatem · de vita in mortalitatem de loco ſe
curitatis in locū plenū diſcriminis·ꝛ ut ſb̄ vno
claudam omnia·de vniuerſitate bonorum·in ꝓ
fundū omnis miſerie ſumus iniecti· Quaē pror
ſus ignoro quid factura ſim·laborare nec·ſcīo
nec valeo. Verſaretur q̄ppe labor meus ad deū
ꝯgnoſcendū·amādum·laudādum honorādū·
Sed heu nimis longe factus eſt a me; nimium
mea ſe ꝓpiccāt. Conſpicō me in tenebris poſitā
circumdatam ignorancia·incertitudine errore
quibus inutilis facta ſum · ad illum intuendū
ſeu contemplandum. Ita igitur meo fruſtrata
labore·āmodo quid agerē·quid laborarē · quid
lucri facerem. Dicis michi mendicandū eſſe·et
pro vita queſtuandum. Volo quidem. Sed q̊
ibo captiua ꝛ ꝯclauſa intra hoſpitale tui corpo
ris · in magno carcere huius mundi mortalis

Quo pacto ꝓ petēdo auxilio valerē hinc effugere. Quis insuꝑ me clamātē audiret? Quis ad me reſpiceret. quis ſuccurreret? Circūſpice vndiqȝ. cū deficiamus oēs ⁊ pauꝑes facti ſumus nimis nemo noſtrū ē qui ſibiipſi vł in modico valeat opem ferre: vnde igitur alteri ſubueniet Quid dabit michil dādum habens? Ita ꝑfecto non aliā michi ſortem video ꝓpiciā. niſi contra hec mala remedium deſperacōnis querere: ⁊ deſperādo vitam hāc finire miſeram.

Homo Quid dicis O anima. deſperādū eſſe? Abſit. Minime certe deſpab; ſ; meū pocius audies cōſilium. Tibi enim demonſtrabo locum. caritate ⁊ miſericordia plenū. in quo omnes pauperes querentes inueniūt refugium. Ibi enim copioſi ſūt illi pij ac liberales dei elemoſinarij. in eccleſia videlicȝ celeſti ſācti. ⁊ ſācte. In quibȝ eſt illa theſauraria gratie. regina miſericordie mater pauperum orphanorū. Vbi adeſt ⁊ redemptor humani generis ſaluator noſter Jheſus criſtus. mediator et aduocat⁹ apud patrē pro peccatoribus. Queris qualit illic tēdes? Et ego reſpondeo. Illic te. ſanctū feret deſideriū Vbi enim tuū ſanctū erit deſiderium: ibi teipſā eſſe iudicabis. Deus inquit ꝓpheta. deſiderium pauperū exaudiet. Quid autē magis in tuo eſt arbitrio. q̄ꝫ tuum deſideriū. q̄ potes cōtinue ad

deum proficiſci· cū deo loqui· et cū ſāctis ab eiſq₃ ſbſidiū implorare·

Anima Si ita eſt o homo ut aſſeris· deſidera bo vtiq₃ ſatis· Verum plurima frequenter deſi derio: que minime accipio· et ſi deſiderando lo quor non eſt qui michi reſpondeat: et raro vel nūꝙ me expior ad uitā·

Homo Firmiter tenē o anima· ꝙ ſanctum de ſiderium ſemper auditū pro te exauditur niſi for te ꝓpter alterā triū cauſarum. Vel quia non ē de cōuenientibus ad ſalutem· ſicut paulus deſide rabat liberari a ſtimul' carnis· Vl' ꝙ preualet in te aliud quoddā peruerſū deſideriū vanitatis mūdane tue ſaluti ꝯtrarium· quod reclamans impedit ſāctū tuū deſideriū ſuū ſortiri effectum vl' quia hoc tuum ſāctum deſideriū· cito nimis euaneſcit· Racōnabile quippe valde eſt· ſi te iu uare voles· ut hoc tuo cedat profectui· nec con trarium queras altero deſiderio predominante ꝙq₃ pacienter et conſtanter expectes· oportuni tatem ſubuencōis: ſcdm racōnabile beneplaci tū adiuuantis·

Anima Fateor hō ita eſſe Sed i hac re vnū me cōturbat· ꝙ frequenter ignoro· quid m̄ expedi at· quidue officiat quātū ad p̄imam ſancti de ſiderij qualitatem. Habundant inſuper in cor de meo vana ac mundana innumera deſideria

quantū ad ſecūdam. Demum mox faſtidit animus et laſſatur in ſāctis deſiderijs: nec in eis pſeuerat quātum ad tercīā.

Homo Propterea tibi dixi a principio o anima mea tibi vacādū eſſe. diſcendum quoqȝ mendicandi officiū. quo tibi innoteſcat mod⁹ petēdi. vtiliter. efficacīter: et perſeuerāter. Vtiliter quidem petes. ſi tātūmodo ſalutaria. ſi diuine volūtati placita. ſi diuine legis mādata impleri deſideras. In omnibȝ itaqȝ tuis deſiderijs. diuinū antepones beneplacitū: dicesqȝ ut ſua non tua volūtas fiat.

Anima Miror valde o homo. cur per ſanctū deſiderium petendum velis ut dei volūtas fiat. cū velim nolim aliter eſſe nō poſſit. Cum etiā de⁹ ab eterno videat et cognoſcat oīa. et ſcdm hanc ſuam immobilē noticiā circa me ſingula futurā diſpoſuit. prout meis neceſſitatibus nouit eſſe oportunū. Quid ē qd dicis. qꝫ loquar ad eū per ſāctū deſiderium q̄ſi ignoret q̄d michi expediat et ſup hoc ipſū conarer inſtruere.

Homo Ita eſt vtiqȝ anima ut dicis. et nichilominus orādus eſt deus. ob aliū tamē finem qꝫ ipſa tetigeris. Sicut enim deus fecit oīa cum bonorū noſtrorum non egeret. nec tamen dici debet melior factus ſit. ſed creatura ſue bonitatis pticeps effecta ē. Ita vult deus ut eū diligam⁹

⁊ per ſancta deſideria deuote ipſū alloquamur
ꝓpter bonū nr̄m. In hoc quidem noſtra ꝯſiſtit ꝑfe
ctio. ſicut ⁊ ꝑfectio ſolis in lucēdo ⁊ illuminādo :
⁊ ignis in calēdo ⁊ calefaciendo. Scito ergo ꝙ
deus ordinauit ut noſtrā compaēmus ſalutem
deuotas ad ipſum ⁊ ſanctos fundendo preces :
⁊ mandata ſue legis ſtudioſe adimplēdo Atqȝ
itaqȝ frequēter vult ad preces ſāctorū aliquid
conferre. qd̄ ꝯferre conſtituit anteq̄ꝫ ſācti forēt
Certū quippe eſt ꝙ deus per ſeipſum poſſet oīa
formare : vult nichilominus ſibi ad rerum mul
tarum formacōnem ſecundas coopari cauſas.
ſicut homo naſcitur officō generacōis humane
⁊ hec inferiora corpora. cōſeruantur opacōe ſu
perioꝝ ſcilicet celeſtium. Ita quidem vult deus
vnū ſaluari auxilio alioꝝ ſanctoꝝ hominum vel
āgeloꝝ ita igit̄ ꝑpēdis ſatis cur orādus ſit deꝰ
⁊ ſancti eius. ¶ Sed forſā adhuc dices vanū eſ
ſe deum ſua prece vel deſiderio velle inclinare ad
alteram partem. cum illum conſtet penitus eſ
ſe immutalilem. nec in eo alternacōem eſſe vo
luntatis. qua flecti poſſit de vno velle ad aliud
aut iratus placari aut offenſus reconſiliari.
¶ Ad quod reſpondeo. verum eſſe quod de im
mutabilitate diuine voluntatis aſſeris. nec tn̄
ideo vanas eſſe deuotas preces ad eū fuſas quo
niā alio fine orādus eſt deus ⁊ homo. Orandꝰ

quidem eſt deus·nō quaſi noſtra oracōe flecten
dus aut placandus aut aliter quouiſmodo a
ſue volūtatis inſtituto immutād⁹: ſed ut nos
ipſos orātes excitemus ꝛ ꝓuocem⁹ ad deuocō
nem·ꝛ noſtre miſerie cōpaſſionē. At econtra
nō ob aliud hominē rogam⁹: niſi ut eum ad mi
ſericordiā moueamus. Fine igitur cōtrario la
borat intencō·deū orādo et hominem deprecādo
Ibi quidem finis ē immutacō orantis: hic eius
cui deprecacō dirigitur Qua in re non incōgrue
animaduertēdum eſt·ꝙ etiam modo cōtrario
noſtra cauſa verſāda ē coram deo ꝛ corā homi
ne. Coram deo quidē eo meliorē facimus cauſā
noſtrā·quo purius ꝛ ſinſerius noſipſos cōdēp
namus·aut cōdempnādos ꝓfitemur· nullam
excuſacōem pretēdentes. Ita ſane miſericordi
am liberacōnis a morte ſpūali·cui rei fueramus
deo facto propicō cōſequimur. Cuius vtiq; cō
trarium obſeruari cernimus in curia forenſi iu
dicis humani. Volēs itaq; deū tibi fore piū et
miſericordē: eſto ꝛ tu tibiipſi miſericors. Eſt eni
dur⁹ duris·pius pijs·bon⁹ bonis: ſeuer⁹ mal.
Talem itaq; illū inuenies: qualis ꝛ tu fueris
in tuis deſiderijs·non quidem per mutabilitatē
eius: ſed p tuam. Volēs inſuper in curia ſue iu
ſticie abſolucōem ꝯſequi: tu teipſā accuſab·iu
dicabis·cōdempnabis·punies: ꝛ ſic remiſſionē

impetrabis. Quod si te coneris defendere. et iustifi care vias tuas. confusionem profecto et co͞dem pnaco͞em reportabis. Et si millesies preces. mil lesies te co͞dempnes. quoniam si in extrema ho ra vite teipſam sic ↄdempnans inuenta fueris vtiq; liberaberis a morte. Sed animaduerte cautius. q͞ is no͞ legittime ac veracit͛ se ↄdemp nat: q͞ se ꝓ posse non eme͞dat.

Anima Satisfecisti ho͞ bene mee peticoni. ostendes et ꝓponens tres egregias veritates. quas igno rando frequens in me fuit turbaco͞. Nunc igitur animum recipere. voloq; ut ammones p sactu͞ desideriu͞ meipsa͞ ad deuoco͞ne͞ ↄmoue͞. insup et recursu͞ face͞ ad sa͞ctos. ad meipsa͞ ↄdena͞du͞ pu me͞du͞. Ita enim prius a pricipio suasisti. ut dice re͞ me͞dicare͞ et q͞stu͞ facere. Doce me igit͛ rogo te quid m͞ incu͞bat facie͞du͞.

Homo Michi videtur o aia. q͞ hoc facile dice͞ poteris si dilige͞t͛ inspexeris modos et conatus q͞ bus v͞tu͞t͛ paupes me͞dica͞tes ostiatim. varios discursus hic inde facie͞tes ꝓ subleua͞dis suis cor poralibus necessitatibz. Considera q͞so captiuos ul͛ ↄspectui iudicis p͞ntatos. suasq; sete͞cias tre pidis animis ꝓspice infirmos graui qualibet egritudie correptos. Per q͞re paupm ꝓconomoꝝ occultas et verecu͞das indige͞cias et genealit͛ o culum dirige ad oe͞s in quacumq; aduersitate

vel ꝑiculo cōſtitutos·pūta in ↄiunctorū funeri
bus.in exilio.in incendio·in diluuio · in bello ⁊
Animaduertes inꝗ̃ ⁊ ſtudioſo mentis intuitu
ꝑluſtra· ꝙ ardēs ſit in hijs deſideriū ad ſuā libe
racōnē à ſubuēcōez· Inſup attēde quid dicāt· ⁊
q̄d gerāt· ⁊ hec omnia confer· in teipſā· tuos re
cognoſcens defectus aut miſerias · tuā captiui
tatē· tuū exilium· tuā mortē quā peccādo incurri
ſti· Tuā inſuper deſolacōnem perpendēs· quoni
am deū tuum ⁊ patrē· ſed ⁊ celeſtem patriā tua
culpa ꝑdidiſti· Ita ſi feceris ⁊ cum tali deſideri
o ⁊ conatu· audacter affirmo ꝙ hoc tibi ad ſa
lutem ſufficiet· eriſq; bō queſtuaria bonoꝝ ſpi
ritualium· ⁊ alimoniarū gratie ⁊ virtutū· Atq; i
ta inuenies auxilium deſuper· in cunctis tuis ne
ceſſitatibus· ẏmo qd amplius eſt efficieris ad
modū diues· ẏmo dn̄a bonorum tocius mūdi
Cur ita· Quoniā ſic facta eris heres dei tui pa
tris· de cuius hereditate eſt totus mūdus · Ita
enim dixit apl's· Quod ſi filij ⁊ heredes.

Anima Rem magnā michi promittis o homo
magnam dignitatem excellenciā· nobilitatem
que michi ex dicta queſtuoſa mendicitate pro
venient · Volo igitur huius eſſe officij quāuis
vituperabile multū atq; inhoneſtum illud iudi
cet mundus preſertim perſone generoſe et al
te proſapie.

Homo Non aliter q̄ꝑ tibi affirmaui iudicabis o anima mea niſi omnino deſipueris. Et ut hoc tibi certius appareat. ꝓpono ocul' tuis ſūmum Imparatorem mundi. qui voluit eſſe huius officij ſicut ipē per ꝓphetā ꝓteſtatur. Ego inquit mendicus ſū ⁊ pauper. Apparuit hoc in omnibꝫ ſuis oratōibꝫ. quas ad deū prēꝫ fecit. p̄ſertim in cruce. quādo dixit. deus meus deus me⁹ ut q̄d me dereliquiſti. ¶ Magna igitur eſt differencīa corporalis illīus ⁊ coacte mendicitatis q̄ iudicō plurimoꝝ cenſetur fugiēda ⁊ vitupabil'. ⁊ huius ſpiritual' de qua ſermo quā volūtarie ſuſceperunt omnes ſācti. p̄mo criſt⁹ ipſe ut dictū ē. ¶ Nōne ⁊ Rex ille potentiſſimus dauid in ſuo pſalterio ſe huius queſtuoſe mēdicitatis ſectatorem ꝓfitetur dū ſe nominat. nunc infirmum nūc orphanū. nūc vulneratū. nūc cecū. nūc ſurdum. nūc impotētem. nūc alienum peregrinū nūc captiuū iacētē in pulue ⁊ ſtercore ⁊ ſic de alijs i numeris neceſſitatibꝫ. Et ſalomō ille ſapiētiſſim⁹ ſe dicebat paupem infirmū breuiſſimi tpis. minorē ad intelligēdū legē dei. Et ita in tō ſcriptuā diſcurrēdo. inueniem⁹ ulit de oībꝫ ſāctis

Anima Multum profecto laudabilis eſt huiuſmodi queſtus. quem conſtat omnibus ſanctis fuiſſe ꝯmunē. p̄mo et ipſi xpō. dō ⁊ homini. Verum quia iam dixiſti michi tu hō. ſpiritualē

hūc queſtū facile diſci poſſe ſi diligenti proſpe
ctu mentis attēdātur ea q̄ in queſtu corpali ab
hijs qui in aduerſitatibꝫ et indigēcijs cōſtituti
ſunt obſeruātur. accedamꝰ igitur inuicē ꝓpius
et plenius de hijs miſerabilibꝫ pſonis et earum
obſeruātijs conferamꝰ.

Homo Ita fiat anima. quoniā hoc tibi nō par
uo veniet profectū. Tū ꝓpter cōpaſſionē quā
inde cōcipies ad proximū. adimplēs legem ca
ritatis in officio pietatis. et miſericordie. Tum
ꝓpter virtuoſam inſtructionē tuam quā exem
plo corpal' huiuſmodi queſtꝰ accipies in que
ſtu ſpūali cognoſcens p hoc. quo pacto queres
opē in tuis ſpūalibꝫ neceſſitatibꝫ. multo picu lo
ſioribus ut ab illis liberatus. glorioſū illū eter
ne felicitatis fructū tandem cōſequaris. ¶ Lo
quamur itaqꝫ in primis de hijs mendicis qui
non incluſi degūt. victum cotidianū oſtiatim q̄
rentes. et eoꝝ exemplo diligenciam diſcamus.
Hij namqꝫ quāuis plurimū debiles et ſenio vl'
egritudine. vel alio quouis accidente fracti. ſe
ipſos vel baculoꝝ beneficiō portant. vel manibꝰ
trahunt. vel aliorum innixi viribꝫ quāuis diffi
culter et impedite incedūt. Suſtinēt nichilomi
nus in hijs laboribus multas inedias. Nunc
algore cōſtringūtur. nūc diſſoluūtur ab eſtu.
nūc a ventis et pluuijs infeſtātur. adeo ut bene

incolumes etiā crederēt ut in huiuſmodi mole
ſtijs ſuccūbere. ⁊ graues oportere incurrere in
firmitates. penſata precipue laboris difficulta
te. ⁊ indigentie magnitudine. quam oculariter
in eis experimur. dum eſurientes ⁊ ſicientes ⁊
nudi in medijs vehemētiſſimis frigorib⁹ ince
dūt. vel etiā frequēter nudatis corpib⁹ ad ter
rā ſedēt a mane uſq; ad veſperam. ⁊ hec omnia
paciēter ſuſtinent incōmoda. ſperātes ⁊ deſide
rātes aliquit elemoſine accipe. q̄ ſpe nichilomi
nus frequenter fraudātur: vacui ad domum
redeuntes. Dumq; eis aliqua certa largicō in
noteſcat. conſidera q̄ta celeritate quāto feruo
re illuc ꝯfugiāt. Ibi ꝓuerbiū ꝯmune verꝫ ꝯpro
batur q̄ neceſſitas facit anū currere. Suſcipe er
go o anima in te hanc diligēciā petendi elemo
ſinam ſpiritualē. Nichil hinc te auertat nec ali
bi inheras. ſin autē fraudari poteris. ⁊ abeē lar
gicōm patris celeſtis. ad inſtar pauperū illorū
deſidū. qui per vicos aut campos diſcurrentes
vel verbis vel factis inutilibus ſe occupātes ne
gligerēt tps donacōnis. tardius aūt venientes
⁊ putantes ſe aliquit accepturos repulſā acci
perent. dicendo eis. Ite hinc. qm̄ elemoſina hec
facta eſt ⁊ ſic ꝯfuſi ⁊ vacui recederent. ceteriſq;
paterēt deriſui. Ita ⁊ tibi o fatua aīa mea accide
ret. ſi tps tuū inutilit̄ expēdēs. dū ad elemoſinā

dei deberes feſtinare· precipue dominicis ⁊ feſti
uis diebꝫ ⁊ alias dū tibi affuerit oportunitas.
Ignoras enim tēpus in quo deus velit ſuā ele
moſinā diſtribuere· an mane· an veſpere. an ci
to an tarde. ⁊ ſi vtriſqꝫ hijs horis elemoſinā ſu
am tribuerit: tāto vberior ſbſequet̄ fructus.

Anima Bonū eſt hoc tuū cōſilium o homo· Ve
rum me ꝯgnoſcere oporteret loca ydonia· in q̄
bus elemoſinam iſtā querā· Ita enim ꝑ eos de
quibus locutus es paupes. fieri ꝯſpicō· ſtudio
ſe enim· ⁊ cū magna diſcrecōe· loca exquirunt
ad queſtū oportuna· ſciētes quia nō paſſim in
quibuſlibet locis· fructuoſus eſſet queſt9 ut ſi
tabernas aut alia ſuſpecta et infamia loca fre
quentarent plurimū verbera ⁊ iniurias ꝓ ele
moſina reciperent. Et ideo in locis ſacris· et in
ianuis diuitū ſe preſentāt. Ibidem a longe nō
ingredientes humiliter elemoſinam petunt di
cētes panē ꝓpt̄ deum.

Homo Ad hoc tibi reſpondeo o anima· ꝙ loc9
diſtribucōis tuaꝝ elemoſinarum eſt in celis ut
ꝑdixi. ⁊ illuc te poteſt ⁊ ferre tuū deſiderium.
Debes enim ꝯſiderare tuum deſideriū ad ſimilitu
dinem equi volantis. qualē fuiſſe fingūt poete
pegaſū· cuius quidē equi· ale due ſunt· timor et
ſpes. Vel etiā ad ſimilitudinem currus ignei·
ſimilis illi in quo delatus eſt helyas in padiſū

terreſtrem· cui⁹ rote quatuor· ſunt quatuor vir
tutes cardinales ⁊eq̄ vero trahentes ſūt tres
theologice virtutes· auriga vero eſt diſcrecō· La
te diffuſeqꝫ poſſꝫ materia deduci ſed ſb̄ hac bre
uitate nūc tranſeo· Satis ſit p hec innotuiſſe· q
tuo deſiderio· te valeb̄ q̄ voles ferre Sꝫ caute cir
cūſpice quo pges· pficiſcere igit̄ ad eccleſiam
celeſtē· ne tamē ingredi preſumas in ſāctuariū
vel ppe nimis altare accedere· Tibi ſufficiet ad
pn̄s ad ianuam reſidere· ibiqꝫ a remotis vocife
rādo elemoſinā petere ꝓpter deū· Ibi etiam ſunt
innumere māſiones ſanctorum ubi potes oſti
atim ſimiliter vehementi deſiderio clamare et te
queſtuare.

Anima Rem facilimam factu putaui o hō hāc
elemoſinam ꝯſequi audiēs ex te hoc ſolo deſide
rio fieri poſſe· nec dum huius negocij difficul
tatem expta· nunc vero aliter inuenio· quoni
am dum hec inferiora derelinquens· in ſuperna
mea volui conferre deſideria⁊ michi ſuperuene
runt infinita impedimenta adeo ut nichil diffi
cilius factu iam cenſerim· eo quod prius tā fa
cile indicaui· Mox enim· ut illic ſurſū ferri volo
per ſanctum deſiderium ⁊ experior meum deſide
rium aridum· aut ſubito alioſum deflexū· nūc
ad theatra· nunc ad ſpectacula nūc huc· nūc
illuc nulla in eo manente conſtancia· Ita ad

omne qd occurrerit · diſcurrit ⁊ puolat. nec vlli bi quieſcit atq; in meipſa deficio· neſciens aduer ſus hec impedimenta· remedium efficax inueni re· quo reddi poſſim ydonea ad petendū ſaluta rē elemoſinam.

Homo Cōtingunt hec omnia o anima mea· q̄ non plene ſatis ac profunde adhuc tuā cognoſ cis paupertatē: periculūq; in quo verſatis· quoni am ſi hec ad plenū cognoſceres· minime profe cto ita perſtreperent in te ſenſual' appetitus et ad vana quelibet diſtractus ſineret tuum ſan ctum deſideriū diuellere atq; diſcerpere. Et hoc quidem intelligere poteris: pauperum ſupra di cto exemplo. Inſup ⁊ eo qui carceribus pro crimine detinētur· quo vtiq; cōtinua eſt expe ctacō cōparendi ante iudicē. Quid ſane tales abſq; intermiſſione deſiderāt· niſi ſuam liberacō nem. Quātumq; hoc in eis ferueat deſiderium · teſtificantur exteriora quelibet ſigna· verbis ⁊ opibus. nūc apud iudicē· nūc apud cauſarum patronos· nunc apud alios quoſlibet qui p̄e ſidio eſſe poſſunt exhibita. Minime pfecto tūc eis ridere aut iocari libet cū ſuis cōcaptiuis · pe tulanter aut rixoſe conuerſari: quinymo tota humilitate. de ſolis ſuis periculis ⁊ miſerijs cō ferunt. intra ſe penitenciā amaram agentes· ſu ſpirātes ⁊ gementes. Dic ergo michi o anima

nōne ⁊ tu a principio fatebaris te captiuā Sed in q̊ carcere. Certe in carne moleſta plena ob ſcuritate. miſerie ⁊ pene infinite neceſſitatis. de quo quidem carcere egreſſura et diſtricto. tremendoq̃ʒ dei iudicō ſuper tuis mortalibus crimi nibus preſentanda vbi non de qualibet morte tempali. cauſa verſabit̃. ſed eterna. Ignoras autem horā qua porta huius carceris attollet̃ ut hinc egrediaris. Quomō igitur hec animad uertens poteris tua deſideria aliorſum cōferri p̄ ter q̄ꝑ ad ſollicite petēdū auxilium et liberacōeʒ preſertim cum videas huiuſmodi pauperes tā to ſtudio vacare. ymo etiam plerūqʒ per diem integrum in vno eodemqʒ loco reſidere pro buc cella panis aut paruo aliquo denario obtinen do. Cur igitur non illic figes plene deſiderium tuum. vbi ꝯſtat plenam. ab omni malo libera cōnem ⁊ ſecuritatem te indubie repturā.

Anima Talis eſt fateor o hō mea miſeria ⁊ tā tuſqʒ meus defectus. Et idcirco vacabo ex nunc ⁊ conabor amplius. mea illic deſideria colligere Cognoſcis tamen ⁊ perpendis. quomā michi incūbit corpi intendere. eius ſuſtentacōne ⁊ ali mento frequēt̃ impediri. ⁊ variјs inuolui labo ribus. ſitqʒ plurimū deorſū in terris verſari. cū ſurſū merito mēs tolli deberet. ⁊ ſuis elemoſinis petēdis ſtudioſius intendere.

Homo ſNon eſt ꝓfecto prudentis o anima. ꝓ
prijs negocijs neglectis aliena proſequi atqꝫ i
ta curam alterius gerere. ut hinc ſibiipſi iactu
ram afferat grauiſſimã. Suſtētãdũ quidem eſt
atqꝫ alendũ corpus. ſed longe minore diligēci
a. breuioriqꝫ labore ac remiſſiore ſtudio id fie
ri poſſet ⁊ deberet ꝙ̃ facias. Hoc ſane eſt qđ te
turbat ⁊ fallit. qꝛ nimis ⁊ ſupra ꝙ̃ poſtulat ne
ceſſitas. corpi cõplacere curas. eiqꝫ diligencius
ſeruiē. non attēdens. illius ꝙ̃ deordinatꝰ ſit ap
petitus ꝙ̃ inſolēs ꝙ̃ auidus. ẏmo inſaciabilis.
ſi illi ad plenũ de omnibꝫ reſpondere curabis. E
rit igitur illi veſtitus. ne frigeat. alimētũ et pa
ſtus. ne fame ſitiqꝫ pereat. de ꝛliquo per teipſa
ſollicita eris. ⁊ velut prudens ⁊ fidelis tibiipſi
vocabis.

Anima Jſta volo facere quidem o homo. ſ; infe
ſtũ eſt michi nimis. corpꝰ ⁊ ſatellites eius. nec
quouis mõ volũt cõtentari preſentibus. quin
ẏmo ſemper rebꝫ nouis inhiãt atqꝫ in dies ſi
bi aliud deeſſe querũtur. Petũt oculi pulchra
vndiqꝫ intueri. Jn veſtibꝫ. in equis. in edificijs
in ceterisqꝫ omnibus rebꝫ. Plãgit os ⁊ impor
tune clamat. dum ſibi vina ⁊ eſce modis omni
bus exquiſite atqꝫ delicate deficiũt. Quid de au
ribus dicã. qui vanis ſermonibꝫ. detractorijs
aut adulatorijs. inſup ⁊ ſonorum reſonãcijs.

atqȝ alijs innumeris ſimilibus petulancijs ſa
turari nullatenꝰ poſſunt. Sed heu quis linguã
frenabit a ſuo clamoroſo ac libero eloq̃o. Quẽ
queſo ſtrepitum. quantum diſturbium. qua
le murmur michi frequenter concitat. Erubeſ
cerẽ pudentes tactus. mores aperire. cuius inſa
ciabilis eſt appetitus ad lubricas et fedas ym
mo abhominabiles carnis delectacões. Ideo qȝ
affirmo o homo. nullum michi adeſſe poſſe de
ſiderium ſanctum. quod ſurſum valeat libere
pergere et volare. hijs obuiantibus diſturbijs
quibus intra hoſpicium cordis meis experior
velut forũ quoddã comune. ac theatrũ tumultu
oſũ quocieſcumqȝ mẽti deberet dari quies. et p
ſãctũ deſideriũ in celum deportari. ad ea pagẽda
que ſua des.

homo Jam reſpondi o anima atqȝ demonſtrã
ui. q hec impedimẽta ſupare poteris atȝ ſecuã et
q̃eta preterire p intẽſũ et vehemens deſideriũ ad
tuã in tãto diſcrimine ſubuẽcõnem. Vñ fiet ut
ſub obtẽtu tã neceſſarie ſubuencõnis ↄtẽpnas
plãctũ et clamorẽ q̃tũlibet infeſtũ corporis et va
ſallorum eius. Et q̃uis exempla que preceſſe
runt merito ad hoc ſufficerent: accedunt tamẽ
adhuc et alia. Animaduerte precor. ſi pauper
aliquis. vnã ex ſuis ouibus amiſerit. Vel ſi do
mus ſua incẽdio pereat vel ſi filius eius morti

incumbat. nōne mox omnibꝫ pretermiſſis ouē
ſuā diligētiſſime querit. aut occurrit domꝰ ſue
incendio vel ſui filij periculo cōſulere ſatagit.
Minimeqꝫ tūc aduertit quid ſuū corpus aut ſa
tellites eius. quoꝝ tantū eſſe dixiſti ſtrepitum
agant aut dicāt. ſed omnia illa aure ſurda pre
teriēs ſuo tātūmodo negocio vacat quinymo
nec de qualibꝫ alia re loquentē aliū quemlibet
attēdet. Cur igitur ⁊ tu dum es letaliter ſaucia
ta. ⁊ ꝑdita per peccatum. inſup ⁊ temptacōnibꝫ
prauis eſtuās. non poteris tuū ɔuertere de ſide
rium ad petēdū in tanto tuo ꝑiculo ſubſidium.
Caue ne tua culpa tibi ſis impedimento. q̊ mi
nus hoc facere valeas. dum tuo corpori admini
ſtrādo minus prudēter intendis. laxans ſibi ni
mis habenas. querēs illud non ſolū nutrire. ſꝫ
laſciue tractare atqꝫ oblectare nimis ſiue mō.
vnde fit ut te ⁊ illud perdas ⁊ deſtruas: ac inde
⁊ cū illo pereas.
Anima Hijs a te dictis o homo nequeo ɔtradice
re. ex quo vtiqꝫ amplius mea innoteſcit ꝑmaxi
ma miſeria. quoniā pret̄ hec que expoſuiſti cō
ſidero quod dictū eſt in pueris. quos dum ma
tres aliquādo ſolitarios relinquūt. miꝝ videri
poteſt quāta deſolacōne torqueātur. ꝙ feruen
ti etiam deſiderio illas requirant. flentes inceſ
ſanter ⁊ eiulātes. nec aliud quid ꝙ cogitātes

Quãto magis· ego miſera· merito dolorem a in meo exardeſcere deſiderio dum mea culpa· me video perdidiſſe meum patrem celeſtem · et ſu a grã priuatũ q̃ ẽ mea materna nutrix· Fert̃ de multis qui parentibus orbati· vel etiam heredi tate fraudati paterna· ſeipſos peremerunt · Le gitur inſuper de quãplurimis feminis· que a ſu is derelicte maritis per mortem aut alias · ſibi ipſis necem intulere· At ego heu infelix· perſepe perpẽdo me patrem celeſtem offendiſſe· ac pro inde a ſua preſẽtia legittime ꝓſcriptam· et pa terna hereditatẽ equiſſimo iure priuatã· ſꝫ a is qui michi eſſet ſponſus ob meas inſolẽtias et lubricas feditates· me contempnit abicit a re pellit · Quociens inuentum eſt ut pro amico perdito· alter ſibi necem inferret · Et quis talis ac tãtus amicus· ſicut dominus noſter Iheſus criſtus· qui pro mea ſalute mortẽ ſuſcepit· quã nec pro meipſa vellem ſuſtinere · Itaqꝫ ſi hec ꝓpter infortunia· aut dãpna temporalia fiant · merito in tãto meo ſpirituali detrimẽto· michi ipſi dabo necacõnem· eroqꝫ dolẽs ſupra modũ a triſtis· Quo nõ obſtãte loquar ad te ↄfidẽt̃ et exponã in hac re quid aliqñ michi contingat Inuenio enim dũ per deſideriũ clamo ad dñm a ad ſãctos auxiliũ petẽs: deſup nullã adeſſe cõ ſolacõeꝫ· nullũ meis neceſſitatibꝫ afferri ꝓſidiũ

Vn̄ fit ut remaneā apud me frigidior ac minꝰ
feruida ad eos deprecādū ⁊ orādū.
Homo. Non hinc miraberis o anima. quoni
am ita disponit aut pmittit fieri deus. ꝓpter al
terā causarū quas exponā. ¶ Vna quidē ē ꝓpt
tuam instructionē ut ex hoc videlicet officiū mē
dicandi tibi plenius innotescat. Si enim mox te
petente petita acciperes. tūc vl' donum dei puipē
dens ad alia facile. tua ɔuerteres desideria. Vel
dei beneficō ingrata. susceptum gratie munꝰ iu
sta vicissitudine perderes. per qd ⁊ te diuinis red
deres indignā beneficijs. Frequēter videmꝰ a
pud homines ut hijs q̄ beneficia cito suscepta
puipēdunt petita vel denegētur. vel difficulter ⁊
tarde ɔcedātur. quasi vana ⁊ indigna sit talibꝰ
facta donacō. Queadmodū etiam mater aliq̊
ciens infantē suum ꝓpter eius absentiā eiulātē
ad tempus relinquit solū. ut postmodū apud
eam diligentius remaneat. eiq; inhereat feruē
eius. ¶ Contingit etiā ut delectet aliquādo fili
orum amorē p hoc experiri ⁊ experto dolore ma
terne absentie maiorē ad eas excrescere dilecti
onē. Ita quidē diuinū indultum differri putā
dū est aliquando. ut hinc tua innotescant. dili
gētia. humilitas. ⁊ paciencia. vn̄ perpendit an
vera sit tua pauptas an ficta. Nā et sic fieri ɔpe
rimus apud pauperes huius mūdi. quos per

longam expectacōnem temptari cernimus· an
vera ſit vel ſimulata ipſoꝝ pauꝑtas. Quos eni
deſides impaciētes et murmurātes cū indigna
cōne ⁊ ɔtēptu dilate donacōnis inſpicim⁹: hos
indubie ſimulatores pauꝑtatis iudicam⁹. Ita
⁊ apud quoſdam ypocritas contingit· qui ſeip
ſos intra ſe iuſtificant ⁊ cum ſe opulētos in vir
tutibus iudicēt· nullius diuini doni ſe egere pre
ſumunt: q̄uis verbotenus ɔtrariū ſimulent. De
us aūt q̄ ſcrutatᷣ ꝓfūda maris hāc eoꝝ ſuꝑbā
ſimulacōez ɔgnoſcens· ꝑ lōgā expectacōez eos
miſericorditer ad pacienciā ⁊ humilitatē redu
cit dū in hac dilacōe. ſue miſeric atqȝ indigēci
e facit eos cerciores.

Anima Quomō queſo fieri poteſt o hō· ut ani
ma aliqua· ſe diuitem ⁊ potentē arbitretur· q̄ ſe
tot miſeriis āguſtiis· carceribȝ indigēciis· ꝑicu
liſqȝ grauiſſimis videt obnoxiā.

Homo Merito ꝓfecto obſtupeſcis aīa ſuꝑ hac
temeritate. eſt nichilomin⁹ ita ut aſſerui. Tū
ꝓpter negligēciam ⁊ incuriā petēdi auxiliū deſuꝑ.
quā vtiqȝ deſidiā minime incurreret aīa ſi ſuam
miſeriā ⁊ defecienciam attenderet. Tum ꝓpter
ſummam indignacōnem· quam aduerſus eos
ɔcīperet· q̄ ſibi ſuā pauꝑtatem ⁊ miſerabilē cō
dicōez ɔmemoraret· eam ut vere eſt peccatricē
aſſerētes· quā nichilomin⁹ verbᷣ ſimulatoriis

profitetur. Nam ſi ex cōſcientia vere humilita
tis hoc faceret. quid cauſe eſſe poſſit. ut eos in
digne ferret qui ꝓprie ſue ꝯſciencie teſtimonio
concordarent. Nimirū igit̄ ſi taliter anima diſpo
ſita. minime diuinū indultum ſuſcipiat et g̃re
impetret alimoniā. cū ſe nec illius indigentem
ēcognoſcat. p̄mo plena manu adueniat petitu
ra. Ita ſane non iniuria repellūtur mēdici que
ſtuarij et fraudulenti. q̄ cū habūdare ꝯgnoſcāt
ſe fingunt verbis et ſignis mendacibꝫ deficere.
¶ Eſt et alia cauſa cur nō ſtatim exauditur ani
ma. ut videlicet cōgruo tēpore ſcd̄m occulta ſua
iudicia deus tribuat: qd̄ mox ꝯcedere non expe
diret. ut vel ſic anima ſtudioſius vacet. et ſine in
termiſſione ſingulis hoīs. annonā celeſtem ex
pectet. et non torpeat certificata de tēpore indu
bitato beneficie ꝑceptōnis. ¶ Eſt deinceps et ali
a huius dilacōis cauſa. ut ſic deus morā faciēs
tūc primū cum videbitur inurbanꝰ denegator
vberius ſua dona largiatur. Sicut frequencius
pauperi diucius tardāti. et etiā iniurias oppro
bria humiliter et equanimiter tolleranti: pin
guior accedit largicō. ¶ Contingit etiā hinc ra
cionabiliter. pauperem aliquē a percepcōe. ele
moſine. repelli. quia cognoſcitur alijs. que poſ
ſet ut debet impēdere pietatis officia denegare.
Ita nimirū accidit anime ꝯtra ꝓximū indurate

que ſuis debitoibꝫ nichil vult dimittere· nichil
qꝫ largiri petentibus. ¶ Interdū etiā ut ſtudi
oſe pauperi alicui hoc ipſum neſciēti· larga ma
nu ſuccurrat ſubtiliter ꝛ occulte ſua munera in
domū eius inferendo ut fecit beatus Nycolaus.
vel etiā amicis eius tradēdo· quaten⁹ ei ꝓut vi
derint oportunum fideliṫ adminiſtrēt. Et hoc fit
plerumqꝫ dum talis preſumitur ꝑceptis donis
non bene vſurus· ſed vel ad faſtum ꝯuerſurus
vel ad voluptatē. ¶ Poteſt et huiuſmodi dila
tio diſpenſacōe diuina ꝯtingere que maiora ꝛ
largiora dona reſeruat ſuo tempe ꝯferenda. ad
modū quo paṫ filio nō ad ſtatim hereditatem
ſuā largitur· ſed ei vſqꝫ ad ānos pubertatis le
gittima ordinacōne reſeruat. ¶ Tardat etiā ali
quādo de⁹ largiri petita· qꝛ cū ſint nimis exigua
que petūtur· vult cōgruo tempore maiora tribu
ere. Ad inſtar regis magnifici· q̄ ſuū aliquem
predilectum ſeruitorem humile aliquod offici
um pure clientele petentem non audit· volens
ꝛ intendens eum ad alciora ꝓmouere. ¶ Con
tingit preterea· ideo etiā aliqn̄ non exaudiri pe
tentē· qꝛ per ingratitudinem preteriti beneficii
ſe indignum fecit ad percepcōem futuri· ſicut
ſi paup aliq̄s mox dū elemoſinam accepit ſe a
donāte auertat· nullā viciſſitudinē honoris aut
grārū actionis ei retribuēs· q̄ tn̄ āteq̄ꝫ acciperet

ſūmā humilitatem fingebat. ¶ Sed ⁊ fraudat aliquādo quis ſue peticōis effectu. q2 mēs petē do cogitacōne vel locucōne auertitur a deo. ad terrena penitus diſtracta. velut do exhibēs ma nū ad recipiēdum ⁊ ad mūdum faciē ɔuertēs qđ vtiq3 per maxime diſconuenit paupi mendi canti vel reo criminis. elemoſinā aut gratiam requirēti. ¶ Contingit inſup aliquādo. quia ta lem orantem habet deus velut xp̄hanū ⁊ exco municatum. aut nolētem audire ipſum loquē tem in ſuis ſermonib3 ⁊ ſcripturis. ſicq3 nimir3 deus talem ſpernit in ſuis peticōibus. ¶ Contin git deniq3 hoc aliquādo. quia talētum creditum recōditur ⁊ non multiplicatur ad intencōnem donantis p bonū vſum illi9. Quēadmodum pa ter minime daēt filio cētum libras ad vſum ne gociacōnis. quē nō ſperaret negociādo. alias cētum ſuplucraturū. Eſt igitur nobis ſpirituał negociacō. donis ſuis bn̄ vti ⁊ vigilāter opari.

Anima Sunt ex te audio o homo. iudicia dei plurima admirabilia. ⁊ circa meas peticōes iu ſtiſſima. Animaduerto enim q2 frequēter de9 m̄ petita mea cōcederet iratus multū atq3 indig natus. quoniam hec conceſſio plerūq3 eſſet m̄ nociua ⁊ dampnabilis. Magis itaq3 m̄ conue nit ſepius tardare ⁊ dilacōem ferre. Nec ideo multum animo exultare ⁊ cōfidere. ſi quādoq3

mē ꝑpēdo exauditā ne forsā hec ſit mea merces
⁊ illa futura eterna· iuſto dei iudicō denegetur.
Nec etiā ido pte ex altera nimiū deici ⁊ ɔtriſtari
ſi nō ſtatim me cōtingat exaudiri ꝫ poci⁹ hinc
conſolari· et ſperare quoniā hoc deus nouit ad
ſalutē meā expedire· ¶ Cōprehēdo itaqꝫ ex cau
ſis quas expoſuiſti· plures ɔdicōnes in oracōe
mea obſeruādas· puta ꝙ fiat ſtudioſe· ⁊ vera
citer abſqꝫ fictione· proteſtādo ⁊ recognoſcen
do ꝓpriam pauptatē ⁊ miſeriā more pauperū
mēdicoꝝ qui plene detegunt ⁊ declarant omnē
ſuam impotētiam ⁊ leſionē· ex hoc ſperantes fa
cilius ac celerius cōſequi miſericordiā a diuiti
bus· ſibiqꝫ ſubuenire· ꝟmoqꝫ ſub hoc interuētu
tacent ⁊ occultant quālibet in eis incolumitatē
Erit inſuper oracō mea· cum pacienti expectacō
ne· fietqꝫ intelligibiliter ⁊ perſeueranter· letan
ter ſuſcipiet datum· cum gratiarū actione ⁊ be
neficij accepti per bonū vſum multiplicacōne
¶ Sed hic michi duo ſurgunt dubia. Videm⁹
enim libencius habundāciusqꝫ ſubueniri a diſ
cretis ⁊ pijs diuitibus· pauperibus verecūdis
yconomis· qui publice petē ex honeſtate formi
dant ꝙ alijs publice ⁊ inuerecūde petētibus· ſu
amqꝫ penuriam in aperto predicantibus Vi
dec̄ preterea plurimū oneroſum ac tedioſum
ſi tā frequēs tāqꝫ aſſidua ut aſſeris debeat eē

oracō. vij. et ex hoc redduntur ut plurimū paupe
res. diuitibus huius seculi odioſi. qr importune
nimis petūt. quaſi de nullo contenti. nec cedentes
dū petita denegātur aut recuſātur.

homo Magna eſt o anima diuerſitas hic cō
ſideranda inter diuinā et humanā largitatem
¶ Primo quidem qūtum ad noticiā. Jdeo enim
diuites huius ſeculi denegant aliquādo mendi
cis palam petētibꝫ. quia in ipſis plurimi ſunt de
ceptores et ſimulatores. q̄ datis ſibi elemoſinis
abutuntur. Vel etiam aliūde habūdantes alie
no non egent auxilio. et ꝓpter hanc fraudē ſepe
detrimentū ſuſtinent veri et boni pauperes. Nō
ita res agitur cū pauperibꝫ yconomis. qr ipſis et
illi ſecretā ſubuēcōeꝫ a diuitibꝰ ſperātes ſbtilit
ſuas exponūt. ā exponi faciūt neceſſitates. licet
cū quadā verecūdia que aliquādo ex ſuperbia
venit que vtiqꝫ deteſtanda eſt. ¶ Aliquādo au
tē ex humilitate. qua etiā humilitate. deum ex
orādo vti potes et debes. non enim tua pctā. qui
bus pauper degis. omnibꝫ deteges. ſed hijs ſo
lis qui te eſſe poterūt auxilio. et ſub ſecreto. quibꝫ
cum deus ea velit ad tuā ſalutem ꝓdi. ſi celata
ſeruares. pernicioſe ſuperbeqꝫ vtiqꝫ venires ar
guenda. puta ſi in cōfeſſione veritatē taceres.
¶ Scdo perpēditur predicta diuerſitas. quan
tum ad donātis poteſtatem. Jmportuna enim

petītō ideo diuites huius ſeculi cōtriſtat· ⁊ a do
nādo retrahit· quia non omnibus ſubuenire pñt
⁊ cūctis eorum adeſſe defectib9 · Nec enim ad hoc
quantumlibet immēſe copie ſufficerēt. Alia lōge eſt
diuiciarum ⁊ magnificētie dei condicio· qui abſq3 de
trimento ſui omnibus dat affluenter· prompci
orq3 eſt ad dandum quam ſumus ad recipiēdum
Ideoq3 vult te ſemper eſſe per ſāctum deſideriū
diſpoſitā ad ſuſcipiendum dona ſua. Quanto e
nim ea feruencius deſiderabis ⁊ petes: tanto
habundanci9 accipies. Sicut quo ſoli corpora
li amplior aperitur aditus: eo copioſi9 lumen
eius percipitur. Laudabis igitur dominū ⁊ per
ſeuerantet· ymo inceſſanter exorabis ¶ Admo
dumq3 cauebis· ne aliquando menti ſubrepat
de teipſa grandis opinio· quaſi diues ſatis ef
fecta ſis non amplius egens mendicare· quin
ymo quo plus augebitur donatio: eo erit in
ſtancia frequencior· quoniam huic amplius e
gebis gratia dei ad cōſeruacōnem donorum ei9
Inſuper ⁊ ad bonum et legittimum vſum eorū
dem· ſine cuius vtiq3 preſidio continuo mox to
tum amitteres· quod prius acceperas· ſientq3
deteriora nouiſſima prioribz ⁊ eēs ſolito paupe
rior. Unde fit ut null9 inueniatur tam periculo
ſus tamq3 latēs ⁊ inſidioſus hoſtis tuis percipi
endis elemoſinis· quam ſuperbia· que ut plurimum

expellit. exsufflat et abicit de manib3. quicq̄d di
mitus cō cessum est. Prudenter igitur ages. tibi
ab hoc hoste toto studio precauēs.

Anima Satisfecisti iam homo meis dubitacōni
bus. restat ut te rursus interrogē. apud quos
me conferam pro meis suscipiēdis elemosinis. an
ad deum. a quo omne datū optimum et donum
sufficiat absq3 medio p̄ficisci. Que insuper ad
hoc hora sit apciorz et quis locus.

Homo Attēdere debes o anima. q2 egrotus a
liquis. vilis et fedus aut scurro. aut morti cōdep
natus. vel quilibet alius simil' nequaq̄ p̄sume
ret in cōspectu alicuius excellētis principis abs
q3 medio seipsū exhibere. precipue dum deputati sunt alij qui tales audiāt z et eis patrocimū
impēdant. Tibi igitur suadeo ut mediatorē re
cipias. ad sanctos te cōuertēs. quoz suffragijs
apud deū te questues. hoc sane tua exigit humi
litas z hoc fieri vult deus ad honorem sāctorū.

¶ Considera hoc in curia alicuius regis. in qua
forefactor aliquis foraneꝰ qui videlic3 nō est cu
rie domesticus. nō statim ad regis presenciā se
cōferret. ß ad aliquē. domesticū curie. et aliquo
tiens studiose queret ex minis vnum puta ia
nitorem. p quem ad maiores dirigatur. et sic tā
dem vsq3 ad regem pueniat. Nec tibi monebis
scrupulū. dum aliquē sanctorum specialiter tuū

mediatorē recipies. q̄ſi ceteri de hoc velut inui
di turbēt. Tāta q̄ppe caritas ac dilectio verſa
tur apud eos. ut coꝝ penitus ſit idē velle. ac per
hoc quod vn⁹ orat. ⁊ deſiderat. orat ⁊ deſiderat
alter. Liberum ergo tibi erit pro tua deuocōne
ad quēcumq; ſāctum ſpecialiter recurrere in tu
is oportunitatibus. ſcd̄m q̄ ad hoc te inclinabit
cōſideracō virtutū ⁊ donorum. quas in tali ſan
cto ꝯgnoſcis floruiſſe. Cui quidem ſancto con
ſulto te ꝯmittēs. tāq̄ tuo protectori ac directo
ri. Nec ꝑpterea deſines ceteroꝝ auxilia poſtula
re. Queſiuiſti autem quis ad interpellandos ſā
ctos locus habeatur ydoneus. ¶ Eſt profecto
oīs locus aptus oracōni dei ⁊ intercesſioni ſan
ctoꝝ. tēpla tamen deo ⁊ ſāctis dedicata ſpāli cō
gruitate ad hoc deputāt in q̄b; ꝯmuni nomine
toci⁹ ecc̄ie fiūt oracōnes ſunt virtute ⁊ merito
preſtanciores. ¶ Sic ⁊ de tp̄e de q̊ etiā mouiſti
queſtionē ſeciēdū arbitror. Deputati ſunt q̄dē
ad oracōnem ſpālitcr feſti dies ⁊ ſolēnes. q̄b; e
tiā frequēci⁹ dona ḡciaꝝ diuinit⁹ immitti cre
duēt. ¶ Experimēto eni certiſſimo didicerunt plu
rimi dieb; hȷ̄s vberi⁹ ſe diuinit⁹ adiutos ⁊ ꝯſo
latos. nec hui⁹ aliā ſciret aſſignare racōem p̄t
diuinā magnificētiā ⁊ liberalitatē. inſuper ⁊ ſā
ctoꝝ intercesſionē copioſā.

Anima Vellē preter hec adhuc homo ex te

informari· ſi michi liceat ⁊ expediat pios homi
nes adhuc in hoc ſeculo viuentes deprecari· at
q3 etiā in oracōnib3 eorum ꝯfidere· preſertim qꝛ
meo iudicō in preſēti exilio nemo eſt qui ſuper
habūdet ⁊ nō ſatis opus habeat hijs que poſ
ſidet· vix q3 ſibi ſufficiat vnꝰquiſq3 ad hoc ut q
ſateſt oret ꝓ ſe ipſo.

Homo Tam grata· tam dilecta deo ē caritas
mutua fratrū o anima· ut eis mādatū dederit·
ꝓ inuicem orare. Et ꝯtingit ut vnus exaudiat
orās pro altero: qui nec exaudiretur orās ꝓ
ſeipſo hac ni fallor racōne· quia is alter ꝓ quo
orat eſt in caritate cum tamen ipſe qui orat ſit
peccato mortali obnoxius et gratia priuatus.
¶ Sed ⁊ optimo iure voles· ut ex ore infanciū
tua deprecacō dirigatur in cōſpectu domini· etiā
ſi quid dicant penitus ignorēt· dicēdo pater no
ſter· pro te ⁊ ad tuam inſtanciā. Facti enim ſūt
p regeneracōis lauacrū filij adopcōnis et re
gni· ac per hoc deo in ſuis oracōnibus accepti.
Sicut ſi filius regis nōdum annos intelligētie
attingens· offerat patri ſupplicacōem alicuius
malefactoris· non vtiq3 repelletur a patre vacu
us· ⁊ ſi neſciat quid ipſa res importet· quā pro
fecto ſupplicacōnem· ſi p ſe malefactor porrexiſ
ſet· mox a facie regis eiectus grauiorē forſā dā
pnationem incurriſſet. Hac cōſideracōe mota

pſona quedã michi nota p pueros innocẽtes
ꝓ ſe orari ⁊ dici paŕ noſter diſponebat . Et licʒ
ut dicis vix ſatis q̃libet ſibi ſufficiat ⁊ michil tñ
iuſto . aut cuilibet alteri deperit dũ ꝓ alijs orat
quinymo ex caritate hoc faciẽs apud deũ habũ
daŕ in merito ꝓficit . ¶ Cõſidera etiã q̃s aditus
eſt iuſtis apud deũ exorandũ p miracula q̃ legi
mus vicibʒ innumeris ad eoꝝ p̃ces facta . ¶ Cõ
ſidera inſup . q̃ q̃tũcũqʒ g̃uis peccator . ſi id boni
faceret qđ iuſtus quilibet etiam ad horam fece
rit . ita moriens indubie ſaluaretur . quãtum er
go valebit dep̃cacõ iuſti aſſidua . q̃ . xxx . aut . lx .
vł pluribus annis in bona vita perſeuerauerit
⁊ profecit

Anima Bene m̃ prorſus hec q̃ dicis placẽt o hõ
atqʒ tecũ ſẽcõ q̃ frequẽť miſericors de⁹ alicui ſb
uenit . nõ ad ſuas . ſʒ alteri⁹ p̃ces . q̃uis hoc ita ſi
eri is q̃ iuuatur ignoret . Ita inq̃ ſẽcõ . ⁊ ſẽtiẽ de
beo . indeqʒ maiorẽ humilitatẽ ↄcipere . Sʒ ⁊ pre
ter hoc iã ↄgnoſco plurimũ ad ſalutẽ ꝓdeſſe . ꝓ
inuicẽ orare . Idqʒ fieri abinuicẽ expoſcere pre
ſerti q̃ ſtabit aliquẽ ad horã eſſe i grã altero nõ
exiſtẽte . Qđ ſi vtqʒ ſit in grã . tãto cẽſebiť vndi
qʒ ampli⁹ oracõ valitura . Hoc enim ↄſidero in
elemoſina . dũ per alium fieri mandať . q̃ vtiqʒ
fructuoſa erit ſi alter eorũ fuerit in grã . ſ . vel
mãdãs vł exequẽs ⁊ fructuoſior tamẽ ſi uterqʒ

¶ Sed ⁊ oculum cõuerto ad illos queſtuarios
⁊ procuratores hoſpitalium aut captiuoꝝ· qui
bus ſatis habũdeq; datur coꝝ intuitu ꝓ quib;
petunt· cũ tamẽ nichil eis pro ſe petentib; dare
tur· ꝑmo forſan turpiter abigerẽtur· Et nichil
ominus hij queſtuarij ꝑtem diſtribucionis ꝑ
cipiũt· Ita ſane ɔcipio multũ vtile ac tutũ eſſe
ꝓ alio ⁊ pro inuicẽ orare. Sicut ⁊ in corpore mẽ
bra ſe inuicem iuuant· ⁊ mutuo tribuũt alimẽ
tum· dũ ſãguis ⁊ ſpũs ab vno defertur ad alte
rum. Ita ⁊ in corpore miſtico ⁊ ſpirituali· qđ eſt
eccleſia· vita gr̃e dirimatur a capite criſto per
glorioſã eius matrem· que eſt velut collũ· et ꝑ
ceteros ſanctos dei· ⁊ quoſlibet alios quocũq;
modo· ad corpus hoc miſticũ ꝑtinẽtes. Vñ eti
am rurſus ɔcipio· ꝙ ſemꝑ proficit oracõ facta
pro exiſtẽtib; in purgatorio· quos cõſtat eſſe
in gratia. Si preterea nichil ꝓpter diuinũ man
datum moneret· ad orãdum pro altero· adhuc
ex hoc ſic orare ꝓdeſſet. Valet etiã ſẽper oracõ·
nomine eccleſie facta puta dũ dicitur officium
canonicum· aut miſſa celebratur. Credo tamẽ
ꝙ opus penale factũ pro altero ꝑ modum ſatiſ
factionis· non eque valet faciẽti ad ſatiſfacien
dum ꝓ ſeipſo· ſicut ſi ex intencõne· hoc tãtum
pro ſeipſo faceret. Poteſt tamẽ ⁊ plus vel eq̃
valere quantũ ad meritũ· ⁊ glorie incremẽtũ.

Homo Sūt hec tua dicta o aīa et dictis meis
ɔ̄ racōi cōſona. Verū aliquid vnū ad hec mira
bili9 ɔſiderabis. Frequent̄ enim vtilior ɔ̄ effica
tior ad impetrādum elemoſinā gratie redditur
oracō in ɔmuni cetu peccatoꝝ facta; ꝙ̄ ſeorſum
in priuato: ſicut et elemoſinā corporalē ſecuri9
ɔ̄ ꝓmpci9 ꝑcipiunt. pauperes min9 abiecti. dū
debilioribus deſpectiorib; et miſerabiliorib; ſoci
ati. ɔmunit̄ cū eis petūt. Ita ut inquit apl's. vbi
habundauit peccatū. ibi ſuphabūdauit ɔ̄ gra
tia. Non ergo fugiendi ſunt peccatores in ſuis
oracōib;. niſi forſā ſint ꝑ eccleſiā excomunicati.
Nec ſolū corpalit̄ hoc modo cū peccatoribus eſt
ɔmunicādum. ꝑmo etiā et ſpiritualit̄ ſcd̄m mē
tē q̄ ſurſū in oīone ad deū habēda eſt.
Anima Volo igit̄ hō. āmodo. ɔ̄ ꝓ aliȷ̄s et cum
aliȷ̄s orare. faciendo queſtū. magni illi9 ac ge
neralis hoſpitalis tocius mūdi. in quo decum
bunt innumerabiles egroti. variȷ̄s languorib;
laborātes. Nemo q̄dē. hāc mortalē ducēs vitā
ab hoc hoſpitali exēptus ē. ſicut nec ab infirmi
tate penitus immunis. licet ſcd̄m plus et min9
vnde ſēper michi adeſt oportunitas. queſtum
meum proſequendi. et petēdi ſpiritualē elemo
ſinam. tum pro me. tum ꝓ aliȷ̄s aliquibus. tum
ꝓ omnibus in hoc hoſpitali degentibus. preſer
tim quia id ceteri pro me faciunt; et mutuum

ſuffragiū cōmunis expoſcit caritas· Si michi fa
cultates ſuppetūt· ad vite hui⁹ oneā ſuſtētāda
abſq; ḡui ꝛ aſſiduo laboꝛe: ſurgit hoc haut du
bie ſub deo principaliter hoc agente· p labores
ꝛ operas alioꝝ· tā principum qui metuētur et
protegūt· q̄ minoꝝ qui laborāt ꝛ procurāt. Et
ꝛ de bonis ſpiritualib; ſentire debeo. Incūbit eti
am michi frequēt in illum diriſſimum purga
toriꝫ carcerē ingredi· in quo plurime detinent
paupes anime. ḡuiſſimis ardoꝛibus ac penis in
tollerabilib; afflicte· que nec ſibiipſis opem fer
re poſſunt· que tamē ſua purgacōne conpleta
carcerē hunc egreſſe atq; in gloꝛiā aſſumpte:
ꝓ me vtiliter orare valebunt. ¶ Ceterū dic m̄
homo quem modū loquēdi obſeruabo· hācut
ꝓpoſui faciendo meam queſtuoſā ꝓceſſionē.
Homo Reſpondeo tibi o anima q̄ bene atq; in
tēſe deſiderare: eſt vehemēter ꝛ efficaciter loq̄
ſit q; hoc aliquādo abſq; exterioꝛi quolib; ſono.
aliquādo aūt erūpit exterius in gemitib⁹ et ſu
ſpiriīs· in planctu· in lacrimis· in manuum tor
ſione· in ſublimacōne oculoꝝ· in tonſione pecto
ris· in clamoꝛib; doloꝛoſis· abſq; tamē diſcrecō
ne ſermonis· eo pacto quo beſtie ꝛ infantes ſu
os doloꝛes inſinuūt. Aliquādo vero vocalis ex
primit oracō· p aliquem alium facta ſicut mag
nus ille magiſter ꝛ miniſter magni huius de q̄

ſermo habitus eſt hoſpitalis· nos orare docuit
⁊ dicere pat̃ noſter ⁊c̃ ¶ Vnde hec erit precipua
⁊ ſpecialior noſtra oracõ· utpote omnium a deo
legittime petẽdoꝝ ꝯprehẽſiua· eiqꝫ qui illã inſti
tuit acceptior· ac ꝑ hoc exaudibilior. ¶ Aliquo
ciens aũt intermittẽdus eſt luctus ⁊ dolor. ⁊ a
nimi ſobria tñ ⁊ humilis leticia ſuſcipiẽda. in q̃
anima ſue pauptatis aliq̃ntulũ oblita. ſuſpẽda
tur in diuinas laudes. ⁊ meditaret̃ magnalia
dei ⁊ ſctõꝝ ſuoꝝ. ¶ Huius vides exemplum in
magnis ſolẽnitatibus domorum curialiũ· que
dũ celebrant̃ aſſunt ⁊ paupes exterius· nõ vti
qꝫ cõtinue pro elemoſina querelоſe ꝓclaman
tes· ymo in ianuis morã faciẽtes· ſtudioſe q̃ il
luc fiũt oculis autqꝫ auribus explorant· de qui
bus inuicem cõferunt ⁊ nichilominꝰ poſt hec e
lemoſinam ꝑcipiunt. Vides inſuper ⁊ alios ali
quos in ſua paupertate· cũ muſicis inſtrumẽtis
ludentes· aut canentes· nunc cum muſa nunc
cũ viella· nunc cum ſimbolo ⁊c̃ quibus congra
tulantur diuites ⁊ dñi ꝑ hoc eorum cõmẽdabi
lem paciẽtiã comciẽtes. dũ eos in ſua ſimplici
tate ⁊ humilitate videt̃ equanimes ⁊ iocundos
nec eorum inuidẽtes ymo congaudentes eufor
tuniĳs. Sic ⁊ in natiuitate filĳ regis· oẽs debẽt
exultare· oẽsqꝫ cõfluere. Sꝫ ⁊ aliqñ adueniunt
paupes· grãs ꝓ ſuſceptis elemoſinis reddituri

quibus nichilominꝰ eque vł habūdantioꝛ ele
moſina tribuitur. ut ceteris petentibꝫ. ¶ Quibꝰ
dam etiā aliquādo ſufficit ut ſeipſos tātūmodo
preſentes exhibeant: ⁊ ſuas detegant plagas.
Sed ⁊ tympanū aliquādo. vł ſonoꝝ quodlibꝫ
aliud inſtrumentū pferunt. ut hinc vel defectū
clamoris ſuppleant: vel maioꝛē prouocēt cōpaſ
ſionem. ¶ Sūt ⁊ aliȷ̄ qui maiorem ſimulāt pau
ꝑtatem. ſeipſos vel verberādo uł lacerādo. ſicut
⁊ quidā deuoti ſibi inferūt vel inferri faciunt di
ſciplinas ⁊ correctiones. quibꝫ emoliatur duri
tia cordis eoꝝ: ⁊ prouocētur ad deuocōnem et
pietatē. ¶ Ex hȷ̄s ſatis aperte potes intelligere
ꝙ varȷ̄ ſint modi ſe apud deum ⁊ ſāctos que
ſtuandi nunc in doloꝛe ⁊ timoꝛē diuine iuſticie.
nūc in leticia ⁊ cōſolacōne ſpei ſue. nūc inſup et
in graciaꝝ actione. laude veneracōne. atqꝫ dile
ctione ſue bonitatis ⁊ largitatis. Et hoc fit non
modo voce humana. ymo etiā alȷ̄s ſonis. q̄bꝫ
vtitur eccleſia. puta cāpanarū. aut organoꝛum.
Nichil quippe ē quod non legittime poſſis ad
tuā vtilitatem ꝯuertere. ⁊ ꝑ hoc te reddere ydo
neam ad ſuſcepcōnē ſpūalis elemoſine diuine
gratie. ¶ Sed circa hoc diligenter caue tibi. ne
deſperes. ex pondere triſticie. neue in ſublimita
te leticie ſuperbias. Veꝝ ut ſub vno colligā om
nia. Is orat aſſidue qui bonū q̄dlibet opꝰ bene

factt.ſ. ad gloriā dei.ſiue ↄmedat ſiue bibat.ſi
ue etiā dormiat qn̄ videlicȝ idō q̄s ſe ſompno tr̄
dit.ut hic poſtea d̄mo reddat apciori obſeq̄o.
Anima. Scirē libēt o hō cur frequēter ſb̄ forma
oꝛonis dicūtur plures pſalmi.q̄ michil ut pluri
mū ad rē ꝑtinēt ꝓ qua orādū ē. Sepeqꝫ accidit
ut is q̄ hos pſalmos canit aut dicit.ignarꝰ eſt
ꝯ indoctus ſermonē latinū ignorāsꝫ ac ꝑ hoc.
nullū pſalmoꝝ hn̄s intellectum.
Homo Ita eſt anima. Nō enim ſēp vniformis
eſt impetrādi modus.ut circa ſeculi principes.
aliqualiter eſt ſupiꝰ declaratū.quod ꝯ hugo de
ſācto victore lacius declarat. ¶ Et pro cōpendio
tria ſunt que precipue ↄferunt ad inclinandū
maioris alicuius animum.ꝯ fauorem illius pro
curandum ad ſuū ſubditū. ¶ Vnū eſt dum ſub
ditus ipſe.illum vehemēter laudat ꝯ virtutes
eius extollit.magnitudinē.opulēciā.bonitatē
māſuetudinē.largitatēqꝫ predicat. Et per hūc
modum.oracō dirigitur ad deū non expreſſe a
liquid ab eo perēdo.ſed tātūmodo pio ꝯ humi
li corde laudes eius deꝓmēdo.puta dicēdo.q̄ pi
us.q̄ māſuetus.q̄ magnificus.q̄ benignus eſ
ꝯ ſic de aliis eiꝰ infinitis laudibꝫ. ¶ Alteꝝ ē dū
illi adūſarioꝝ.ſiue hominū.ſiue demonū cōme
moāt tyrānica crudelitas.ꝑ quē modū plurēs
oꝛones tradūt in pſalterio. ¶ Terciū ē dū is q̄

20

Impetrare desiderat. suā protestatur miseriam. pauptatē ⁊ angustiā. cōmemorās se cū sit debi lis ⁊ imbecillis omni ope. omni cōsolacōe desti tutū. ⁊ hec eadē aliquādo in alijs esse ↄmemoāt ꝓpter qd nullū sibi ab homine. sed a deo solo ex ſpectat auxilium. Et fit aliquociēs huiusmodi oracō absqꝫ expressa aliqua peticōe. nude ⁊ sim pliciter tales ⁊ similes defectus et necessitates apiendo. Et hoc vel qꝛ se indignū impetracōne iudicat. vel quia ꝓpter eius magnitudinē. rem desideratam non audet exprimere. Qui diligen ter scrutatꝰ scripturās: nichil in eis inueniet qd non ad alterū horum triū modorum orandi re duci possit. ¶ Sup quo adiungo qꝛ nec in oran do sēp vno modo disponitur orātis affectio seu desiderium. quinymo multipharie variatur. et nichilominus manet recta ⁊ fructuosa quem admodū ipsa oracō. que ad veritatē nichil est aliud q̄ꝫ humilis ⁊ deuota affectio in deū finalit̄ relata. ¶ Aliquādo igitur ↄsistit affectio in qua dam ꝓfunda reuerēcia et subiectione ad deum diuinā ex vna pte cōsiderans altitudinē. ⁊ ex a lia miseriā fragilitatis humane Sicut si aliqua humilis persona magnū aliquē Impatorem haberet obuiū. mox se diligēter retraheret. et profunde inclinaret. totaqꝫ tremebūda se quo ad posset in suū contraheret locum. ¶ Pleruqꝫ

autē affectio reſidet in timore. dū tremenda dei
iudicia ꝓfunde ꝯſiderat que adūſus impios ꝶ
ta apud inferos exercet. Sicut cum princeps ali
quis. aduerſus ſuos aliquos ſeruitores grauiter
indignari ꝑcipit. ceteri oēs cōtremiſcūt. etiā ſi
nulliꝰ offenſe ſibi ꝯſcij ſint ¶ Eſt ⁊ aliꝰ affectio
nis modus. q̄ ꝑ ꝯſideracōnem ꝓprioꝝ defectuū
q̄bus nr̄is viribꝫ occurri nō pōt ſumā ſibi ſua
det humilitatem. ¶ Surgit ⁊ aliqn̄ in affectione
motꝰ vehemētis āguſtie. atqꝫ anxietatis nimi
e. dum ſe quis perpendens vndiqꝫ diſcriminibꝫ
inuolutum ⁊ circūductū. remanet in ſeipſo ſtu
pidus neſciens q̊ diuertat ⁊ qualiter effugiat
¶ Erūpit aliquādo etiā in affectu cordis. motus
quidam lāguoris. qui ſermone exprimi nequit
ſed ſuſpirijs gemitibus continuiſqꝫ planctibꝰ
aut etiā ſubitis ⁊ grauibꝰ clamoribꝫ innoteſcit
ſicut de pueris. ⁊ beſtijs in tedio conſtitutis ſu
perius exemplificatum eſt. ¶ Ingeritur quādo
qꝫ affectui motus ruboris ⁊ verecūdie. dū in mē
te venit turpitudo ⁊ feditas ſui peccati. Inſup ⁊
ingratitudo apud celeſtē patrē ⁊ dn̄m a q̊ tot et
tāta beneficia ꝑcepta ſunt. ¶ Concipit etiā ali
quādo affectꝰ. odiū quoddā ſuiipſiꝰ dū quis ſu
os miſeābiles defectus ⁊ caſus ꝯſiderās ſibiipſi
diſplicꝫ ſeqꝫ abhominat̄ ⁊ deteſtat̄ adeo ut ad in
ſtar fetidi cadaueris ſibiipſi fiat intollerabil̄.

¶ Format ⁊ aliquãdo in ſeipſo affectus. zelum
quẽdam ⁊ indignacõnem laudabilẽ aduerſus
peccata ſua aut aliorꝝ ⁊ ob id ſeipſũ per peniten
ciam pſequitur ⁊ punit. ¶ Eſt ⁊ affectio quãdo
qꝫ zelotipa circa ſe aut alios. ex quo fit ut ſtudi
oſe peccatorꝝ diſcrimina ⁊ oportunitates declina
re conet̃. ⁊ quelibet ſalutis ſue aut aliene detri
mẽta ẽpellere. ſicut vir zelãs vxorem tantã ad
hibet cuſtodiã. ne turpe aut ſuſpectũ admittat
ꝯſorciũ. ¶ Cõmouetur aliquãdo animus. affectu
quodã pietatis ⁊ ꝯpaſſionis ſeu miſericordie.
ad ſe ã ad alios. q̃ ſurgit plerꝝqꝫ ex cõmemora
cõne humane fragilitatis pte ex vna. ⁊ piculo
rũ quibus omnes incubim⁹. pte ex altera. vbi
nichilomin⁹ pauca vel nulla ex nobis parata
ſũt remedia. ¶ Suſpẽdit aliquãdo affectus in
admiracõnem grãdem. dũ videlicet altitudinẽ
diuitiarꝝ ſapiẽtie ⁊ ſcientie dei vel incõprehẽſibi
lium iudicíorũ eius ad mẽtem reuocat. In tantũ
qꝫ aliquociẽs hec meditacõ. mentẽ ad ſe aduo
cat. ⁊ ſurſũ rapit. ut ſẽſum ⁊ memoriam derelin
quat ⁊ fiat velut decipiẽs ⁊ inſana. ¶ Concipi
tur aliquãdo in affectu motus ſãcte ꝯſcientie et
bone ſpei in deũ ⁊ ſanctos. dũ ea precipue bene
ficia ſue largitatis recogitãtur quibꝫ nos adiu
uãt et tuẽtur. ¶ Accidit aũt eiuſdẽ. ex ſuorum
maleficiorꝝ recordatione penitencie et ꝯtricõis

affectio ¶ Superuenit etiā quādoqȝ in affectu mo
tus cuiuſdam bone deſperacōnis·dum ꝯſiderās
ꝙ vana ſpes eſt hominis in ſolum deum ſe proi
ciat:eiqȝ ſoli finaliter ⁊ principaliter inheret.
¶ Oritur qñqȝ in affectu·motus horroris ⁊ ab
hominacōnis·ſurgēs ex ꝯſideracōne vilitatis ⁊
turpitudinis peccati·quā turpitudinē facit hec
affectio per os euomere per ſinceram ꝯfeſſionē
¶ Subintrat aliquādo in affectū·motus ſācti de
ſiderij vel ſācte cupiditatis·veniēs ex conſidera
cione diuine pulchritudinis.⁊ excellentie glorie
celeſtis·ad quā videndam et habendam totis
aſpirat conatibus.¶ Ingreditur aliqñ mētem
affectio quedā leticie ſpūalis.⁊ ſobrie cuiuſdā
ꝯplacentie quā ſibi legittime ſuadet·dū ſibi cō
placere ꝑpendit in deo dño ⁊ in gloria eius.In
ſup ⁊ in quibuſlibet ſuis opibus·que quidē ſpi
ritualis iocūditas·aliquociens in tantū robur
excreſſit·ut verbis exprimi minime queat.ſed
ſub ſignis quibuſdam ad extra prorumpit·pu
ta ſub iocūdis ſuſpirijs·⁊ gaudioſis ſingultibꝫ
Vocatur autem hec plerumqȝ affectio mentis
interna Jubilacō·ſeu exultacio.¶ Exurgit ali
quādo affectio·laudis benedictionis·et glorifi
cacōnis·ꝯmemorando dignitatem dei ineſtima
bilem·⁊ aduocando creatuās omnes ut laudēt
eū ⁊ exultēt.in nomine ſācto eius·¶ Ad ē etiā

aliquādo affectus recreacōnis in diuinis bene
ficijs que modis innumeris in dies pcipimus
¶ Excitatur aliquādo affectus in feruorem diui
ni amoris p ꝯſideracōnē immēſe ſue bonitatis.
q est altiſſima. pfectiſſima. q digniſſima in cete
ris affectio. ad quā nichilominꝰ. tute q perfecte
hij ſoli ptingūt: qui prius in ceteris exercitati
ſūt. quaſi p illas purgati q ꝯſequēter prepati.
quoniā ſcdm declaracōnē beati bernardi per il
las oſculamur pedes q manus. p hanc autē ad
oſculū oris ꝓcedimꝰ. Hec ſiquidē ſancta affecti
o. mētem deo ſūme approximat q domeſticā fa
cit: q velut ſponſā ei copulat ¶ Ex pluribꝫ iam
dictis. facile ppendes. cur ſimplices q illrāti. lau
dabiliter q fructuoſe ſuadent̄ frequēter dicere
oracōes quas minime intelligūt. Hoc enim fit
vel ut hoc agentes. deū venerentur aut laudēt.
aut ei gracias ꝓ beneficijs rependāt ſub ſāctis
q ſecretis verbis. p os ꝓphetarū q ſanctoꝝ reue
latis. Vel etiam ut eccleſie obediant. aut ſuo
cōfeſſori. Accedūt etiam q alie cauſe quas ppē
dis adeſſe dum huiuſmodi orationes deuote
dicuntur.

Anima Declaraſti michi iam o homo ꝙ pluri
mos mendicitatis modos Inſuper q orandi et
varios affectus formādi doctrinā tradidiſti per
utilem. Nūc reſtat ut ex te audiā. ſi cotidiano

michi erit aliqua vna oīo questusue vn9 coti
dianus apud oēs ſāctos ſimul obſeruandus.
Quas etiā elemoſinas ero in hoc q̄ſtu petitura
homo Poteris aīa in hoc modū quēlibet ob
ſuaē tibi ꝓut videbit̄ magis oportunū. magis
qȝ fructuoſū ꝑ ↄueniencia tpm ꝛ locoꝝ ꝛ neceſ
ſitatū quibȝ eris obnoxia. vel altera quelibet ꝑ
ſona ꝑ qua orare voles ¶ Debet igit̄ toto ſtu
dio. tota diligentia diſcere. que ſint ſeptem do
na gratie precipue in tuis oracōibus petenda
puta virtutes tres theologice fides ſpes. caritas
Virtutes quoqȝ cardinales. prudētia tēperan
tia fortitudo ꝛ inſticia. Que ſint īſup ſeptē ſpūs
ſācti dona. ſeptē beatitudines. ſeptē peticōes in
oīone dominica expreſſe. ſeptē miſericordie ope
ra. ſpūalia ꝛ corporalia. decē precepta legis. In
hijs tua verſabit̄ meditacō. ꝛ ſcd̄m tuam opor
tunitatē aduerſus morbos varios pccōꝝ ꝛ pe
riculorū ꝛ tēptacōnū q̄bus te ſbiacē ↄgnoſces
tuā formabis oīonē. Diriges etiā frequēt̄ oculū
tue ↄſideracōis. ad illa ſeptē capitalia vicia. ad
illos inſup multiplices defectus. quos in admi
niſtracōe corporaliū ſenſuū cotidie incurrim9
ꝛ ſic de alijs infinitis miſerijs. Ad hec plenius
ↄgnoſcenda ꝛ diſcernēda ↄfert plurimū. ſūma
vicioꝝ ꝛ virtutū. quā q̄dā ſūmā regis appellāt.
Poteris pretēa tuū queſtū diuidē et ſingulis

p̄tibus ſingulos deputare dies. puta ut ſingu
lis ſeptem dierū peticōeꝫ facias. de ſingulis ſep
tem donoꝝ. ⁊ ita de alijs omnibꝫ in oracōne pe
tendis poteris ordinare. ⁊ tibi quaſi legē regu
larē ad hoc ſtatuere. Et nichilomin⁹ alijs vrgē
tibus cauſis extra ordinarie poteris ad alia pe
tenda frequēter ꝯuerti. Sic etiā celeſtem ciuita
tem velut in ſeptem ptes ſeu vicos diuidere. et
p ſingulos illos vicos. ſingulis ſeptē dierū diſ
currere. ⁊ te queſtuare. Statuesqꝫ in vico vno
beatos angelos. in alio ꝓphetas ⁊ patriarchas
xp̄i adhuc venturi precones ⁊ ſic de alijs ꝓut
tibi tua deuocō ſuadebit. Poteris etiā iuxta die
rū ſolēniū exigenciā. recurſū ad xp̄m facere. ei⁹
qꝫ miſteria ꝯtemplari. ac etiā ſanctoꝝ quorum
celebrātur ſolēnia. tūcqꝫ deuoci⁹ ſolito. eorū im
plorare ſubſidia ⁊ eosqꝫ apud alios facere me
diatores. Jam itaqꝫ abſqꝫ intermiſſione ꝓlixe
ſatis locuti ſumus ⁊ cōuenit ut finē ſermoni tri
buamus. cetera diebꝫ poſteris reſeruātes. nam
etiā tēpus adeſt ut ad queſtū te ꝯferas. quē v
tiqꝫ practicādo. ſemper in hoc officiō doctior fies.
nō ſolū in hijs de quibꝫ exēpla poſita ſunt pau
pertatū modis ⁊ verū etiā alijs innumeris eru
dita. Jta ſane eſt ꝯmune ꝓuerbium ꝙ fabricā
do fabri ſimus.

Anima Jta fiat ut ſuades o hō. Statuā itaqꝫ

in meipſa certum ordinem ad elemoſinā peten
dum·measqꝫ peticōnes pro neceſſitatum occur
renciū oportunitate conabor inſtruere. Nec tñ
tibi moleſtū erit·ſi non vniformē regulā in me
is obſeruabo deprecacōibꝫ·qm̄ abſqꝫ ordine ⁊
mēſura·in mee inſurgūt pauptates·⁊ indigēci
e.ꝑ quarum exigēcia·mee ſūt penitus oracōnes
inſtruēde·quibus etiam modus eſt nichilomi
nus adhibendus ſcdm eorum qualitatē quib⁹
aut pro quibꝫ meus eſt ſermo dirigendus. Ce
terum ubi me deficere videbis atqꝫ torpeſcere·ve
lis obnixe precor me dirigere·michiqꝫ adeſſe
cōſilio atqꝫ auxilio·

Homo Libenter id efficiā o anima. Deus aūt
tu⁹ ſit auxiliator·detqꝫ tibi bene ac prudēter ora
re·ita videlicet ut ei grata ſis·et bene deſidera
ta quelibet impetres·

Sequūtur diuerſe oracōnes ⁊ meditacōes
anime deuote ſcdm diuerſas materias que
parum aut michil deſeruiūt·niſi iam deuocōni
totaliter mancipatis·⁊ qui in ſeipſis experiun
tur affectiones virtutum. Inſup ⁊ dei viſitacōe·
cū ɔtemptu mundi

Oracōnes ⁊ meditacōnes deuote circa ora
cōnem dominicā ⁊ primo ſuper prima peti
cione eius. Sāctificetur nomē tuū.

Voluiſti dñe deus omnipotens. ut te o
rãtes patrẽ appellem⁹. Hoc itaqꝫ ſup
poſito. te deprecor. ſãctificetur hoc no
men et cõfirmetur in me. hoc eſt ut ꝑ
ſeueranter tua ſim filia. Alias enim quomõ m̄
pater eris. ſi tua eſſe filia deſiero. Mutuo profe
cto ſe ponũt hec nomina. O quãtũ detrimẽtum
eſt talẽ amittere patrẽ. que etiã ignominia illũ
offendere. vel ei non ſeruire. Quãdo queſo hũc
videre potero patrẽ in ſuo palatio. que iam du
riſſime ſum carcerata. ⁊ variis circũdata belli
cis impugnacõnibus: cũ tamẽ ſim ẽgis ẏmo ta
lis regis filia. Quo auſu temerario. genus meũ
meã nobilitatẽ obliuiſcar. Qua demũqꝫ inſania.
me velut ſcortũ. corruptoribus exponã. corrupto
ribus inꝙ̄ toci⁹ caſtitatis proditoribus. aduer
ſariis meis ⁊ mei patris. Quã preterea fiduciã
debeo cõcipere cõfugiẽdi ad talẽ patrẽ. tam opu
lentũ. tã ſapientem. tam benignũ. ¶ Confiden
ter illũ interpellabo. qui prior me dilexit. nulliſ
qꝫ meis meritis. me ſuã filiam appellare digna
tus eſt. Et ſi illũ velut inobediens ⁊ pũerſa a
liquotiens offenderim: ſcio tamen ꝙ pro pecca
to filie. patri pena ſufficiet exigua. Si ab eo pa
nem petiuero ad viuendũ. nũquid indignantẽ
atqꝫ iracũde. michi porriget lapidẽ. aut ꝓ oue
ſcorpionem. aut ꝓ piſce ſerpentem. Non vtiqꝫ

ꝓfecto faciet·quippe cui⁹ hoc verbum eſt ⁊ exē
plum·quia parentes carnales non hoc filijs ſu
is faciunt·quinymmo ⁊ tam bonis ꝙ̄ malis·bo
na tribuere ſoliti ſunt·Noſter igitur pater ſuū
ſpiritū dabit petētibꝫ·¶ Cū igitur te patrē nōm
appellari mādaueris: fiat ut inſtiſti· Te igit̄ ꝑ
hoc nomē ꝯteſtor·ut illud in me ſanctificet·ita
ne mentiar te patrē appellans·Nōne vtiqꝫ mē
dacij arguerer·ſi nō tua exiſtens filia te patrē
appellarem·Hoc igitur te nūc peto et exoro ſpe
cialiter·ut tibi talis exiſtam: qualem me tibi
eſſe voles·Quod ſi michi negaueris·cum hoc
tuo veniret detrimento·quid aliquid michi do
nabis·Quis queſo pater·ſue naturali filie talia
petenti denegabit·Verum etiam pater mi·
cum tua ſim filia·meam oro cuſtodi caſtitatem
meumqꝫ honorem·ſic me include·tales adhi
be cuſtodes ne tui aduerſarij me valeam cor
rumpere·quoqꝫ illos non audiam vel ad minus
non exaudiam·Recedite·recedite ammodo in
fideles ⁊ petulantes inimici infernales·qui me
vultis infamare·qui a me dedecus atqꝫ conuici
um expoſcitis·Ignoratis vos·que ⁊ qualis ego
ſim·et cui vos loquimini·Ego enim ſum filia
ſummi regis·veſtri iudicis·qui vos condem
pnabit·Qua igitur preſumpcione queritis illi
ſuam ſurripere filiam: vobis aures prebebo

auditrices. O turpiſſimi viliſſimi horribiliſſimi hoſtes. nūquid vob᷒ aſſenciā. qui eſtis fallaces ⁊ mendoſi. Nūquid veſtro ſuaſu meum patrem derelinquā. mea fraudabor hereditate. ⁊ vobiſ cū meipſam eternalit᷒ cdempnabo. Hoc profecto nullo pacto faciā. qꝫ ſi alias me non infeſtatam dimiſeritis. michiqꝫ vim facere volueritis ſcitis quid factura ſim. Adibo certe patrē meū ⁊ ei rem inſinuabo. quī michi vtiqꝫ feret opem ut eruat a manibus veſtris: ac deinceps grauiter vos puniet.

Meditacō ⁊ oracō ſup ſcd̄a peticōne oracōis dn̄ice. Aduemat regnū tuū.

Excellēter in hoc ſuā ad me dilectionem declarauit meus pater celeſtis. cū talem ac tantā dignitatē atqꝫ excellēciam michi voluīt indulgere. ut regnū quoddā eximiū. intra me collocauerit. meo regimini deputatū in quo racio velut dn̄a ac magiſtra debet preſidere. cetere autē omnes vires ⁊ potencie illi parere ⁊ obſequi. Sed profecto nimis experior verū eſſe qđ antique dictū eſt. Vix ſine gwerra erit qui terrā habet. Reuera regnū hoc de quo ſermo contīnue ⁊ inceſſanter pſecucōnem. impugnacōneꝫ patitur. Non eſt viciū aut peccatū. qđ non ipſū hoſtiliter inuadat vimqꝫ omnē faciat ad ingreſſum. p ſenſuū quiqꝫ aditus: ut illic dominetur

⁊ imperet. Inſurgit ſuperbia cum clamore va
lido ⁊ iactãter illic preſumit dominari. inuidia
ira ⁊ odium aduemunt cum iuramẽto affirmã
tes ſe illic manſionem ac reſidentiam facturas
Accedit illa torpens accidia. nullo pacto ad
diſceſſum ſuaſibilis. Gula fediſſima exercitum
parat: ſuamqꝫ illic vult inſtruere coquinam.
Luxuria furit et affirmat ꝙ regnum hoc pror
ſus conſumet. Auaricia cupida. inſidioſe ſe in
gerit. nec ſe hinc arbitratur depellendam.
Atqꝫ ita innumeri alij ſurgũt tyranni. qui nul
lo ordine. ſed horribili confuſione ſatagunt in
hoc regno dominari. Ac ego illos repello. il
los abicio. clamansqꝫ ⁊ ſuſpirans proteſtor
hoc regnum michi datum a patre meo. cum
ſũmũ nephas eſſet tale tradimẽtũ facẽ quo id
regnũ ſuis pateret hoſtibus. ¶ Seu heu quid
me. aut meã eſtimant potenciã. que ſola ſiue
viribus ſũ ſiue deficiens ⁊ miſera. Quid q̃ſo n̄ a
te pr̄e meo adiuta. aduerſus hoſtes hos efficere
valebo. Aderis igiť pater mi regno tuo. ⁊ q̃ ma
neat inuictũ illi feres preſidiũ. Tuũ ꝓfecto ē
Ipſũ tibi tueqꝫ cuſtodie reſtituo. Ita ſane ⁊ nõ
alias in me aduemet regnũ tuum ſemperqꝫ re
manebit. Aliťqꝫ illud cogar amittẽ. ⁊ deuaſtã
te angeloꝝ eritqꝫ in illo ſempiternus horror ⁊ e
terna cõfuſio.

¶ Meditacō et oracō ſup tercia peticōe oracōis dñice. Fiat volūtas tua ſicut i celo ⁊ in terra

Domine deus omnipotēs. pater optime qui es in celis Fiat volūtas tua ſicut in celo ⁊ in terra. Volūtas inq̄ tua. Sed quomodo in via mādatorū tuoꝝ vadam. ego debilis pauper et miſera ad te potētiſſimū. inſipiētiſſima ad te ſapientiſſimū. egrotiſſima ad te ſūmū medicum ac ſaluatorem Et quomodo fiet iſtud dñe. niſi tua volūtas me ꝯduxerit ⁊ traxerit ad ſe. Cū ergo ita velis: etiā velim nolim. tua volūtas fiat.

¶ Vidi ſepius dñe. q̄ pater duxit ⁊ traxit filiū debilem atq̄ impotentem. Vel etiā ſtolidū ad implendum volūtatē paternam. Ita queſo pater me trahere digneris ad te. et me nō derelinquas i manu mei ꝯſilij. nec mee me tradas volūtati. ymo dum oberrare a tramite virtutis me videbis retrahe me domine deus velut paupeꝝ ſtolidā. cecā atq̄ impotentē. Et hoc ſiue p tuas virgas aduerſitatis. ſiue p dulcorem proſperitatis. ſiue p occulte inſpiracōis inſtinctū a tua bonitate. ſiue p altā manū tue poteſtatis. ſiue etiam per bonorū tuoꝝ angelorum vel etiā hominū miniſterium. ſiue p quecūq̄ alium modū tibi placitū. Hoc tantū fac ne peream. q̄ q̄ tua de me ⁊ in me non mea voluntas fiat et impleatur. Quid poſſet dñe ꝯuenientiꝰ atq̄ humiliꝰ

paup· ceca· aut ſtolida pete͂ a ſuo doctore et gu
bernatore q͂ ut eã ne pmittat ãbulare ſcd͂m ſu
am temerariã intẽcõnem in deſiderijs aie ſue.

Cõfirmacõ peticõnis ex verbis pphete.

Ait dñe deus tuus ppheta· q homo cõpatus
eſt iumentis inſipientibȝ in quibȝ non eſt
intellectus. Sed ſi ita eſt diriges me dñe· velut
beſtiolã indomitã· que nõ põt aut nõ vult p ſe
ipſã domari· Immittes frenũ in os meũ aut ali
as me ligabis put m̃ opus erit dulcibȝ illis ac
ſolidis vinculis tuarũ virtutũ· et precipue funi
culo triplici qui difficile rumpitur fidei videlicȝ
ſpei ac caritatis. Auidũ ẽ dñe os meũ. impone
ſibi tẽperãtie et ſobrietatis frenũ. Indomita eſt
lingua mea diſcola et vagabũda p mltiloquiũ
et uanũ· cõſtringe illã freno ſilẽcij. atȝ ita fac cir
ca ſingula mẽbra mea· Et q͂uis frequẽt tuo du
ctui renitor. alit aut alio volens ire q͂ tu impel
las ad modum equi laſciui q ſibi dimiſſus fre
quenter impingeret: ne queſo ppterea dñe ita
cõtra me iraſcaris· ut pre indignacõne me dere
linquas· et ſinas ſcd͂m impetũ pprie inclinacõis
aut volũtatis incedere. Ita enim mox impinge
rẽ et me morti trẽdere doloroſe· more illorũ quos
te dicis dimiſiſſe ire ſcd͂m deſideria cordis eorũ
Erat pfecto illa duriſſima libertas· lõgeqȝ eligi
bilior atȝ ſuauior ẽ tua ſeruitus tuaqȝ ſubiectio.

¶ Oracō ſup hoc verbo Sicut deſideāt ceruus ad
fontes aquarū ita deſiderat aīa ac̄.

O Fons vite dn̄e deus omnipotens ego ſum
illa paup laſſata depulſa ⁊ vexata que ad
inſtar cerui deſideāt venire ⁊ reuerti ad te· ut ſit
michi recreacō contra nimiū calorem atq3 ardē
tem ſitim· quā michi illi infernales intulerunt
inimici· me p deſertū huius mūdi cōtinue inſe
quentes· cū turba numeroſa canū ferociſſimo
rū mordaciū ⁊ laceraciū. Qua ꝓpter vagabun
da nō inueniēs requiem p hoc deſertū diſcurro
Sunt autē hij canes· cure ille diuerſe ac ſolici
tudines mundane· que varijs modis me mor
dēt ⁊ lacerāt· quibus plurimū turbor ⁊ euagor ī
deſerto predicto nuſq̄ requiē inueniēs· nec am
plius reſpirare valeo niſi venero ad te· qui es
fons vite ⁊ refugij locus in quo michi erit ēfri
geriū ⁊ ſecuritas.

¶ Meditacō ⁊ oracō diuiſa per ptes ſup quar
ta peticōne oracōnis dominice. Panem nr̄m
cotidianū da nob hodie.

P Auperi panē propt deū. Ego ſum pauper
illa famelica locata inter duas menſas· q̄
rum vna eſt cibis huius mundi onuſta· quib3
quidem veſci poſſem: ſ3 illos deteſtor et recuſo.
Altera bonis exuberat ſpiritualib9· quib3 cum
affluere deſiderem: minime ꝓ voto illa cōſequi

valeo. Heu morietur mi pater. hec miſera fame
lica. in tuo cõſpectu ac tuorum omniũ ſanctorũ
in hac mẽſa. bonis gratie et glorie referta diſcũ
bẽtiũ vbi edũt et bibũt vſqꝫ ad ſacietatẽ. ymo
uſqꝫ ad ſobriam ebrietatẽ Non quidem ſũ dig
na ſedere in hac mẽſa. nec hoc requirere preſu
mo. ſed humiliter peto vel de micis et reliquijs
huius mẽſe magnifice. paꝝ aliquid pcipere. q̃
aliquãtulũ refocillata valeã famẽ ſitimqꝫ meã
et ſi non ad plenum ſedare. Lego in euangelio
de diuite epulone. qui grauiter de duritia atqꝫ
auaricia arguitur. qꝛ immiſericorditẽr paupe
rem lazarum a ſe repulit. ille ſui menſe micas
nec volens tribuere. At ego ſum illa pauper.
infirma. mẽdica. vlceribꝫ et vulneribus plena
diuerſorũ vicioꝝ que veſtris aſſum in ↄſpectib⁹
O ſãcti et ſancte dei omnes in veſtris ianuis cla
mo ſuſpirãs et peto de micis vr̃is. ne queſo me
moleſte feratis et more illius diuitis reprobi ne
me immiſericordit̃ tractetis. Abſit a vobis hoc
improperiũ. abſit ut in tã pijs ac magnificis
cordibus tanta inueniatur inhumanitas. pre
ſertim cũ ſine ullo veſtro detrimento ac ſine vl
la diminucõne id facere poteritis. Mementote
vos aliquociẽs ab hac menſa fuiſſe alienos. et
nichilomin⁹ tunc ex ea paſci libenter voluiſtis
Ita igitur et nunc michi facite que vobis fieri

tūc voluiſtis· veſtra quidē ſoror ſū ⁊ ſi in humi
lem ſtatū deiecta· ⁊ ſi in exilio· ⁊ ſi in carcere· ⁊ ſi
in miſeria ⁊ pauptate maxima ↄſtituta· Ne igi
tur me fame perire ſinatis in cōſpectu veſtrorū
⁊ quidē piiſſimoꝝ oculoꝝ et in tāta plenitudīe
ſpūalium alimētorū. Sū ego heu deterioris ↄdi
tōnis· ⁊ magis repellēda ꝙ canis qui vel de reli
quiis domini ſui ſimilr̄ refici. Fateor quippe me
ꝑ peccatū· factā etiā cane deteriorē· maneo tamē
ſēper naturali cōdicōne veſtra ſoror· Ne igitur
tā graui animo· meū pccm̄ feretis· qđ vtiqꝫ m̄
nūc odio eſt atqꝫ a meo repello cōſorcio quin
pocius ad id qđ naturali cōdicōne vobis tā de
ꝓpinquꝰ iūctū ē ↄpaciēdo vr̄os inclinabitis aīos.

¶ Scđa ps.

Verū fateor me omni iure ⁊ ob mea maleficī
a carceri mācipatā. Sed heu quis tam ſeue
rus iudex tāꝙ ſeuus· qui captiuū adhuc indā
pnatum fame perire pmittat· ⁊ petenti nō porri
gat panē· Qui etiā eſſent illi cōſiliarii aut offici
ales· adeo impii ⁊ agreſtes· qui hoc tollerarent
aut ſuaderēt. Quinymo etiā dampnatis ad car
cerem ꝑpetuū· miniſtrātur aliquociēs pitanciē
ſpāles ⁊ precipue in magnis ſolēnitatibꝫ. Nūc
aūt credo ⁊ certitudinaliter ſcio ꝙ ꝙ̃tūlibet ſim
incarcerata· ⁊ grauibus oppreſſa criminibꝰ mi
cior tamē ē ⁊ ad miſerādum ꝓnior veſtra curia

ꝙ q̄libet alia iudicis aut p̄lati cuiuſcūqȝ mōꝛl·
Ego ſū paup illa filia elōga ¶ Tercia pˢ
ta q̄ ꝑtē paterne hereditatis me cōtingen
tem dilapidaui·que in ex̄teā regione fame mo
rioꝛ·⁊ vrgente famelica rabie volo frequenteꝛ
implere ventrē poꝛcoꝝ pabulis·hoc eſt prauis
huius mundi voluptatibus·quas ſepe nec con
ſequi valeo·ſed ⁊ ne conſequar opto ⁊ oro·ſcī
ens ꝙ cibȝ ille minime ſacietatē afferret:ꝑmo
āpli⁹ faceret eſurire tādēqȝ ꝑimeret·Quid igit̄
faciā·Certe ſcio·Animadūto in domo pr̄is mei
ꝙ plures eſſe ſeruitores·q̄ pane veſcūt̄ habū
dant·ſurgā igit̄ de ſtercoꝛe ⁊ fouea in q̄ iaceo·⁊
ibo ad patrē meū ⁊ dicā ei· Peccaui in celū ⁊ in
te:non ſū digna tua dici filia·fac me ſicut vnā
ex tuis ācillis aut pediſſequis·Auditu aūt didi
ci ꝑmo aliquociēs viſu·ꝙ ipſe ē mitiſſim⁹ ⁊ mi
ſericoꝛdiſſimus·atqȝ ita nec me remiētē repellet
ꝑmo in priſtinā reſtituet dignitatē·⁊ tāꝙ filiā
ſuā deuuo ſuſcipiet educādā·¶ Heu quociēs ⁊
ꝙ diu conoꝛ ad pr̄em meū ꝑ pane obtinēdo re
uerti·nec tamē ualeo·qm̄ tali ac tā miſeābili fa
me ſum afflicta ut viribȝ penit⁹ deſtituta neque
am exurgē ⁊ moueri de hac infelici ex̄nea regio
ne i quā incōſulte me intruſi n̄ aduenerit aliq̄s
q̄ m̄ manū poꝛrigat ⁊ ferat auxiliū ⁊ ꝯſolacōem
ad me ſuſtinēdū ⁊ dirigēdū in via ne deficiam

Vos igitur deprecor ſancti dei omnes adeſte m̄
a ferte opem ut hinc egrediar ſine deuio ſine of
fendiculo ad domū patris mei profectura a re
fectura. ¶ Qrta ps.

O Me miſerabilē. infelicem. vilem. fedā deo.
a mūdo odioſā. qua temeritate aut p̄ſūp
cione patrē illū mitiſſimū a miſericordiſſimum
audebo cōſpicere. quē adeo ɔtēpſi a dehonoraui
Qualiť adeſt michi lingua ad aliq̄t ab eo poſtu
landum. preſertim cū iam illos temerarios co
natus meos expleuerim. meq; ɔſtituerim a fe
dauerim cū inimicis prefati mei patris. Vn̄ nō
iniuria ſibi facta ſūt penitus odioſa. Nūc igitur
cū melius non poſſim reuertar ad illum quem
tā grauiter offendi. Dic michi miſera a inuere
cūda. qua fronte hoc audebis attemptare. Quo
pacto preſumes poſtulare panē ad manducā
dum. cui pocius debentur verbera q̄ paſtus. Ve
rū a ſi ita ſit. nec quid. quā penam et tormenta
meruerim nichilominꝰ ad quem reueti ɔpono
miſericordiam eſſe ɔgnoſco. ut me ad id facien
dū vocare dignetur a ɔmouere. q̄ tūcumq; eti
am eū offenderim atq; deſperauerim. Vrgēt iſup
ad hoc a impellunt famelica rabies a extrema
neceſſitas. Audiuit enim deprecacōnem etiā le
gionis demonū q̄n petiuerunt mitti in porcos
multo minus a ego diffidā exaudiri.

¶ Loquit͛ hic anima quaſi eſſet exaudita. et ꝯſecuta ꝯſolacōnem ſpũalē.

Gratias tibi ago pater dulciſſime. xp̄e pitã ciam nũc a te ſuſceptã. ¶ O ꝙ̄ ſapida ē. ꝙ̄ ſuauis et bona ꝙ̄ nutritiua. Nup̱ famelica tabi es omnia mēbra mea torquebat. Aures interi bant in auditu vanitatum ſeculi. Ardebat lin gua peruerſis ſermonibus. oculi vanis aſpecti bus defluebant. os turpi vileſcebat guſtu. tact⁹ probra voluptate fedebatur. ¶ O ꝙ̄ ſubito eua nuerunt a me hec omnia pernicioſa deſideria ad preſentiam dulcedinis cibi illius quē miſiſti de ſuper. ¶ Da michi dñe ſemper hunc cibum quo refecta abiciam ⁊ faſtidiam venenoſũ ac morti ferum huius mundi cibũ. O dñe deus ꝙ̄ ſubito ĩm facile factũ ē hijs carere. ꝑmo cōtēpnē q̄ pri us deſiderabã. qm̄ bonitas hui⁹ ſpũalis cibi fa cit oia mũdana arbitrari velut ſtercoa͛ ⁊ abho minacōni penit⁹ haberi ¶ Cōcede dñe ut hec diſ poſicō diucius in me ꝑmaneat. ita ſane iocũda eſſem ⁊ beata. Sed heu ego miſera cito nimis hũc guſtũ ⁊ saporē amitto: qm̄ nō debitã adhi beo diligētiã. ⁊ ꝓ hac mōꝛli vita me facio indig nã ad ꝑpetuam atq; hereditariã illius poſſeſſio nē. Vñ me penitus tue miſericordie ſubmitto.

¶ Oracō ⁊ meditacō ſup q̄nta peticōne oracōis dñice Dimitte nob̄ debita nr̄a ſi. ⁊ n. d. de. n.

38

Obligata ſum plurimū. ſurgitqȝ hec obliga
cio ex fatuis cōmercijs et ↄtractibus cū de
mone. in foro huius ſeculi initis: cum mometa
nea vanitate. breuiſſimaqȝ ac feda voluptate
ad eternā dampnacōem me aſtrinxi. nec habē
o heu vn̄ pſoluam. cum ſim paup et omni mea
ſubſtācia fraudata per infortunatum idū pecca
ti. Quo igitur ibo. quo diuertā. Ad meū certe
reuertar petrē: cūqȝ deprecabor ut me ab hoc
graui debito abſoluat. ¶ Et ne ēpulſam paciar
ei ſuas deferā litteras a ſuis ſecretarijs euāge
liſtis ↄſignatas. Hijs obteſtabor ipſū. me debe
re penitus abſoluere. Siquidē hec littere ↄtinēt
ut ſi dimiſerim9 alijs et ipſe nobis dimittit. Et
ego ex nunc omnibȝ dimitto: ſicut ipſe dimitti
iubet. Oportet igitur ut et ipſe michi dimittat
¶ Et ſi forſan ipſe. vel alter quilibet. michi obic
ceret. ꝙ non integraliter dimitto aut ſincere et
eo corde quo debeo. ¶ Reſpondeo. michi ſaltem
adeſſe deſideriū dimittendi. ſub modo et forma.
quibus ipſe hoc fieri vult et iubet: et hoc vtiqȝ ſa
tis eſt. Ita enim et m̄ ſufficit ut deus m̄ cō donet
hoc ē ut ſit ei deſiderium michi ex integro cōdo
nandi queadmodū et michi ē. Quoniam ſi hu
iuſmodi. ſuum fuerit deſiderium: infallibiliter
ita fiet. ¶ Ex nūc igitur michi bene erit dum qſ
qȝ apud me debitū quodcūqȝ cōtrahet. inıciā

michi aliquā irrogās aut ɔuiciū dicēs. p̄ſertim
dū hoc preſ meā culpā accideret z mox illi cōdo
nabo. Per hoc eni m̄ tut⁹ pabiſ adit⁹ apud deū
ꝑ ɔdonacōne omniū meoꝝ debitoꝝ. Nō quidē
qꝫ alios in me peccaē libeat qꝫ qꝫ deū nō exorē ut
eis debita ɔdonet. m̄ eni ꝓpria pccā ſatis oneri
ſūt preſ hoc qꝫ aliis ad peccādū ſim occaſio. aut
ꝑ eis me ɔdēpnē. Sꝫ cū aliter occurrere nō poſ
ſim: m̄ ɔuenit alteri⁹ peccato ad meā vtilitatē
bene vti. Oracō z meditacō ſup ſexta peticōe
oracōis dn̄ice. Et ne nos inducas in tēptacōez.

Quis heu ɔſolabiſ. hāc deſolatā. hāc mille
laqueis circūductā ac in uarias tēptacōeſ
p̄cipitatā. in via hac in q̄ pericula ſibi imminēt
innumera. tā ab inimicis q̄ nūc in aptō ſe exhi
bēt vim inferētes. nūc in inſidiis. ſuis fraudu
lēciis me morti tradere moliūtur. q̄ꝫ etiā a via
ipſa q̄ lubrica eſt z tēdens in declive. inſup z ob
ſcura plenaqꝫ ātris z ſerpentibus. Quis igitur
hic me liberabit z ɔducꝫ. ne in aliquā iſtaꝝ tēp
tacōnum incidam. Nemo profecto niſi tu deus
pater. ac tuus bonus ſpiritus. qui me deducet
in terrā rectā. q̄ vndiqꝫ laqueos inimici diſſol
uetis. z illuminabitis meas tenebras meos q̄ꝫ
pedes ſtabilietis.

Oracō ſuper ſeptima peticōne oracōnis dn̄ice
Sed libera nos a malo Amen.

Exprimi nō poteſt malum in quo ſū irreti
ta ac etiā neceſſitas que me angit cotidie
multis modis ſubdita ſum legi peccati. qđ ſine
lege eſt. agitq; frequēter. ut malū qđ nolo id
faciam. Quot michi motus inſurgūt mali hōis
ſingul'. quos minime vitare poſſum. nūc teme
rarium de alio iudiciū ferēdo nūc dolendo de bo
no ipſius. nūc de malo exultādo. nūc meipſam
plus debito extollendo ⁊ michi ꝯplacendo. nūc
iraſcendo aut dedignando. nūc vana loquendo
nūc leuiter aſſerendo. nūc indeuote orādo. nūc
cōmedendo ⁊ bibendo. nūc in aſpectu. nunc in au
ditu. nunc in tactu. Te igitur exoro dulciſſime
pater celeſtis. ut me a tali malo liberes. ut tan
dē a magno illo malo. qđ omne malū ſuperat.
in horrore ⁊ āguſtia. morte .ſ. ꝑpetua immunis
euadā ac liberer.

¶ Oracō ad bonū angelū ſuum ⁊ ad reliquos
omnes plures cōtinens partes.

GLorioſe angele dei qui vnus es ex inclitis
principibꝫ ciuitatis celeſtis. cui⁹ cuſtodie
diuina bonitate. ac pia ordinacōe ꝯmiſſa ſū ꝑ e
umdem dirigenda ac ꝓtegenda inſuper ⁊ iuuā
da ad ingreſſum dicte ciuitatis. bene viuēdo ac
deo parendo ⁊ ſeruiēdo. Hoc die ⁊ hac hora me
grādis vrget neceſſitas ad te recurrere. hoc ꝑ
fecto bene ꝑpendis ⁊ ꝯgnoſcis. Aſſum ego tua

paūp ceca inprofūdis ɔclusa tenebris huiꝰ in
ferioris carceris. in quo nichil est luminis spiri
tualis ad ɔgnoscendū bona glorie celestis. ⁊ id
parū claritatis qd illic esse pōt. in me est obuo
lutū ⁊ circūductū fumis. ac tenebroꝝ nebul. de
turpi sceuo. ac lutosis paludibꝫ fetidorū mee car
nalitatis desideriorꝫ. ac terrenarū cogitacōnū e
lenatis quāobrē incedere nescio p vias rectas
in vicos celestis ciuitatis vbi michi mēdicare
incūbit ⁊ elemosinas meas petere. nisi ab alio
ducta vel alit illuminata. ¶ Te igitur precor
dux fidelis apprehende manū huiꝰ tue excecate
deduc eam p vicū in ɔuiuiū padisi. discurrendo
ostiatim. vbi valeā clamare aduocare. gemere
flere auxiliū implorare. ⁊ paupi elemosinā petē
xpē deū. Vere paup est. q penitꝰ visu carꝫ. q̄ qꝫ
panē sibi lucrifacere non pōt. Trahe me queso
spālit apud tuos ɔsodales. ceteros āgelos tu
os amicos ⁊ domesticos vtiqꝫ prediuites. ⁊ gre
bonis refertos. Exhibe illis hāc mēdicā misera
bilē. ad elemosinā pcipiēdā. Cū gaudio eni re
cipiēda ē. Est eni hec peccatrix q vult ɔuerti ut
dicit saluator xps. Ne pdas igit hoc gaudium
qd vtiqꝫ pdēs si ab hac mea ɔūsione recederē
p defectū victꝰ. quē nō m meo questu ɔseq pos
sū. Ne igit me delinquas. ne hoc m recuses fide
lis custos: quāuis te pluries puipēderim. male

iurādo aut agendo in cōſpectu oculoꝝ tuorū. qđ nec facere debuiſſem in cōſpectu ſcurre alicuius aut viliſſimi alterius hominis. Cōdona michi queſo rurſus meā incipiētiā: meoſq; exceſſus Sum fateor ſtolida. deſes ac preſūptuoſa Noſti hoc. et ido tue cuſtodie relicta ſum. ſicut egrota medico. ſicut ceca duci ſicut ſtolida et frenetica ſuo gubernatori. Ideoq; neceſſe eſt ut me ſuppor tes in meis defectibus. alias enim indeſinēt. nec ſcirē nec poſſem abſq; errore deuio mēdicare: et vitam meā queſtuare. Quocūq; pergo aut du cor. illic mecū obſcure cōſpicio. inclitam illam ci uitatem celeſtē. de qua tam glorioſa dicta ſunt Illuc velut in vmbraculo proſpicio. nouē ange loꝝ ordines. patriarchas. ꝓphetas. apoſtolos marti̇es cōfeſſores. et virgines. et ſuper oēs ihe ſum criſtū glorioſamq; eius matrē. atq; ita ſū habundāter munita ad ꝑcipiēdū elemoſinas copioſas. ¶ Te igitur deprecor amātiſſime cō ductor qui me illuc ꝑduxiſti. ut pro condicōne meaꝝ neceſſitatū ab vnoquoq; petam ſcđm do na et gratias quibus habūdācius affluūt. Da mī aditū: cōforta me et doce me Petere erubeſco plurimū. ac vereor cōparē: ſe ꝑ certo neceſſi tas frāgit legem. Ex precepto etiā michi hoc facere incūbit. ut pulſē et petā nec recedā q̄ᷓtū cūq; ēpulſa. donec aliq̄đ accipiā. Ita igiť faciā

Oracō ad chorum ſeraphim.

Vos ſeraphim q̄ placido igne diuini amoris inceñſi eſtis: mittite in puam aliquā ſintil lā huius ignis. mittite inq̄ in cor meum penit9 gelidū ut parum ad diuinū amorē caleſcat Per hoc enim vobis nichil deperiet. Aut certe me vo bis tam proximā faciatis ut hinc excaleſcam Copioſa eſt apud me materia ad hunc ignem conſtruendum. Affluūt enim diuina beneficia inſuper et mea peccata. que ſimul iūcta in meip ſa nutrire deberent magnum aliqd incēdium. Verū frigiditas negligentie adeo preualuit in me ut vix aliquid incendi poſſit. Ne igit michi tā alieni ſitis. quin parū aliqd veſtri ignis. ad me incēdendā meeq; inde purgādam cōpreſte tis. ſicut olim yſaie factū eſſe ꝯſtat.

Ad cherubim.

Vos igitur cherubim in quibus eſſe plenitu do ſcientie et ſapientie z erudite hanc ſtoli dam et indoctam. que frequenter iudicat malū bonum et bonum malū. que ſemper inter laque os et tranſitus periculoſos inimicorū verſatur date michi claram noticiam. qua valeam hu iuſmodi pericula declinare. et abſq; offendiculo incedere per vias rectas. Inſuper et deum abſq; errore. et me abſq; inordinato fauore ꝯgnoſcē. ut clare et ſincere diſcernā mag illa premia in

repromiſſa pte ex vna · horrēdaq; illius ignis vehemnis tormēta michi ɔminata pte ex altera que vtiq; ſi diligēter ⁊ viuaciter āte oculos ponerem · ſimul cū breuitate māſionis mee in hoc mortali corpe nūq̄ pcc̄m admitterem ·

¶ Ad thronos ·

Vos throni in quib; ꝓpter profundā humilitatē ac precipuā reuerētiam que in vob eſt ad ipſū · requieſcit ac reſidet deus · inſup ⁊ ſua iudicia exercet · ſicut iudex in ſuo throno ⁊ impetrate michi illam humilitatē · illāq; ad deum reuerētiam p quā ſe dignetur in me collocaē ⁊ requieſcere · Ad hoc enim creata ſum · et hoc ſic vtiq; obtinebo ſi vob in hoc fuero ɔformis ſicut ⁊ ipē repromiſit ·

¶ Oracō ad dn̄acōnes ·

Vos dominatores ⁊ Impetrate michi precor plenū dominiū ſup corp9 meum · ita ut in nullo me ſue ſubiectioni reddat obnoxiam ·

¶ Ad Principatus ·

Vos pricipat9 · reddite me ſubiectā ſblimioribus poteſtatib; abſq; murmuē abſq; rebellione ⁊ abſq; detractione ·

¶ Ad poteſtates ·

Vos poteſtates eripite me ab aduerſariis meis omnibus · quibus vtiq; talis eſt poteſtas cui non eſt aliqua ɔpabilis ſup terram ·

¶ Ad Virtutes ·

Vos virtutes. facite intra me miracula. me per peccatū mortuam resuscitantes: et infirmam sanantes. Cum excecata fuero: visum restituite. cum obsurdata: reddite auditum et sic de alijs. Si quid mortiferū aut venenosū bibero scilicet p malū cogitatū aut prauā delectacōem facite ut michi nō noceat p consēsū. Sūt hec pfecto pclara miācula lōgeqꝫ visibilibꝫ pclariora.

Ad archangelos.

Vos archāgeli nūciate michi quantum opus est. sublime fidei misterium. et quo a me vel ab alijs per me instruendis in maiori reuerencia habeat. Obscuras scripture sacre sētēcias elucidate. Et spālit tu scē gabriel p sāctam inspiracōnem michi denuncies rumores placidos: sicut fecisti marie matri domini et zacharie Et tu insup sācte michal. qui es princeps et custos eccīe. q vicisti dracone. hostē .s. infernalē. q presētas aias āte cōspectū dei et impetras eccle sie pacē tene sēp illū inimicū in tuis vincul ne nocere possit a me in decessu ab hoc seculo ante cōspectū dnī presēta in eterna gloria.

Ad angelos.

Vos angeli nūciate michi quelibet dictu cognitu et factu oportuna. p me aut qbuslibet alijs predicando exhortando vel aliud qdlibet exercendo. Ponite in ore meo vba scā et

ſalutaria· que ſint ad edificaconem meam et aliorum · nec aliqua fallacia aut verſucia quecumque valeat preualere· In triſticia que non eſt ſecundum deum afferte coſolaconem· in deſolacone me coforcate· de errore me reuocate· Emollite cor durum et deuocionis aridum lacrimis rigate· meas illuminate tenebras· in laudibus dei michi ſitis comites· in exceſſu me reprimite· in beneficiis roborate· aduerſus omnes meos aduerſarios adiuuate· humiliate me in proſperis· extollite in aduerſis· In mea paupertate pro me queſtuate in infirmitate ſanate· in hora mortis me viſitate· aviſate· excuſate· liberate ſaluate Sunt hec veſtra officia ſecundum veritatem hiſtorie ac ſcripture ſacre· Specialiter tu raphael ſancte deduc me per viam bonam ſicut duxiſti thobiam iuniorem · et per te michi talis accedat profectus· qualis per tuum ſapientiſſimum coſilium acceſſit patri eius· et vxori ſue ſarre·

Oraco ad omnes ſanctos continens plures partes

Non poterit queſo inuenire ſubſidium refugium aut miſericordiam hec paupercula miſerabilis anima· apud tot pricipes opulentiſſimos ac potentiſſimos· infelici patria· in vrbe beata· in loco tocius amenitatis et ſuperhabundantie· in templo pietatis et caritatis regnantes· Quam diu queſo clamabo et eiulabo ad eorum hoſtia petens paupi

ꝓpter deum. ⁊ nemo aduerteret. Quã diu viciſſim diſcurram ⁊ procumbam ad pedes eorũ ⁊ nemo ſuccurret. O paupcula deſolata. vbi pro dei reue rentia proficies. ſi hic repulſam paſſa es. ſi hic miſericordiam non es cõſecuta. Si hic elemoſi nã grãe ⁊ indulgẽcie nõ impetres. quis alibi te ſuſcipiet O felices o glorioſi ſcĩ ⁊ ſcẽ dei oẽs. tociens audiui illum magnum amorẽ ac fauorem ↄmendari quẽ geritis ad pauperes ⁊ miſeros atq; indigentes peccatores. Inſup ⁊ illã veſtro rum donorũ largitatem ⁊ ſuphabũdãciam elemoſinarũ. Heu ero ego oib; aliis infelicior. deſpectior. indignior. magisq; reiecta. Deficiet hec ꝓpt̃ me vr̃a ↄmẽdacõ. ceſſabit fons ille vr̃e de mẽcie manare. ne ſola ego bibam. Claudentur michi. veſtre ſupplici man9 veſtre. que ceteris omnibus apte ſunt. Veſter ꝓfecto thezaurus ꝓpter me minime decreſceret. Non aderit quis ꝙ ex vobis. q̃ ſuſcipiat hanc paupculã alienã ſub ſuo ſaluo cõductu. q̃ dictim piditari mina tur. Nõ erit qui ex cõpaſſione. vel hoſpitem colligat aut velut vnam ex minimis ãcillis ſue familie dignetur aſſcribere. Satis ꝓfecto michi eſſet ſi ex hiis vel vnus me benigne ſuſciperet et int̃ ſuos vltimã ſtatueret. Qd̃ ſi in ceteris inuẽta ſim viliſſima. ĩdigniſſima infeliciſſima grũ9 q; ceteris exceſſerim: eo magis veſtram meis

precibus inclinabitis misericordiã· scientes ꝙ
hijs non opus est misericordia: que carent mi
seria. Scio quippe ab altero verꝫ esse dictũ· ꝙ v
bi habũdauit delictũ: suꝑhabundauit et grati
a. Si me a pedibus vestris indignant abicitis
animaduertite que me velitis esse facturã. In
struite me· quo ꝓficiscar· misericordiã reptura
Scio veraciter non alibi hoc futurꝫ. Quo igitur
diuertã. incidam in desperacõnem. Absit hoc.
Mandatũ enim accepi scd̃m doctrinas vestras
etiã vsq; ad nouissimũ mortis suspirium· spem
haberi debere. Certissime ergo tenete et credite
me a vobis nõ discessuram· et tociẽs quociens
repulsam· donec a vobis aliquid elemosine ꝓ
mea pauꝑtate sustentãda percepero· quia si lã
guere aut male perire cogar: hoc corã vestris
ocul' faciam. vestris aduoluta pedib; clamãs
et vestrũ implorans auxiliũ. Posset ne· hoc ve
stra benignitas admittere. vestra clemencia et
humanitas. Estimo vtiq; ꝙ non. Commemo
rate vos gloriosi sãcti· nõ ad vestrã verecũdiã
loquor: sed ad meã ingẽtem necessitatem. Cõ
memorate inq̃: ꝙ meas partes aliqñ gessistis
Sum quippe nunc in eo carcere· in eo exilio. in
ea paupertatis regione· vbi dum fuistis· volui
stis vtiq; libenter iuuari aliũde ꝯfortari. Id ergo et
vos m̃ facite: qd' tũc vob' fieri desideãbatis. Iliã

diſtribuite michi gratiā:q̄ ex gratia vobis pri
de donata eſt. Qđ ſi alter veſtrū m̄ improperet
⁊ dicat me longe plus fedatā. ⁊ ꝓfūdatā in ſce
no peccati q̄ꝑ fuerint illi glorioſi ſācti: fateor pro
fecto ita eſſe. Sꝫ vn̄ hoc eis. niſi ex grā̄ indultū
ē. Ex eadē q̄ppe maſſa peccati mecū extitere. ꝓni
ad malū ab adoleſcentia ſua: niſi ſup habūdāti
miſericordia dei fuiſſent p̄ſeruati aut libeāti. Et
ex inde magis obligant̄ ad ḡciam impēdēdam
ut illam eo liberalius diſtribuāt: q̄ꝰ largiꝰ ⁊ co
pioſius acceperūt.

Ad omnes ſāctos.

Vos q̄dē eſtis in ſūma proſpitate. in hono
re atqꝫ felicitate. nō inuidens loquor. ꝓmo
veraciter hinc plurimū gaudeo. Sed quid ſa
ctura eſt illa veſtra ſoror miſera. degens hic de
orſum in tanta miſeria et neceſſitate. Mire du
rum eſſet cor veſtrum atqꝫ innaturale nimiū.
ſi illam perire fineretis. aut a canibus infernali
bus quibus vndiqꝫ vallata eſt deuorari. preſer
tim cū occurrē valeatis ⁊ ad vos exclamo ⁊ ex
tēdo manus. lacrimis vndiqꝫ pfuſa. vr̄m petēs
auxiliū. Nō peto ur̄am gloriā. aut veſtras diui
cias. Eripite me a morte: ⁊ m̄ ſatis eſt. Qđ ſi ve
ſtrā ſororē hec vos dep̄cantē repuleritis. quā q̄
ſo audietis. aut cui alteri benefacietis.

Item Ad oēs ſanctos.

SJ meam paupertatem et miseriam nō digna mini respicere. saltē obedientis ꝺ̄o ſūmo uro Regi atqȝ imperatori. Js fecit et instituit vos in ſu os elemoſinarios: quibus incumbit indigenti bus neceſſaria impartiri. ¶ Specialit̄ te virgo glorioſa instituit theſaurariā gratie. matrem miſericordie nutricem orphanoꝝ. deſolatorum ꝯſolatricem. aduocatricē et cōſultricem. ¶ Ad te igitur ꝯfugio. te requiro p iſtorū officiorū vir tutes. ne michi deficias in hac diſtricta neceſſi tate. Jmpertire michi de theſauro gratie. nutri. ꝯforta. et ꝯſule. et ſi non propter me cū ſim indigna omni munere gratie. tamen propter te et propter tibi cōmiſſum officium. legittime ſcd̄m inſtitucōem ſūmi exercēdum.

ADhuc dico voƀ o glorioſi ſancti dei omnes ꝙ apud me eſt ſignetū ſūmi regis: ad ele moſinam veſtrā pcipiendā. Cognoſcitis haut dubie ſignetū. Hoc enim nō ignoratis. ꝙ ſine ſpeciali dei inſtructu. nec poſſem nec ſcirem ad vos pertingere. pro veſtris requirendis elemoſi nis. Non ergo veniens cū ſigneto. a vobis au diri debeo et veſtram alimoniā pcipere. Jnfallā ter enim me deꝰ ad vos mittit: quos nouit hu iuſmodi elemoſinis habūdare Ne igitur me co egeritis ad ipſū reuerti: et de veſtra repulſa que relam exponere. Loquor et preſumens fateor

ſed neceſſitas ꝑte ex vna et diuina benignitas ex alia me tranſmittūt ad vos ⁊ a hunc auſum ſic loquendi prebēt. Cum ut verum canit pro uerbium. quod dominꝰ cōcedit ⁊ non iure fami lia denegabit liberalis dominus ⁊ liberales habe bit ſeruitores. ¶ Sed forſā michi dicet aliquis cum deus ut aſſeris. tibi velit elemoſinam impē dir ⁊ ab illo petes. Per ſeipſum enim ſi volet tibi quod petis largietur. Ad ego reſpondeo. Que gratia queſo. ſanctis eſſet habenda. ſi nullo ſu o medio michi deus per ſeipſum ſubueniret. Qua inſuper racōne. gratiarum elemoſinas ad ſupereffluentem menſuram accepiſſent ſācti. ſi nō inde ceteris indigentibꝫ eſſent diſtributuri Itaqꝫ hec dei volūtas ē. ut ſuos veneremur ſcōs illos deprecantes a requirētes. illiqꝫ nobis ſuc currant. ſuas nobis donantes et impartientes gratias. Talem quidem decet dominū. tales habere elemoſinarios. qui videlicet querelas verecūdoꝝ pauperū audiāt ⁊ q̄ ſine medio prin cipē adire non audent.

¶ Item Ad oēs ſāctos

Rurſus q̄ro. ꝓpter q̄d me repellitis. ſi ꝓpt mea pctā q adūſus me clamāt atꝫ obiciūt. Heu q̄ſo. dabitis vos pociꝰ audiēciā ſiceqꝫ a fa uorē hijs cruētiſſimis adūſarijs nō modo meis verꝫ etiā a uris quos miro mō exoſos habetis

q̄ veſtre ſorori paupcule que vtiq; creatuā eſt
⁊ factura dei veſtri ſum̄i principis. Exclamant
fateor et ſtrepitum magnū veſtris auribus in
gerūt aduerſari iſti ſcilicet peccata mea. meq; ſi
bi obligata aſſerūt. cū illa cōmiſerim: ſintq; o
perā mea. Silete ſilete infideles aduerſarij. vos
reprobo ⁊ abnego. Per vos enī nimiū decepta ſū
Penitco. decepta ſū nō dimidietate iuſti pcij:
ſ; in toto. Iterū igit̄ atq; iterū doleo: vos fugio ⁊
maledico. Iuſtūq; bellū adūſus vos indico. In
q̊ vtiq; bello. m̄ eſſe debet auxilio. oēs q̄ partē
dei fouēt: eiq; fideliť ſbiecti ſūt ⁊ ad fidelitatem.

¶ Ad oēs ſāctos

Qvid queſo glorioſi milites dei aliud facere
valeo dicite michi. ſi temerarie aliquid o
perata ſum. ſi in aliquo exceſſi. Heu non in uno
tantū: ymo in mille milleſies. ¶ Non aliud m̄
eſt remedium. q̄ ſine fictione penitere atq; in
poſterū pcauere. ⁊ propoſſe id proſequi qd no
uero veſtro ſimul ⁊ meo Imperatori diſplicere
Hoc aūt faciendo. michi vtiq; debetis eſſe cōſor
cio. cū id fiat in honorē illius. quē tam ſingulari
ter diligitis atq; honoratis. ⁊ id vtiq; cuenieť
facere poteritis. ¶ Sed michi obicietis q̄ min⁹
debito. hos proſequor aduerſarios. ymo ſepi⁹
proditrix exiſto. cū illis rurſus paciſcendo et tra
ctādo. illoſq; humaniť recipiēdo atq; honorādo

¶ Ad hoc ꝑfecto quid dicã ignoro Ceſſant oẽs
mee allegacõnes. Ignominia. rubor ⁊ ꝯfuſio ꝛ ir
ruūt ſup faciē meam. In hoc me fateor ꝯuictã
⁊ dignã omni obꝓbrio. Hic itaqꝫ nil aliud re
ſpondeo niſi ꝙ miſericordiã peto. Miſericordiã
inq̃ ⁊ indulgẽtiã. gratiã ⁊ veniã. Hoc ſatis ſit
vobiſcū hoc reſpõſum ſufficiat. Si cẽcies a pug
na fugio. ⁊ cencies reuerter. noſter iubet Impa
tor ne repellar. Uerum hec eſt principalis mee
peticõnis cauſa. ut veſtro preſidio ſic munita
ſim. ⁊ talem in me ſuſcipiam animum. ut ãmo
do non reuertar ad illius mei aduerſarij ſepe
dicti ſcilicet peccati maledictū conſorcium. ꝙ qꝫ
ſuis inſidijs promiſſis ⁊ cautelis ãplius me nõ
detineat. aut in quocūqꝫ ſuperet. Non vtiqꝫ a de
bili. egrota et proſtrata vltra vires exigetis.
ꝓ Facile fateor eſt de me triūphum ſumere. pro
na ſum ad decepcõnem. Hec eſt mea miſeria et
quod plus ẽ nõ ea diligẽcia qua deberẽ. veſtrū
peto ⁊ expecto ſubſidium. ymmo in hoc ſum ſom
pnolenta. deſes ⁊ in attenta. ⁊ hoc eſt heu vnde
ſūme doleo. quod nunc queror ⁊ deploro. hoc ẽ
pro quo vos deprecor. ꝓ quo veſtris aduoluor
pedibꝫ. ꝓ quo veſtrã intercello gratiam et pre
ſidium poſco ut ex nunc ſim robuſtior. magiſqꝫ
ſollicita ex toto corde ad vos ĩ meis aggreſſibꝫ
⁊ aduerſitatibꝫ recurrere.

Ad omnes ſanctos.

Minime opꝰ eſt o glorioſi ſancti dei. veſtras
diuicias. veſtrā gloriā in aliq̄ diminui dū
m̄ ſuccurritis. Nichil a vobis preter verbum. a
ut pro me apud deum. quibus oportuna ſaluti
m̄ proueniant: dignas preces dirigātis. Nō ar
bitror tā anguſtam eſſe veſtrā caritatē. veſtrā
qꝫ largitatē: ut hoc m̄ denegetis. Incōpabilis
quippe eſt modica illa caritas. ſi vel modica in
me ſit: ardēti illi fornaci veſtri amoris. Et cū ne
mo adeo michi ſenſetur alienus etiā ſi iudeus ł
gētilis. p̄mo ſi patris aut matris occiſor cui cor
de ſincero. p ſe aut per alium. pro ſe preces ad do
minū per me fieri inſtāter requirenti non liben
ti animo acquieſcerē. quo igitur pacto. pro me
apud deum nō intercedetis. cum ſim criſtiana a
veſtra ſoror in fide. a vos ad id faciēdū inſtan
cius interpellem. preſertim cū vos in nullo of
fenderim. Et ſi offendi doleo: a veniam peto.

¶ Cū profecto. talis ac tāta ſit veſtra dilectio.
tamqꝫ ampla largitas et extenſa: preſumi nō
poteſt. ut qd̄ tam humiliter ac decenter peto. m̄
recuſetis. Quod ſi feceritis: bene michi vtiqꝫ e
rit. quoniā certus ſum. ꝙ apud deum infallant'
impetrabitis quidq̄t pro me pecieritis. Cur eni
vellet ipſe. me vos deprecari. veſtramqꝫ oracō
nem ad meam inſtāciam ſicut incenſum dirigi

in ꝯſpectu ſuo. niſi vos duceret audiēdos. Nūq̄
vobis talē afferret cōfuſionē: ut vos vacuos a ſe
repelleret. Que etiam eſſet illa veſtra felicitas
ſi nō repletur deſideriuuu veſtrum in omnibus
que poſtulatis.

Adhuc preſumam amplius et dicam. q̄ de
us per os veſtrum et per veſtram doctrinā
mandatum michi dedit ut ad ipſum et ad vos
ſit meum refugium in omnibus neceſſitatibus
meis. Cum igitur hoc preceperit deus. et ſub hac
fiducia vos interpello. quomodo credi poterit
q̄ vnum iubeat et alterum faciat. atq; ita michi
non ſuccurratis. Jubet quippe per vos ipſos. ut
ſemper ſit ſpes mea in ſuam bonitatem. Et ita v
ſiq; eſt. in tantum ut etiam ſi me occidere volu
erit: nichilominus ſperabo in ipſum. Nō igitur
ob aliud vult me ponere ſpem in ſuum auxiliū
niſi quia vult michi ſuum et veſtrū auxilium pe
tēti aſſiſtere. ¶ Quod ſi michi quis dixerit hoc in
telligēdum eſſe. dūmodo bona et ſancta ſit hec
ſpes mea. et nichil contra mandata eius admi
ſero. Deu me hoc eſt precipuū. propter quod
bonum arbitror ponere in domino deo ſpem me
am. et eius inniti auxilio. ut videlicet ſuo mune
re. michi ſit perſeuerancia in obſeruancia mā
datorum ſuorum. et tandem in extremis inue
niar in gratia et in ſuo ſeruicio. Et ſi nō cōcedetur

michi hec grā intuitu precū mearum. ſaltem cō cedetur ꝓpter diuinum mādatum quo ſtimulor ad petendum.

Conſidero inſup ꝙ ſi veſtrū q̄libet. vnū dei indultū ſeu remiſſionē impetrauerit. mag nis habūdabo diuitijs. Minime autē difficile eſt ita impetrare. ymo longe plus q̄ꝫ petere pre ſumerem. quoniā ⁊ ſi magna recipere non me rui: veſtra tamē largitas expoſſit ut magna m̄ tribuantur. Sed ⁊ mea ingens neceſſitas. pre ſidium magnū efflagitat: nō alibi q̄ꝫ aput vos inueniēdū. ¶ Qđ ſi quis dixerit. hanc elemoſi nā bonis opib⁹ et legittimis ad vos obſequijs eſſe michi ꝯſuequēdā. Reſpōdeo ꝙ iā eſſet ele moſina quodāmodo vendica nō donata q̄ꝫuis tamen id modicū honoris. qđ vos interpellās meq̄ꝫ ſubiciēs ⁊ humilians vobis perpendo. q̄ dam iure poſtulat. ut quadam viciſſitudine michi ſuccurratis. atq̄ꝫ ita nō in vanū ſpem me am atq̄ꝫ refugium in vob̄ poſuerim. Fateor q̄ de me. non cōdignū ad vos habere honorem ⁊ a morē. ſed debilis ſum viribus. ⁊ facultatib⁹ in ops. de modico aūt. modicū grate ſuſcipiendū eſt. Itaq̄ꝫ dū ero locupletior in donis ſpirituali bus habūdātibus. opulentiori corde vos hono rabo: vos amabo. Dico inſup ꝙ noui pſonas a liquas abſq̄ꝫ litteris etate etiam iuuenes. q̄rū

cōuerſacō ab vtero fuit in campis q̄ nichilomi
nus ex vehementi affectu largiendi aliis dū ſi
bi nichil donādū adeſſe videret. voluerūt id ua
ſculū in quo ſepeliri debuerāt in elemoſinā puer
ti. ſeq3 nudas in terra pici a exponi vermib3. fu
it hoc nobile teſtamētū. Qd ſi vna pua ſintilla
caritatis. tantum opus hic deciſū valuit efficē
re. tātāq3 ſuſcitare flāmam exterius ad ſubuē
cionē alterius. q̄d queſo eſſe debebit apud ve
ſtrā habundantiſſimā ardentiſſimāq3 caritatē
circa nos pauperes. Qualem emittet ille ignis
flāmam. quale inſup opus demōſtrabit. ¶ Cō
uerto preterea cōſideracōnem mētis ad illā ve
ſtrā caritatem atq3 largitatē. quam dum hac
mōrli vita cōfūgebamini. erga paupes habui
ſtis vnde magnū certiſſimūq3 auſū cōcipio ad
vos interpellandum. ſperans vtiq3 michi veni
re deſuper auxilium. cum indubie nō diminuta
ſit per gloriam veſtra caritas. ymo ineſtimabi
liter aucta a perfecta. Et ſi enim vobis deſit mi
ſeria z miſericordia tñ adeſt cū illi ſitis propin
quiſſime iuncti cui ꝓprium eſt parcere a miſere
ri. Non ſufficeret tēpus. nec lingua aut intelli
gētia. illa numerare pietatis opera. que vobis
vr̄a ſuaſit caritas erga paupes exercē. Que eni
egritudo miſeria aut pauptas inuaſit hoies cui
mox nō eſſetis preſidio ſanando ſuccurrendo,

famē·ſitim·algorem paciendo·ut alios paſcere
tis et reficeretis. ¶ Alter veſtrū ſeipſū in ſeruū
venūdauit ut filiū pauperis vidue de manib9
hoſtium liberaret. ¶ Alter ſe mortis periculo cō
miſit:ut hinc alium eriperet. ¶ Alter diuiſit ve
ſtem qua indutus erat hyeme profunda:ut a
lium nudū hinc tegeret. ¶ Alij nec metu mor
tis imminētis a pietate ſepulture mortuorum.
aut viſitacōe captiuorꝝ retrahi potuerūt ¶ Alij
tanto gracie priuilegio donati ſūt ut etiam iu
defuncti·de ſuis corporibus oleū miniſtrent ſa
nādis egritudinibus oportunū. Hec autē que
loquor non niſi corporalibus defectibus ſblevā
dis deſeruiūt. quos reuera in cōparabiliter ſupe
rant anime·ſpirituales indigencie ac neceſſita
tes. tāto illis periculoſiores·quāto corpori mor
tali·preeminēt anima immortalis et mors eterna
magis timenda eſt ꝙ tpalis et tranſitoria. Cū
igitur nichil veſtre caritati iam deperierit·ꝑmo
multum accreuerit perfectionis. quāto magis
nūc ꝙ tunc ſuccurretis. Succurretis inꝙ michi
vos inſtancius in tanta neceſſitate requirenti.
preſertim cū de hijs mea ſit apud vos obſecra
cio·que longe plus diuinū honorē ac veſtram
laudē cōcernūt ꝙ qlibet corporū ſubuencio.

¶ Ad omnes ſāctos.

ET vere ita eſt q̄ etiam in carne viuentes
maiorē longe caritatē ad ſalutē aliorū de
monſtraſtis: q̄ lingua ſufficiat exprimere. Nec
enī qualibet acerbiſſimā penam. aut mortis qd
cumqȝ horrendum genus perhorruiſtis dum in
mediis tormentis conſtanter verbum fidei ſa
lutaris predicabatis. ad illuminandū eos qui
in tenebris ydolatrie ſedebant. ad dirigēdum
pedes eorum in viam pacis. Heu glorioſiſſimi
ſancti. iam nec vos mori oportet. nec huiuſmo
di perſecutores et tormenta perpeti. ad michi aux
ilium ferendum. ad me ſanandum. ad me illu
minandum. ad mediumqȝ dirigendum per tra
mitem virtutū. nec aliud circa hoc peto. niſi tā
tūmodo conſenſeritis. vel dominū oraueritis ut
ita fiat queadmodū fieri deſidero. et tunc abſqȝ
dubio fiet. Siquidem nichil vobis denegandū
arbitror a patre miſericordiarū. Mala quidem
ſū fateor. et viciis vndiqȝ irretita. Id enim heu
nimis experior. ſed deo protegēte. non vos per
ſecuta ſum. non morti tradidi. et nichilominus
etiam pro hiis qui vos perſequebantur etiam
in mediis tormentis dum adhuc eſſetis hic ſu
perſtites orare conſueuiſtis. quāto magis nūc
ab hiis perſecutoribȝ immunes. pro me nichil
horum conſcia deprecari curabitis. Condona
te michi obſecro. nimiū forſā preſumenti et magna

exaltanti. Merito enim iniq̄ michi vos humili
ter ⁊ deuote deprecanti. aderitis adiutores atq̄
adiratores. q̄ iam tuti in gloria reſidetis. cū etiā
veſtra recuſantibꝫ ac ſpernētibus preſidia. vos
qꝫ atrocit̄ inſequentibꝫ voluiſtis adeſſe ꝓpiciꝫ
¶ Recedite a me. r̄ecedite inimici ⁊ vobis ſilenci
um indicite. Dicitis enim qꝛ fruſtra ſāctos im
ploro. fruſtra leuo in eos oculos meos. quoni
am de numero ſum reproboꝝ. ⁊ eterno dei iudi
cīo dampnacōni obnoxia. atqꝫ ob id ſancti dei
omnes. diuinā ſup hoc voluntatē ↄgnoſcentes
nulli⁹ momenti me reputāt ⁊ meas preces au
re ſurda ſuſcipiunt. O mēdaces atqꝫ infideles
hoſtes. quis vos ſuper hoc certiores fecit. Certa
quidem eſt hec de vobis ſētēcia: quoniā irreuo
cabiliter dampnacōi tradidi teſtis circa me cer
te non eſt. quoniā ſi me deus dāpnar̄e voluiſſet
iā dudū id facere potuiſſet. Si quidē hoc dudū
demerui. niſi miſericordia eius preueniſſet me.
Si etiam me dāpnacōni tradendam decreuiſſet
nūquid michi ſuo munere hoc tā vehemēs ad
eſſet penitēdi deſiderium. ſuūqꝫ patrociniū me
diis ſāctoꝝ ſuorum interceſſionibus imploran
dū. Scio profecto. quicq̄t vos iniqui hoſtes ini
qui dixeritis. me nūc in ea vita adhuc ſubſiſte
re. in qua michi facultas eſt meā dco ꝓpicō ſa
lutem operari. Nec id michi dubito futurum. ſi

in toto corde ſcrutata fuero mādata eius. Scio inſup id me ſuo munere. et ſuorū ſanctoꝝ preſi dn̄s hoc poſſe adimplere. Simite igit̄ hoſtes ne quiſſimi. amplius ita me ad deſperacōem per ſequi: quia minime preualebitis. Et quod am plius eſt. quid q̄ in futurū circa me facere diſ poſuerit. ſua enim ſum. qua pro ſuo poteſt vti libito. inſtitui nichilominꝰ q̄ diu tempus gra cie eſt. et facultates ad hoc aderunt. ipſum dili gere. optimumq̄ʒ ac iuſtiſſimū indicare quod vos ipſi omnes inimici veſtro in malo. impe diente obſtinacōne. minime facere valetis. In quo vtiqʒ veſtri ſtatus deterior extat con dicio. cum ille vobis odio ſit cui proprium eſt eſſe ſummum bonum. Illumqʒ iniuſtum ac crude liſſimū cenſeatis: quem conſtat eſſe iuſtiſſimū ac pijſſimū. Abſit igitur vt vobis ſimilis fiam Cur enim ſalui fieri nō valetis. niſi quia indul gentiam poſtulare non vultis. Non itaqʒ ſic faciam. ꝑmo inceſſanter indulgentiam petam et requiram. Ipſe eciam michi mandatū dedit ut ſpem in ſuo reponam auxilio. quod minime faceret. ſi me ſtatuiſſet condempnare. Cur que ſo michi bone voluntatis preberet initiū. cui cō plemētū dare nō vellet. Cur me ad meditacō nē ſui. inſup et ſui cultus deſideriū cōmoueret. ſi non me id ſemp uſqʒ in finem vellet eē facturā

Idcirco ſcitote fallaces·illi pocius q̃ vobis fidē
adhibebo·nec ab inuocacōe ſui patrocinij vlla
tenus deficiā. Diſcedite itaq; hinc·⁊ mala vr̄a
hora huc veneritis·⁊ ad veſtrā ↄfuſionem me
oracōni dare finē. Nec enim a ↄſpectu ſāctoꝝ q̃
bus aſſiſto·nūc abiboꝛ donec ſigno aliquo certo
michi innotuerit me fore exauditam. Quod v
ſiq; ſignū nō aliunde certius ſumēdū arbitror
q̃ ſi in ꝓfunda humilitate·meos defectus·me
amq; pauptatē recognoſcam·⁊ ex toto illis in
tercedētibus in dn̄o habuero fiduciam. Et ſi
milleſies me ſeduxeritis ac deieceritis milleſies
reſurgam·quia michi ſemper aderit apta gra
tie porta. Illos in deſperacōem adducite·q̃ diui
nam bonitatē ignorāt·⁊ ſāctorum potēciā. vel
etiam qui eos exorare vel negligūt vel ↄtemp
nūt. Fruſtrati quippe eſtis fauente dn̄o·veſtra
intencōne circa me·nec opus eſt ut michi mea
peccata ↄmemoretis. inferentes hinc me celeſti
bus premijs eſſe penitus indignā. Id etenim
ſcio. Sed ⁊ ſcio q̃ pius ille meus pater Jheſus
xp̄s meū debitū ſoluit·⁊ mea omnia·quociens
cūq; michi diſplicuerint delebit peccata·michi
q; p̄cioſiſſimo ſuo ſanguine celeſte regnū lucri
fecit ⁊ emit ⁊ hoc titulo ⁊ nullo alio poſſeſſionē
hui9 regni preſtoloꝛ. ſic et olim ab illo glorioſo
btō bernardo in ſua viſione reſpōſū accepiſtis.

¶ Hic loq̄tur aīa inimicis volentibꝫ adhūc
eā in deſperacōem inducere.

Quid dicitis adhuc fallaces atqꝫ infideles
hoſtes. Dicitis hanc meā ſpē temeritatē
quādam eſſe ac preſūpcōem. quoniā non eſt
homo viuens ſuper terram quātūcūqꝫ grauis
peccator. qui ſe non confidat ſaluandum. Sed
plurima eoꝝ reſtant que ſtultus nō excogitat
dicitis inſuper multos in me cernere defectus.
quos minime diſcerno. neqꝫ obſeruatis vſqꝫ
in finē. cū me ſic inuadere atqꝫ circūuenire ꝑ
mitis. ut parū m̄ ꝓdeſſe poſſit hec ſpes mea quā
p̄ſūptuoſam temeritatē appellatis. cū illius re
gis legem minime obſeruē. vnde ſpero auxiliū
Nec profecto per hunc modū me deicietis a ſpe
bona. O nequā ac deſperati. nō quidem dico m̄
hanc adeſſe fiduciam. ut abſqꝫ obſeruancia di
uine legis ſaluari preſumā. eēt hec indubie. nō
ſpes ꝫ preſūptuoſa temeritas. Huiuſmodi ſūt
ꝙ plures. qui ſine penitencia. ⁊ correctione ma
le vite deum eos ſaluaturum arbitrātur. dicen
tes non ideo eos deum feciſſe ut condempnet.
Abſit ut ſic ſpē meā inſtituā quinymo ſūme cu
pio in melius reformari. ⁊ legē totā adimplē
ſine qua impoſſibile ēſt ſcio. me ſaluari. Ad
id autē faciendū. michi cōfido preſtari vires a
dn̄o. ⁊ ſuorum ſāctorū ſuffragijs. Et ꝙuis iam

ignorē an ſim in gracia vel non·aut ſi in ea per
manebo:ſpero nichilomin⁹ ꝙ deus tandē meas
illuminabit tenebras ad diiudicandū illos in
me defectus·quibus forſan ad preſēs a gratia
dei ſū aliena·Id ꝙ ipſum cotidie deprecor ut ſic
de tenebris meis lumen faciat ſplendeſſere· ꝙ
inimicis tandē dicere non incubat:nos eam ꝓ
ſtrauimus·nos eā ſuperauim⁹·Ipſum inſup in
ſtancius exoro·ut me inſtruat quo pacto legit
tima ſeu integ͂ ꝯfeſſioe·ł quomōlibꝫ alit a pecca
tis quibus forſā ignorans ſiue irretita: libera
ri valeam·Et quidem videtis qualiter ego fre
quēter meipſā preparo·ut ſciam quid reſpon
ſura ſim in illa extrema hora mortis·quādo ſum
a corpore migratura·et ad ſciendū ſume anhelo
¶ Sit igitur hec vobis mea reſponſio· videlicet
ꝙ celeſtiū bonorū retribucōnem·peto ſub titulo
et in ſpe mei glorioſi redemptoris Jheſu xp̄i·qui m̄
ius in ill' vendicauit et ob id ſuā michi impтiri
miſericordiam precor·qua in primis a peccatis
meis ex mera ſua gratia ſuā auertat faciē et om
nes meas deleat iniq͂tates·et exinde me faciat·
ſue legis factricē et mandatorū eius·Scitis ne
hic quidq̄ dicere·Quid ad hec reſpondebitis·
o vos inimici immortales·qui veſtris fraudibꝫ
male me deterrere ſatagitis·quid vobis ampli
us reſtat replicandū·Si deus pro me quis ꝯtra

me. Quis me accuſabit. Quis me condẽpnauit
Nõ vos profecõ tortores. nullã niſi quãta vobis
permiſſa eſt diuinitus habentes poteſtatem.
Diſcedite igitur cũ omni veſtra confuſione et ig
nominia. ¶ Reuertar ad vos glorioſos celeſtis
curie ſanctos. ex quo hijs tñdi proditoribus
inimicis qui precipue in cõſpectu veſtro michi
continuas parãt inſidias me quo ad poſſunt
impediẽtes. impugnãtes Nõ ꝑfecto vos in hoc
venerãtur. Nũquid nõ ero. dũ vr̃is aſto cõſpe
ctibus vr̃ã autoritate ꝓtecta. Nũcius etiã in
medijs hoſtibꝫ tut9 erit. Nũc autẽ hos cernitis
ꝑfidos hoſtes ad meam que vobis velut nũcia
dirigitur dirimẽdã lacerandamqꝫ oracõeꝫ niti
meqꝫ deorſũ de ꝑadiſo velle precipitare. Omni
igitur iure illos odio habebitis. nec eos audie
tis aduerſus me. ſeu aduerſus meam deuotã o
racõnem vociferantes. vos inq̃ꝫ hoc videntes
ac cõſpiciẽtes. Et ſi non alia ſubeſſet vobis cau
ſa miſerendi m̃ pauperi veſtri ſorori iã diucius
vos deprecanti q̃ꝫ illoꝝ ſpretus racõnabilis. et
gaudij ſubtractio. que vtiqꝫ me vos repellẽtes
eis afferretis poteritis nichilomin9 et debebitis
meo videre me audire ac replere mee indigen
cie ſaccum ab vbertate elemoſinarum veſtra
rum. ut ſic cum gaudio et profectu ad patris
mei celeſtis honorem. et ad veſtram laudem et

gloriam. inſup inimicoꝝ cõfuſionẽ · reuertar a
vobis exaudita .

Oracõ ꝓ alijs paupib; magni hoſpital' hui⁹
mũdi . et ꝓ detẽtis in carcẽ purgatorij .

Eſtimo q̄ ego a deo pdita ſim ac reiecta ut
pro me nullã elemoſinã valeam · aut debe
o meo q̄ſtu impetrare ſupplico ſaltẽ ne mea mi
ſeria fiat nocumento ceteris paupibus magni
hoſpitalis huius mũdi . et carceris purgatorij
quos queſtuo et ꝓ quib; interpello . Satis quip
pe ymmo nimis magna eſt mea ꝓ me miſeria
abſq; hoc q̄ ceteris ſit detrimẽto · ſed et ceteri ſa
tis habũdeq; tua torquẽtur inopia · abſq; hoc
q̄ mea eis infeſta ſit dũ michi iã ex officiõ incũ
bit huiuſmodi pro eis queſtum facere · aut q̄
per eos ad hoc ſim deputata · aut requiſita aut
rogata · aut quia ob id aliqua ẽcepi tpalia · aut
quia michi ſanguine iuncti ſunt aut quia dum
eis vires ſuppetunt ſimile michi beneficium im
pendũt . Vererer profecto pro hijs ſpũales ele
moſinas non poſtulare ſcdm eorum indigenti
as · que multũ certe ſunt miſerabiles . Et haut
dubie non poterit elemoſina illic inutiliter acce
dere · quia et ſi non huic ſaltem alteri ꝯueniet .
Non eſt pauptas . infirmitas · moleſtia vel affli
ctio : que non inueniat' in hoc hoſpitali · atq; in
p̄fato carcẽ diriſſimo . Quidã nãq; ardẽtiſſima

febre luxurie correpti. adeo vehemēter crucian
tur: vt nec ad momentum resideꝛe aut quieſce
re poſſint. Alij auaricie ydropiſi turgentes: in
deſinenter ſitiūt. Alij corporis et accidie putreſ
cunt lepra. Alij velut canes furioſi iurgijs ac
detractionibus perſtrepunt. Alios porcina de
fedat crapula. Jllos ira vindicandiq; furor in
ſanire facit: hos inanis gloria tumeſcere. Alios
abſq; intermiſſione torquet inuidia: ita ut nec
alterius proſperā pacienter cernere ſinant. Ha
bet hic aures impias. ille cecos habet oculos.
ceteris cor grauiter laborat: plurimis nec vnū
menbrū validum eſt. Sūt qui per malā famā
vndiq; fetidi ſunt. Et ut breui ſermone multa
que ad plenum exprimi non poſſunt amplecta
mur: nemo ē qui non alicui ſibi accat indigētie
aut miſerie. Hic quidem plus: ille autem mi
nus. Quātum vero ad eos qui carceri purga
torij mancipati ſunt res ipſa patula eſt: pena
ſeipſam manifeſtat. Sunt nichilominꝰ hij de
ac ſue familie dilecti. poſt breui tpis interual
lū filij regis in gloria coronādi. ac ꝑinde meri
to eis elemoſina impēdēda ē. Et cū ꝑ ſeipōs mē
dicare neqant ego paupcula in ceteris ex ꝯpaſ
ſione moneor et impellor ut iam dixi pro eis
mēdicare: etiam ſi nichil hinc ſim ꝯmodi ꝑcep
tura. Offero igit̄ ſaccum mee mēdicitatis vob

opulẽtiſſimis elemoſinariis. Imponatis larga munera. hmôi infirmis ac captiuis eroganda ac diſtribuenda. vbi tam euidẽs inuẽta eſt neceſſitas. Eſt profecto pauptas non ficta. Nec enim eſt pauptas alia que pauptati peccati valeat cõpari. Plures quidem veſtrũ o glorioſiſſimi ſãcti dei experimento didicerũt qd nũc dico Ne igitur me vacuã remiſeritis a conſpectu veſtro. que tam iuſto titulo ⁊ in tanta neceſſitate vos interpellare ↄpellor. ¶ Oracõ ad dominũ Jheſum et ad glorioſam virginẽ Mariam.

O Certa ſpes finale refugiũ animarũ Jheſu xp̃e redemptor noſter. ⁊ tu virgo ſua mater glorioſiſſima. ⁊ ſi ego paupcula apud ceteros omnes ſãctos elemoſina gratie fraudarer. repulſãqȝ ab omnibus illis paterer ⁊ confiderem nichilominꝰ adhuc in excellẽti ſupħabũdãcia veſtre dulcedinis. miſericordie atqȝ largitatis vr̃e bonitatis immẽſe. Jn vobis ſiquidem duobus ⁊ p vos celebratũ eſt atqȝ pfectum nr̃e redemptionis opꝰ. datiqȝ eſtis ac ſpãliter ex officio deputati. adferendum opem miſeris ⁊ recõcilian dum peccatoẽs. Qui ſi vtiqȝ non fuiſſent. nec tu dñe Jheſu xp̃e humanitatẽ ſuſcepiſſes nec tu domina glorioſa fuiſſes effecta mater dei. Hic ſane repio meum quidẽ carne fratrẽ. meum eſſe deum ac meũ iudicem. Inſup ⁊ meam ſororem

optimam illius quidem iudicis matrem: meā
conſpicio factam aduocatam ac protectricem.
In hijs diues ſum: cum in meipſa ſim paupri
ma Apud hos q̄libet neceſſaria m̄ atq; oportu
na. copioſe reperire valeo. q̄ vtiq; michi utile ac
ſalutare m̄ denegabūt. Non egredienē pfecto
extra portā mee memorie. ſi non prius partē ſue
dulcedinis ac bonitatis guſtauero At ego qui
dem inter hec duo tam tuta preſidia collocata
quo pacto deficiam. cur non ſperabo. Cur diffi
dam. preſertim ſi non mea ignauia. eorum fece
ro longe a me auxilium. Et hoc vtiq; eſt pro
quo nunc inſtanter vos deprecor. vos exoro.
Vos inq̄ talem matrē talemq; filium. qui me
talibus tā̄q̄ ſolidis bone fidei vinculis vobis
iungi ⁊ conecti voluiſtis: vt veſtra protegente
gratia. nūq̄ a vobis valeam ſeparari. ſi in no
uiſſimo ſuſpirio mortis in hac ſpe et gratia rep
ta fuero.

¶ Alia oratio ad dominū Jheſum ⁊ ad glorio
ſā virginē Mariam.

O Me inconſultā deſidē atq; infelicem q̄ teme
ritate frequentē ab illa mei pr̄is Jheſu xp̄i
ac mee matris tuta protectione me ſubtrahē au
deo. Cur euagor p amaras voluptates. ⁊ p pieu
loſos riuos magni hui⁹ mūdi maris. Quid a
libi tā ſtudioſe pquiro. qd longe habūdanci⁹.

tuciusqꝫ hic patum inuenio·diuicias·honores
ſapiētiam voluptatem. Cur non expaueſco ne
dies mortis in eo ſtatu me preoccupet in q̄ me
o deſtituta preſidio· vadā preceps in profūdū
inferni vbi nulla eſt redēpcō. Cur recuſo. Cur
negligo in eoꝝ ſocietate p ſanctā meditacōem
verſari·quoꝝ ſolo preſidio cōſtat eſſe omne bo
nū adipiſci·malaqꝫ vniuerſa poſſe vitari. Ma
gna quippe eſt hec ingratitudo·magna inſuper
inhercia·ymo verius horrenda quedā miſeria
dū hoc michi ſemper dū venire voluero paratū
refugium·auxiliūqꝫ nō recognoſco. Verū o dul
ciſſime pater Jheſu xp̄e ac benignisſima mater
virgo Maria ouis illa ſū que ſepe nimis errās
pdita ē. Sū et illa fatuella deſidioſa errabūda
filia q̄ nō niſi tracta et coacta vult p vias rectas
incedere. Aſſumite igitur illius manū et tenete
nec eam ſuo dereliqueritis regimini quoniā ſic
cito in pdicōnem iret.

¶ Hic loquitur anima in tribulacōe exiſtēs ad
ſui ꝯſolacōeꝫ et paciēciā·plurimos tribulacō
nis fructꝰ ſibi ꝯmēorās Salutacō paciētie.

Optime venerit mea gracōſa domina tribu
lacio. et cū gaudio et affectu bono ſuſcepta
ſit. Meus quidem pater optimꝰ te miſit ad me
non dubito. Te ergo equiſſimo iure benigne
letanterqꝫ debeo ſuſcipere· nō indecent tractare.

aut repellere p impacientiam tibi aut iniuriā ir
rogādo. aut aduerſus te improbe murmurādo
Erraui fateor: venis de me iuſtā penā acceptură
Inſipiēs ſum ac ignara: venis me inſtructura
Deturpata ſum ac fedata: ad decorandum ac
mundandum me aduenis In deuiū pperor: ac
cedis ad dirigendum Mortem eternam deme
ruī: ad liberādum me feſtinas. Grauibus op
preſſa ſum debitis: releuarē me pretēdis. Elōga
ui me a facie patris mei Jheſu xpi ad me illi de
nuo approximādū recōciliandūqȝ profecta es.
Cum hijs quā me oderunt et occidere querunt
mihi cōſorcium: me venis eripere. Nunc pene ex
cecata ſum et ſurda. minimūqȝ mollis et laſſa in
omnibus menbris meis facta: veniſti ſalutem
ac robur largitura. Fiat igitur in me ac de me
ad plenū. ſcdm inſtitutum veſtri beneplaciti et
iuxta mandatum et commiſſionem optimi patris
mei. Gracias illi ago milleſimas. qui non ut e
go illum frequenter: ita me neglexit. qui me
nolens perdere. per te. me velut filiam dilectā
viſitat. que nec digna ſum ad ſuam graciā vo
cari. q̄ pocius mortē merui q̄p aliā quālibȝ diſci
plinā: et pocius horrendā pcēnam q̄p paternā
ac māſuetā correpcōnē. ¶ Verū te vnū deprecor
mea venerāda dn̄a. ut ea circa me cōmiſſione
quā a deo. non quā ab hoſte ſuſcepiſti fūgaris

ꝙqꝫ tuam ꝓ mēſura mee fragilitatis mitiges
diſciplinā· non me ſupra ꝙ̄ ferre valeo· graui
us affligēs. Quo nō obſtāte volo· ut nec clamor
nec gemitus nec actus· nec ſignū quodlibet in
me diſplicētie aut amaritudinis aut indigna
cionis te retrahant quo minus dulciſſimi mei
patris iuſſionem de me ⁊ ſup me· quātum ſuffi
cit impleas. Longe enim melius me nouit q̄d
michi expediat. Fiat itaqꝫ ut inſtituit ⁊ ſua nō
mea volūtas impleatur. Quātūcumqꝫ michi g̃
uis extiterit dolor ⁊ etiā ſi ferra ſi ignes ſi verberā
vulnera ſi diſpoſuerit· fiat voluntas eius· tātū
modo me in ſuam ſuſcipiat filiā· michiqꝫ ſociā
faciat· tuā ſororem paciētiā ⁊ ſine qua vtiqꝫ nimi
um dura es ⁊ minus accepta. Ita ſi michi fiat
ꝑfecto ſatis erit· nec aliā erga me peto clemen
ciam. Nimiū ſane dura· nimiūqꝫ dira michi fo
ret illa clemencia· que me ad breuiſſimi tempo
ris morā ſuſtineret· hui9 ſeculi abuti volupta
tibus· atqꝫ in ſtercore meo volutari ac putreſ
cere· donec in momēto infernalibꝫ canibus tra
deret deuorāda· illic moritura ſine fine. Longe
fiat a me talis clemētia ⁊ talis miſericordia. Ti
bi igit̃ magiſtra optima parere ne recuſē tuā
equanimiter ferēs diſciplinā· tuam ꝑcuſſionē
tuam quātūlibet duram correctionē. Tollera
re quippe oportet mala preſentia ⁊ ut pociora

tãdem obtineantur. Nam et pater meus Jheſus
xp̄s ab hoc ſeculo non migrauit abſq; dura ad
modū pena; ſed nec mater eius dulciſſima Que
ego ſum ut hinc immunis euadā. Nō eſt hoc
ꝑfecto poſtulandum ¶ O veneranda magiſtra
et dn̄a. dicito ſi libuerit ac denuncia patri meo
in quāta nunc afflictione detenta ſum. quā pe
nam ac preſſuram ſuſtineo. quaten9 ſue miſe
riatur pauperi filie fragili atq; imbecilli. plene
anguſtiarum et tormentorū. ploratuum et gemi
tuum. Rꝺq; ꝓpter ſuam bonitatem immēſam
in hijs tormentis michi miſericordiā impēdat
repiēs in me bonum aliqd qd remuneret. Vi
des nēpe ꝓpter vehemēciā doloris. nec ꝯueniēt
orare. nec ad deū meū. mētem meā dirigē poſſe
Sed et vos pijſſimi curatorēs curie pr̄is mei pre
fati. et preſertim tu benigniſſima mat̄ miſericor
die. dic ſepe dc̄o patri meo iā ſatis eſſe. Poſtu
la in pacem ac recōciliacōnem. ut tui honoris. ac
precū tuarū intuitu ꝯſolacōem aliquā experiar
atq; alleuiacōem ab hijs quibꝫ nunc premor fla
gellis ſicut de hijs pueris. q̄ ſcolaſticis incūbūt
diſciplinis fieri ſolitū eſt. Exhibe te in adinſtar
illius pie matris. que ſuā filiam eripit de mani
bus pr̄is eā verberātis. O nequā inimici. vēor
ne in meis verberibꝫ rideatis. eo mō q̄ de hijs in
ſoleſcētibꝫ pueris rideri ſolet. q̄ ꝓ ſuis petulācijs

in ſcolis verberãtur·dicendo ne perpecceretis:q̃
niã bene meruerũt. O peccatũ·ve tibi quia me
tormentis hm̃oi tradidiſti. Infelix illa hora·q̃
me ad patris mei offenſã induxiſti Jnicõ quip
pe·michi vultũ oſtendebas hylarem·teq; pla
cidum ac humanũ inſimilabas·ſed heu grauĩ
ter nimis tua cauda pungitiua eſt ac amara.
Quomõ igitur tibi ãplius fidẽ dabo. Cur te nõ
toto conatu deteſtabor. Nũq̃ itaq; ad me re
uerti valeas:nũq̃ michi te vidẽ ↄceſſum ſit.

Ad hec aĩa loq̃t tribulacõi ↄgtulans ei.

O Tribulacõ ſi per hec flagella tuta ſim·ac
ab illa morte horrẽda. ſeuiſſimaq; facta
immunis.ſi p hec ius hereditatis paterne qđ
iam pdideram recupero·et quod lõge melius ẽ
ſi p hec ad gratiã mei patris reuertar·atq; hinc
mea cõualeſcant premia:profecto michi opti
me eſt. Conabor tamẽ amplius hm̃oi facinus
nullaten9 admittere·iguorãs certe an vice al
tera mecum tã miſericorditer ageretur ut nũc
actum eſt. O magiſtra tribulacõ·ex quo m̃
mũdanas ſubtrahis cõſolacões ac ſocietates
nec m̃ poſſibile abſq; aliq̃ ↄſolacõe·viuere cõ
cede michi vel alterã aliquã cõſolacõnem·ad
ſupportãdum tuas afflictiones atq; tormẽta.
Fac illi9 dulcedinis pticipẽ· quã ſcđm pphete
verbũ·deus ſeruat et abſcondit, hijs qui timẽt

⁊ diligūt eum· per quā dulcedinem beatus ſte
phanus ſuos cruciatus michil eſtimabat· bea
ta agata ad carcerem tamq̄ ad nupcias pro
perabat· apl̄i in verberibus exultabāt· ſanctus
paulus dicebat ſe libenter gloriari in infirmita
tibus ſuis: ⁊ ita fuit de alijs quibuſlibet ſanctis
¶ O quid dico ego inſipiens ⁊ in cōſulta quid
dico. Cur amplius velim meū querere ſolaci
um. Hec eſt enim gloria dei: vt iuſticia eius im
pleatur· qđ vtiq₃ fit dū tribulacōem ac triſtici
am pacior pro prauis ac ignominoſis volupta
tibus· quibus preter dei nutum ac mandatum
frequēter fruitus ſum. Decencius itaq₃ eſt ac
racōnabilius ut dei volūtas impleat me verbe
rās ⁊ corrigēs q̄ de mea vanitate cōſolacōem
accipiā. In hoc itaq₃ mea ſit cōſolacō. ut pater
meus cū pacatus ſit· atq₃ in me pacem ⁊ iuſtici
am ſe oſculari faciat: te mediāte magiſtra me
a tribulacōe. Per te inſup illi ſimil facta ſū qui
repletus ē dolore ⁊ anguſtia: in ſua benedicta
paſſione. Debēt itaq₃ hij ⁊ plurimi alij pfecti
quos adducis ſufficere ad cōgratulacōem tue
preſencie. longanimiter expectādo illud excel
lētiſſimū regni celeſtis premiū ad qđ per te in
trādū eſt. Nōdū q̄dem tēpus ē percepcōis pmij
huius. Premiū ſiquidē labor ātecedit: nō laborē
pmiū. Fiat itaq₃ volūtas tua.

¶ Meditacõ aīe ad recognoſcendū bñficia dei ꝛ ad ſe exercitādum ad gr̃ias ei reddēdas.

PLaceat tibi dñe deus omnipotēs et pater glorioſe Placeat tibi ut ea ꝯgnoſcam ꝛ cō memorē bona. que mihi cotidie tribuis. Ingra titudo enim atqꝫ incōſideracō beneficiōꝝ tibi ſū me diſplicēt. optimoqꝫ iure nob̄ quidē vis tu orū bonorū vtilitatē afferri: tibi aūt honorem ꝛ gloriā. Ita igitur ſit dñe. Preſerua me ab illa tā reprehēſibili ambicōni. qua tuā velim furari gloriā illāqꝫ michi aſſcribere. Hoc enim faciēs dū gloriā que in tuā cedit ſortē michi vellē tol lere atqꝫ uſurpare iuſta viciſſitudine. vtilitatē omnē que in meā partem accederet. amitterēꝫ Lucifer ille de altiſſimis cadēs ad yma. michi exēplo eſt ne ita preſumā. Similiter et ille ſup bus pharizeus. Heu miſera quid habē valeo qđ ex te non accipiā. Cur igitur hinc meipſā glorificabo. Cur hinc honorari deſiderābo. Cur ceteros quibus hmōi dona nō aſſunt cōtēpnā Aufer a me dñe hanc ſtultā ac temerariā arro gantiā. Sit itaqꝫ tua gloria: tota tua. ¶ Sed ad tua me cōuerto beneficia. atꝫ in primis hec in natura ꝯſidero. Vbi animaduerto. ꝙ ſi celū tale. ſolē talem ac lunā ac tale vniuerſū qua le eſt hoc in quo nūc poſita ſum. ꝓpter me ſolā ac meū amorē inſtituiſſes: in ſtuporē ducerer

ois creatura hoc audiēs atq; diceret. Hec eſt illa a deo precipue dilecta. ꝓpter quā tā magna ac precioſa dona iſta creauit. Conſtat michilo min⁹ q etiā in hoc caſu mallē alioꝝ quoꝝūlibet m̄ adeſſe ꝯſorciū ꝙ in ſolitudine ēē linq. Nec etiā ſi in mea foret opcione vellē alios homines ali asq; beſtias ⁊ aues huic mundo deeſſe. in eoq; non viuere. eoq; mecū non vti. dū illoꝝ caren cia nulli eſſet profectui. quoniā abſq; ꝯſorcio min⁹ iocūda minusq; ḡrata eſt cui⁹libet boni poſſeſſio. Vnde me tibi hinc. magis obſtrictā; concipio q ſic me in hoc mundo ſtatuiſti. ꝙ ſi michi ſoli illū deſeruire feciſſes. Apparet igitur quātum me dilexeris. talem michi mūdum tri buēs; ac meo deputās vſui. Inſup ſi euētu aliq̄ racōne atq; intelligencia ꝑſus eēm deſtituta ⁊ hec in me tam precioſa natuē dona. ſuffragio medicīne. aut alio quolibet modo quis in inte grū repararet. nōne hinc me felicē multū repu tarē. necnō ⁊ illū q hoc m̄ impediſſet bn̄ficiū me deſerē vehemēter obligatā. Et tn̄ lōge p̄dario᷑ ac melio᷑ ē mea ꝯdicō. dū hec tuo dono ſuſcepta inteḡ ꝯſeruo; ꝙ ſi depdita aliūde recupero. Idē de ceteris oibus mei corpis mēbris ſētio. ⁊ gene ralit de oib; in me bonis ex dono creacōis accep tis. ¶ At vero grē dona. lōge hijs maiora ſunt ac pociora. ꝙuis ea que numeraui nature dona

mereātur habūdanter. tibi gratias reddi. te a
nobis diligi. te a nobis honorari. in hoc tibi red
dedo quod tuū eſt. Non ꝙ bonoꝝ noſtrorum e-
geas. ſ; quia ſic fieri voluiſti ⁊ diſpoſuiſti ad no
ſtrā vtilitatem ⁊ ad tuā gloriam. Super hec ta
mē omnia. in tales ſuperaddidiſti grās. ut te
poſſim habere in patrē ſingularē. ⁊ tanꝙ legi
tima filia totius tue hereditatis fieri pticeps.
atq; in tua gloria. glorioſe regnare ꝑhenniter.
Sed ⁊ poſtꝙ ꝓthoparēs. hanc ſuo demerito p
didit hereditatē. tu michi illā per lauachrum
regeneracōnis reſtituiſti. meq; voluiſti de tua fi
eri ſingulari familia ⁊ in lege tua xpiana. Que
ſunt dn̄e omnia opa mea aut merita. ut mihi
poſt ſic pditam hereditatē. hoc tā ſigulare. tā
q; excellens munus largiri volueris. ad illiꝰ p
ceptōnem miſericorditer me reuocās pre ceteris
illis omnibus q̄ veram fidem nō habēt tui. ac
tue veritatis noticia carētes. ⁊ ſine baptiſmo
ab hoc ſeculo decedētes. Eſt pfecto hec vna ſingu
laris ⁊ mera gratia. Vnde tibi ſoli merito glo
ria donāda eſt. Hic verſatur opꝰ mee redēpcō
nis. in quo longe plus ꝙ in mea creacōne labo
raſti. dū vſq; ad mortis acerbiſſime ſufferētiā
militaſti. O qualē gratiam. o qualem dilectio
nem. pro meipſa exhorreſcerē: quod pro me de
us meus pati dignatus eſt. Si tuam in terris

conuerſacōnem cōmemorare velim. a tempoꝛe conceptōnis incipiens vſq; ad horam aſcencionis in celum. michil preter euidencia incōparabilis dilectionis ac ſupmirabilis dignacōis ſigna reperiam: erga me indignā atq; miſerabilē ¶ At poſtqꝫ reſuſcitata ſiue per gratiam regeneracōnis baptiſmalis. ſeu quociens iterato. gladio peccati me morti reddidi obnoxiā. Quociens te meū patrem ac benefactorem offendi. te meum ſupremum iudicem qui me in momento potes in profūdum inferni precipitare. ſicut precipitaſti luciferum ⁊ angelos eius in tāta perfectione inſtitutos. ſicut et plurimos alios peccatores. quibus nō dediſti ſpacium. aut animum penitendi. aut veniam percipiendi. ſꝫ eos irremediabiliter cōdempnaſti. hic quidem in crimine deprehendens. ⁊ mox horribili patibulo infernali tradens ſuſpēdendos. Mirum quippe eſt ſi aliud quicqꝫ facere voluero qꝫ tibi regraciari. qꝫ tibi ſeruire. qꝫ te honorare. aut ego te vnqꝫ offendere audeo male tuis vtendo donis. ⁊ qd̓ omnē ſuperat offenſam. inde tibi etiam aliquādo bellū mouēdo. Sed ⁊ ſuper hec ut michi ſemp. cura moꝛbi parata ſit. penitēcie ſalutarē tribuiſti ſacramentum. ⁊ ad me tibi reconciliādū. ac veniā impetrandū tuos ſanctos ꝓ me ſieri oratores voluiſti. ⁊ ad eos eſſe recurrendū

quod vtiqȝ eſt mirãde dilectionis ſignũ. dũ il
los tuos amicos precipuos. ꝓ me dignaris in
terceſſores fieri. que mortem merui milleſies. ⁊
precipue illam tuã glorioſiſſimã matrem. meã
inſtituis aduocatã ⁊ mediatricẽ. ⁊ quod ãpli
us ẽ. mihi precipis ut in te ac tuum preſidium
ſpem meã atqȝ fiduciã totã reponã. Vere inex
cogitabilis eſt hec gratia quã michi preſtas.
iſtaqȝ dilectio quã michi inſinuas. talis ac tã
tus dñs. tali miſerabili. talis iudex: tali pecca
trici. talis maieſtas: tali vilitati. talis felicitas
tali infelicitati. ¶ Quid de illa dicã ſplendida
atqȝ opulẽta ſcripture ſacre mẽſa. in q̃ me ſuaui
ter reficis. vbi ꝓpiciam ⁊ ſalubrẽ aduerſus om
nem morbũ inuenio medicinã. vbi tota ẽ dul
cedo: ⁊ pro mea cõſolacõne ſuauiſſimus ſapor.
¶ Nec ſilẽcio preteriẽda eſt ſpecioſa illa tuorũ
ãgelorũ cuſtodia michi tua dignacõne impen
ſa. ad me dirigendũ ⁊ conducendũ in via hac
tenebroſa. ſqualẽtiqȝ deſerto ad me cõſolãdũ
⁊ auxiliandũ in neceſſitatibus meis. ad me po
tenter protegendũ cõtra terribiles illos ac ſe
uos canes infernales. ne me deuorẽt. aut ſuis
circũueniant fraudibus. ac ꝑuerſa ſubtilitate
qua pleni admodũ extant. Quomodo igit̃ illꝭ
reſiſterẽ ego ſola ignorãs atqȝ infirma. niſi il
lius tue p̄ſtate cuſtodie adeẽt preſidiũ. Certe

nequaq̄ poſſem. Demū quis ore proferre pote
rit aut corde cogitare. magnā illam tuam gra
ciam. qua ad percepcōnem ſātiſſime eukariſti
e. me dignaris admittere. vbi tua corpoālis ad
eſt pñcia. vbi aſſunt a miniſtrātes angeli. vbi
deuotoꝝ mētium potiſſimū inuenitur nutrimē
tū. vbi tua paſſio amātiſſima cōmemoratꝰ. vbi
demiq; patri oīpotenti deo. noſtre redempcōnis
ac purificacōis offertur ſacrificiū. Heu pater
mi dulciſſime. heu benefactor ſingularis. Heu
miq̄ ac milleſies heu m̄ tue miſerabili creature
que ꝓ hijs donis immēſis. ꝓ hijs gratie excel
lentiſſimis muneribus. dictim tibi malū ꝓ bo
no rependo. pro gratia ingratitudinem. pro ho
nore conuiciū. pro beneficō nullū ſeruiciū. ymo
maleficium. Videor michi profecto omnē crea
turā ad vſum meū tua bonitate creatam oculis
meis atq; auribus ingeri. legittimo iure ↄtra me
inſurgētem. ac de me cū clamore. valido damp
nacōnis vlcionem expetentem. Cōdempnetur
exclamāt hec maligna atq; inſenſata. que ſic
nobis male abutitur. que aduerſus creatorem
ſuum et noſtrum. nos ſuis cogit obſequi teme
rarijs ac turpibus voluptatibus. que nos to
tali malicie ſue ſubmittit. que ſuo medio ſoli
deo ſeruire deberemus. atq; in perſona eius bo
na operando eum laudare atq; magnificare

Abiciatur ergo hec maſcuola ab omni alia cre
atură ⁊ impugnetur velut omniũ noſtꝝ inimi
ca ⁊ proditrix noſtri ſũmi regis atq₃ imꝑatoris
Inſuꝑ racõnẽ meã atq₃ intelligẽtiã cõuerti ad
vanitatẽ aut curioſitatẽ· aut etiam hinc male
meo corꝑi velut beſtia vſa fũ. cõſtitui magiſtrũ
⁊ patrẽ meũ· malignũ illũ hoſtem humane ſa
lutis. cũ tamẽ tua demẽtia· tua eſſem in baptiſ
mo facta filia ⁊ diſcipula . Omnia que in bap
tiſmo ꝓmiſerã trãſgreſſa ſum· tuã cõuerſacõez
in tris· tuã ſalutarẽ paſſionẽ minime ꝯmemo
raui· aut ꝑ deuotã ꝯpaſſionẽ honoraui . Sacra
mẽtũ etiã fructuoſe penitẽcie duxi ridiculoꝝ dũ
mox poſt peticõem venie reuerſa fũ ad vomitũ
Scis ergo pater mi celeſtis· ꝙ ꝑuũ honorem
cultum aut reuerẽtiã tuis ſanctis atq₃ angelis
impẽderim· ⁊ preſertim fidelibus illis meis cu
ſtodibus· In frequẽtacõne menſe ſcripture ſa
cre· deſidioſa fui· aut curioſa nimis· inanem
magis querẽs gloriã ꝙ in virtute ꝓfectũ . Po
ſtremo dũ michi cõmemoro illã meam indig
nitatẽ· indeuocõnem· erga ſanctiſſimũ eukari
ſtie ſacramẽtum penitus cõtremiſco· et merito
erubeſco ⁊ expaueſco ⁊ timẽs ne in hac tã pre
cioſa refectione frequẽter ut iudas vſata ſim
aut prepropere ꝯmedẽs· aut ſicut hijs q̃ venit
ad nupcias nõ habẽs veſtem nupcialẽ id eſt

caritatem Nec hic habeo quid reſpondeam·mi
ſi ꝙ nūc de hoc quātum ualeo ⁊ ſi non quātum
debeo doleo·indeqꝫ magnam atqꝫ abhominabi
lem confuſionem intra me pacior et ſuſtineo.
Sum ita michi ipſi intollerabilis·ſi nō aliter vi/
tam correxerim ſi nō aliter ad te amandum ad
te colendum me impēderim ꝙuis id ſcio·quia
ex me nichil valeo ⁊ nichil ſcio. Eſt itaqꝫ ſpes
mea·finaleqꝫ refugium·in te ſolum.ut id bonū
quod cepiſti in me perficias et conſūmes vſqꝫ
in finem. Inſuper ⁊ malū quod in me dominat
magis ſemꝑ ac magis expurges ⁊ diluas. Pa
rum ſiquidem prodeſſet ymo michi grauiter
obeſſet.omne bonū michi a te conceſſum ſi nō
per te fuerit a malorum incurſibus inde finenter
cuſtoditū ⁊ protectum. Inſuper ⁊ niſi michi tu
ipſe donaueris ꝑ gloriā:q̄d ad pn̄s in ſpe indul
ges ⁊ ꝓmittis.

Meditacō aie cū ſe ꝑpendit in tempali ꝓſpi
tate ſimul ⁊ ſpūali·reddēdo grās deo.

O o excellētiſſima atqꝫ ineffabil' dei bonitas·o
pat̄ miſericordie ⁊ tocī⁹ ꝯſolacōnis·quibꝫ
meritis data ſūt michi hec bona que peccatrix
ſuſcipio. Cur michi bonū pro malo redditū eſt
gratia pro ingratitudine·pro dedecore gloria.
In te dn̄e in te ſurgit ſpiritus meus ⁊ omnia q̄
intra me ſunt te benedicant et magnificent.

Tu enim meas deles iniquitates. tu oēs infir
mitates meas ſanas: tu me liberas a morte. tu
me circūdas misericordia et miseracōibꝫ. tu re
ples in bonis deſideriū meū. tu renouas ut aq̄
le iuuētutē meam. tu me dimittis in pace men
tis et corpis. In labore et ſudoē alterius cōmedo
panē. quoniā michi tribuis. q̄d alij magnis
nacti ſūt laboribus. nūc eſtū nunc frigus paſſi
mari terraq; in medijs picuilis puagātes. Tu
michi terras et poſſeſſiones populi largiris ut
diligēcius ac liberius medit in mandatis tuis
et legē tuam exquirā. principes ac nobiles ſu
orū corporū periculis me ſemp in pace cuſtodi
unt. ut ſine timore de manu inimicorū liberata
tibi ſeruiā in ſctītate et iuſticia oibꝫ diebꝫ vite
mee. Juſtū igitur eſt ut et ego. parte ex altera
te pro omnibus alijs depcer. a quibꝰ tua bona
ad me puenīūt. teq; pro illis laudē. te obſeruē
te honorem. preſertim qr non ſatis frequēter
ad hoc valēt intendere. Laborāt quippe ꝑ me
iuxta ſui officij exigēciam. Racōnabile igit ut
et ego non obdormiā aut pigreſcam in hijs ex
ercēdis quibus dum deputata. Hoc ſane mu
tua caritas poſtulat: ut inuicē bene faciamꝰ.
¶ Vnū te potiſſimum precor dn̄e. ut hec michi
a te indulta. pſperitas et ſecuritas. inſuper et ti
bi ſeruiēdi liberā licēcia. nō meo veniat detrimēto

ne ſit hec proſperitas michi loco premij finalꝭ
Ne queſo in hoc mūdo mihi mea mercedes tribu-
antur. Fateor quippe bonis pñtibus indignā ſꝫ
largiſſime dñe ꝓ bñplacito tue voluntatis. po
tes me in tuo ſeruicio cum hijs proſperis legitti
me inſtituere. quoniā adhuc lōge meliora ac
ſublimiora ꝓmittis et tribuis tibi ſeruiētibꝫ. vi
tam .ſ. eternā beatā atqꝫ ſēpiternā. Tu ꝑfecto
meā ꝯgnoſcis fragilitatē. ſciēs me illā eē imbe
cillā atqꝫ infirmā filiā. q̄ velut delicata ac tenera
infantula vtiqꝫ magnas nō poſſet ferre moleſti
as. atqꝫ ideo ſibi plꝰ ceteris. et ſupra ſua merita
parcis. Veniet tēpus in q̊ virtutibꝫ āplius ro-
borata. et ab vberibus nō libens auulſa: potero
forſā tuicioꝰ experiri et ꝓbare duriciē aduſitatis ac
ſolido cibo tribulacōis veſci. ¶ Sequit̃ alia me
ditacō aīe. diſceſſum ſuū a corpe rememorā
tis ad tūc habēdū aliqd̾ auxiliū. et ad ſe exci
tādū ad ſāctū pauorē. et ꝯtinet plures ptes

Quis autē michi queſo fidus amicus. q̄s
michi fidelit̃ aderit in extrema mea neceſ-
ſitate. in illa diſtricta hora ſepacōis a meo cor
pore. q̄s tūc mihi erit auxilio. Quis tūc loque
tur aut reſpondebit pro me. Quis me liberabit
dum vocata fuero in tremendo iudicō ſūmi iu
dicis. quādo me circumdabunt vndiqꝫ inimi
ci mei multiplariā accuſātes. ac ſecū i ychenā

trahere ſatagẽtes· quãdo teſtimoniũ cõtra me
dicent ꝓpria ꝯſciẽcia· inſuꝑ ꝛ opera mea· Tũc
ne mũdus aut amici carnis michi veniẽt pre
ſidio· Non ꝓfecto· ymo ne ſinent ire quo pote
ro· Aderit ne et corpꝰ cui tam ſtudioſe intẽdi
Certe minime ſiquidẽ tunc iacebit putrefactũ
in terra ꝛ erit ꝛ vermiũ cibꝫ· Et aſſiſtet ne ł qua
liſcumqꝫ ꝯſolacõ· prius a me delectabilit̃ ſuſcep
ta· Reuera nõ· ymo dum ad corporis aut prio
res cõſuetas voluptates ad meã cõſolacõnem
egredi voluero· inueniã oculos· aures· linguã
tactũ ꝛ cetera vndiqꝫ mẽbra vbi michi volup
tas adeſſe ſolita fuit clauſa ꝛ ſerata· fortiſſima
atqꝫ horribiliſſima ſera mortis· Tũc igitur ꝗd
factura ſũ ego miſera· quo diuertã· ꝛ quẽ aduo
cabo ſi non aliũde veniat auxilium ꝑ aliquam
aliam cõſolacõnem aliũde ꝗ̃ a corpe veniẽtem
ſi non ãtea michi aliquẽ cõparauero amicũ a
quo aliter ꝯfortata ſubſiſtã· cadam profecto in
tra me prorſus deſolata in laqueũ deſperacõnis
ꝛ infra me in interitũ eterne dãpnacõnis·

Virgo glorioſa ſpes certa et refugiũ ſingu
lare peccatorꝝ· ꝛ tu ſancte ãgele dei cuſtos
bone· ac ceteri alij ſancti celeſtes· adeſte tũc ſĩ
ꝛ mei eſtote adiutores· Tũc me defendite· tũc
michi ꝯſulite· tunc me ſtultã ꝛ deſolatã aſſoci
ata· tunc me preſẽtate ad dexterã ante faciem

ſumn̄i iudicis ſb̄ v̄ra protectione. ꝓpelli͞te canes illos infernales me deuorare q̄rētes. ſicut circa beatiſſimū illū ep̄m Martinū ꝗ plurimos alios facere tēptauerūt. Impetrate tūc m̄ illā ḡciosā ſētenciā. veni bn̄dicta p̄ris mei accipe regnū. q̄d tibi paratū ē ab inicio mūdi.

Expaueſco nimirū ac vndiq₃ cōtremiſco. cum alterius illius memor ſum ſentencie. Recedite a me maledicti ite i ignē eternū. Heu q̄ꝫ amara ſeparacō. a ſummo bono ad ſūmum malum. de omnimoda felicitate ad totam miſeriā. de pace perpetua ad ſempiternā ꝗ abhominabilē cōfuſionem. Ira dei ac ſētencia intollerabil' ne cadas ſuper me. nichil quippe eſt in me q̄d te ferre poſſet. Allide me pocius et flagella ſc̄dm multitudinē miſeracōnū tuarū in hac vita. ꝗ me ne ſinas in hanc que tam horrenda. terrēdaq₃ eſt peccatorib₃ tā in ſuo iudicō ſuſcipientib₃ iuſtitie curiā incidere.

Expergiſcē. expergiſcere miſeābilis creatura. ꝗ auribus erectis attēde tonitruū huiꝰ ſentēcie. oculis apertis proſpice huius iudicij timorem. Nimis profecto conſopita es. nimis obturata. nimis excecata. ſi non hanc perpendis miſeriam punicōnemq₃ acerrimam. ꝗ perpendens non grauiter reformidas. ꝗ totis viribus effugere conaris et in recogitacōe harū

nō cōtremiſcas plus ꝙ folium arboris a vento agitatū. Non ē hec fabula aut truſa ¶. Si xp̄ia na es. ſicut vtiq; es deo ānuente firma fide tene bis ꝙ ſi cū ſolo vno mortali deceſſeris: ſētenci am hanc horribilem irremediabilit̄ incurres. Qua igitur diligēcia merito fugies quaſi a faci e colubri mortale peccatum. ꝙ ſollicita eris. In ſup falſas ⁊ fictas huius ſeculi amicicias ſper nere. ac etiā ineptas illius delectacōnes. que ti bi nullo poterūt eſſe ſbſidio in hac ſūma neceſ ſitate. ⁊ ſtudeb̄ tibi facē aīcos ꝉ paucos aliquos ſāctos. ỹmo precipue deū glorioſū bene viuen do ut tibi tunc ſit directio ſal9 ⁊ liberacō.

Ne te queſo ſeduxeris aīa. ne teipſam adu lando palpaueris: ne q̄ruleris. Nec enim deus illi ſuo ſūmo pepercit angelo lucifero. cui9 tantus erat decor. tāta ſapiēcia. tanta perfectio quinỹmo illū cū ſuis cōplicibus ꝓpter vnū ſu ꝑbie motū. de altiſſimis paradiſi ſedibus in in fimas ꝑtes precipitauit. S; nec ade ꝓthopare ti pepercit. quē cū tota ſua poſteritate ꝓpter v nam inobediēciam in eſu vetiti ligni cōdempna uit ad mortem. ỹmo nec cū toto mūdo diſſimi lauit. cū preter octo animas oēs vſq; ad infan tes vberib; adherentes ỹmo in vteris adhuc incluſos: aquis diluuij deleuit a facie terre. Sic ⁊ illā pētapolim. vnica ipſi9 loth domo liberāta

pdidit igne et sulphure. gentemq totā illā eternis tradidit supplicijs. Nūq̄ illū sāctū ꝓphetā samuelē exaudire voluit ꝓ rege saule: q̄ tūcūq ꝓ illo intercederet ac ploraret. Sed nec illi suo ꝓprio discipulo iude pepercit: quē laq̄o suspēsū misit in yehennā ignis. ¶ Sūt et alia plurima hui⁹ cemodi dei iudicia. sup hoies sarracenos. iudeos. atq̄ xpianos. dictu et cogitatu terribilia atq̄ horribilia. Et tu igit paup et misera peccatrix. q̄d p cetera de te futurū arbitraris. Que tibi ē euadēdi atq̄ fugiēdi fiducia. Tu dieti in deteri⁹ declinas Cū tua q̄ plurima grauia facinora deflē ac emendare debēs: nullā ꝓ hijs cōdignā facis pniām. ymo cōiphariā tuā exq̄ris cōsolacōem. oēmq̄ dolorē ac tribulacōez detestaris. Si frequēter tibi q̄es negat in molli strato. si nec paruā famis ac sitis molestiā ferre vales. si leuis etiam aliq̄ febris te lāguidā atq̄ impaciētē reddit. q̄ tua q̄so virtus eē poterit ad ferēdos illos ardores. non q̄dē leues nō momētaneos aut ad horā trāseuntes. ymo vero sup q̄ dici possit durissimos ac sēpiternos. Cōfer ad illa tormēta. tuos quos hic aliqn̄ pati cogeris dolores. et l' aliqn̄ tui misererez et tue pelli ꝓspice.

Ne q̄so de illorum sis numero anima mea de quibus cōmune loquitur ꝓuerbium galli canū. Fol ne croit de ce quil prent Quod latine

dici poteſt. ſtulto ſemꝑ ↄtingit preter id quod credit. Tales vtiqȝ fuerũt illi. quibȝ loth ad receſſum de ȝodamis ſuadebat ne perirẽt cũ ceteris. cui nõ credẽtes. ſꝫ tanq̃ delirameta verba eius reputantes die ſequẽti cum tota penthapoli abſorpti ſũt. Sic ⁊ illis ↄtigit q̃bus noe dũ archã facẽt irã dñi denũciabat. ẏmo etiã illꝫ q̃ ſibi comites erãt in fabricacõe arche. Quib⁹ ſimiles hodierni noſtri videntꝫ predicatores.

¶ Ne igitꝫ ſic credere differas. ⁊ tibi cõtra hoc tã incõpabile periculũ cõſule. donec in illud incideris. Tũc etiã nimis ſera eſſet protuſio. Audi quid dicat deus diuiti illi petẽti ut mortuũ aliquẽ ſuſcitaret. qui ſuos quinqȝ fratres ãmoneret ne ſecũ in illum locũ tormentorũ venirẽt habẽt inquit dñs moyſen ⁊ ꝓphetas ꝫ illis credãt ſi voluerint. Tu itaqȝ anima habes ſcripturas ⁊ exempla plurimaꝫ tibi nimirũ hec ſufficerent ad iſta credẽdum. Tibi igitꝫ caue. ⁊ fac ut ſis pata. circa horam tui deceſſus. Stultus ẽ enim qui ſibi nõ ꝓuidet in tempore. Jtẽ repelle a tuo cõſorcõ mortale peccatũ pro tuis viribus ut tibi tunc nõ ſit neceſſe ad eius expulſionem vacare. Libera te cito de manibȝ hominũ. ſi in eas incideris per debita aut rapinas aut furta aut odia. aut alia quelibet hmõi atqȝ tunc te diuine miſericordie ↄmitte. Dũ tempus eſt ne

differas donec ipſe veniat ad te. non q̄de ut pa
ter. nō ut benefactor. ſed ut iudex ſeueriſſimus
q deus vlcōnis: q̄ tūc nulla erit redēpcio. Si te
experiris in eo ſtatu eſſe in q̄ non auderes a cor
pore decedē. cur nō ſtatim abſq; mora te ad illū
reuocas. Frequēter euenit. ut qui non vult dū
poteſt: non poſſit dū vellet. Dat tibi deus ſpaci
um penitēcie. quo ſi abuteris ac deterius hinc
facias. q̄ tibi ſpes aderit ut tibi alio tpe de⁹ hoc
ſpaciū indulgeat. Caue ne ſi nūc dei fueris im
memoria ipſe tui obliuiſcat̄ dū opus habebis.
¶ Non igit̄ tibi aīa refugiū aliud eſt: niſi ut in
dilate pacē habeas ad deū. fruct⁹ a gēs dignos
penitēcie: ac de teipſa iuſtam expetēs vlcōnē.
Si enim nosipſos iudicauerim⁹: de⁹ nos non
iudicabit. Qd ſi in tuis maleficijs nō erubeſcas
que totiēs ɔtra talē ac tantū benefactorem ad
miſiſti. formidare debes te incurſurā atq; exper
turā in te ſuā potēciā ac dn̄acōnem. Humiliab
igit̄ te ſemp in cōſpectu maieſtatis ei⁹. vultūq;
dimittēs i terrā. facie lacrimabili ſuā miſericor
diā imploābis. Aiadūte q̄lit̄ ſcī dū in terra vix-
erūt iudicia dei tā ſacra q̄ mirabilia expaueſce
bāt: cū tn̄ in ſūma puritate vite ɔſiſterēt. Tu
igit̄ q̄ ab āniſ diſcrecōis nec p diē a pccīs etiā
plerūq; grauiſſimis vixiſti immunis iudica per
hec quid tibi ſit faciendum.

Vellē ex te ſciē ſupbia temeraria· quo titulo quoue iure p̄tēdas in me regnare. Oīa inſup opa mea tibi conaris aſſcribere ⁊ deputa re. Deberet reuera pocius humilitas dn̄ari· cū nichil ex me habeā preter malū· ⁊ ſi que bona ex liberalitate dn̄i mei ſuſcepi: morq₃ bona illi ꝑdidi ⁊ abieci· ſicut illam primā ac purā inno cētiam· iuſticiā in baptiſmo collatā· ⁊ poſt reci diuū p ſacrameetum penitentie reſtitutā· mor taliter peccās deſerui ⁊ repuli· ⁊ plerūq₃ etiam per venialia· fedis ⁊ obſcuris denegraui macul' ita ut merito non min⁹ erubeſcere āte oculos dn̄i mei preſētari· q̄ꝑ maculoſoꝝ leproſi alicui⁹ pānos ſanie ac putredine vulnerū ſuorū ple nos· quis in ꝯſpectu viri alicui⁹ inſignis detege re formidat. Gloriaberis quātūcūq₃ etiam pri⁹ mūdi ac decori extiterint. Certe ut arbitror mi nime. ¶ Si manſionē apud me facere q̄ris ⁊ in ea demorari te delectat ꝓpter meā pulchritudi nē· ꝓpter meas diuicias· aut ꝓpter fortitudinē famā· ſapiētiam ⁊ ſic de aliis: caucius proſpice ne fallaris: quoniā hec bona michi· non niſi ſb mutuo ꝓuenerūt et ad bene operādū ad glori am dn̄i mei ſūt cōceſſa. Et tamen vides qualit' hiis frequenter ꝓfus abutor ad ꝯtrariū dn̄o meo de ſuis bonis mouens bellū. Vn̄ penitus erubeſcere debeo: atq₃ expaueſcere et cōfundi.

Minime ergo in me hoc titulo mãſionẽ ſuſcipi
es · ⁊ preſertim quoniã ſi diligent' me proſpex
eris: inuenies me totã deformatam per culpam
infirmam · infamẽ: atqʒ ignorantem · Nõne in
ſuper in illo huius mũdi mari procelloſo ſum
conſtituta · in tenebroſa obſcuritate · in fragili
nauicula corporis huius mortalis · inter latro
nes ac predones aliaqʒ diſcrimina q̃ plurima
vbi qualibet hora dampnacõis imminet pericu
lũ · Nõ eſt profecto tibi ſuperbia hic locus ant
ſtatus in me manſionis · Dices forſan q' ego re
gno ⁊ dominor ſup multos · Et quid inde ſuper
bia · Si in carcere aliquo tenerentur plures ad
mortem condempnati · niſi gratia eis impende
retur · ⁊ ego etiã condẽpnata · cũ illis · preficerer
eis ad aſſiſtendũ obſequendũ et confortandũ
que gloria m̃ foret hinc ſumẽda · precipue ſi nõ
in hoc · meo legittime fugerer officio · ỹmo plus
debito illos grauarẽ ⁊ opprimerem · eorũ bona
tollendo · aut fame perire faciendo · aut quomõ
libet aliter eos vexando · fatigãdo · aut pſequen
do · Scias quia qui plus accepit: amplius reddẽ
racõez formidabit · Nõ igr̃ hoc titulo poteris i me
locũ accipe · ¶ Verũ q̃d rurſus in occulto mur
muras ſupbia · Vis apud me forſã hoſpitari? que
te abicio · ⁊ humilitati acq̃rẽde ſtudeo · nilqʒ bono
rũ que in me ſunt michi deputo · ſed deo ſoli · ue

debeo tribuēs· hinc ei grās ago. Mirāda quip
pe res· modusqꝫ plurimū alienus· hinc apud
me velle reſidere: qꝛ te morti trado. Et qđ ma
gis ſtupendū eſt tuū hoſtem ſilicꝫ humilitatē
medium q̄ris ad ingreſſum regni mei. Queli
bet bona mea opa· elemoſinas· oracōes· ieiu
nia· paciētiam pietatē· ac cetera ſimilia tibi ſu
mis auxilio ad ſtatuēdum in me regnum tuū
hoc titulo· qm̄ vtiqꝫ tibi ex aduerſo merito re
pugnaret intra me ꝛ ſupra me dominiū qđ vē
dicare pretendis. ¶ Non ſic erit ꝑfecto ſupbi
a. Eſſet enim beſtia nimis mōſtruoſa· nimium
qꝫ ꝓdigioſa. Quis enim aliquādo tale portētū
exꝑtus eſt. ut res aliqua ſua morte naſceretur
ſuiqꝫ otrarij filia exiſteret· velut frigus ex calo
re ꝓcederet· et aqua ex igne gigneretur. Cōſi
dera diligēter ſupbia· quid facere pretendas.
Si enim nō aliter q̄ per medium humilitatis
quā in me perpēdis in me regnum tuū queris
ſcito quoniā mox ut in greſſum feceris· humi
litas feſtinabit ad receſſum· atqꝫ ita mox dū
abierit tui dominij priuaberis titulo: quē in me
a humilitate ſtatuiſti Et ſic etiā de qualibet ali
a virtute poſſim cōcludere vel etiam de tua mor
te. Non enim ſimul poteris adeſſe mortua ꝛ ui
ua. Omnes etiā alie virtutes tuū refugiūt con
ſorciū. Quare ut arbitror euidēter perpendis·

ꝙ turpiter te fallis ⁊ inuoluis. quoniam tu ſo
la etiã ceteris omnibus excluſis malicijs. ſuffi
cis me penitus odioſam deo reddere. me ꝯdem
pnare. meq; extra meam habitacõnem irreuo
cabiliter eicere ac ꝓpellẽ. Verum quid adhuc
ſemper in deterius euiteris. Num aliquãdo cui
cta ſuccumbes. Inuincibilẽ profecto te hoſtem
experior. Quociẽs enim te per vnam portã depel
lo: per aliã regrederis. ꝑmo etiã ſi clauſa queli
bet oſtia inueneris: per feneſtras aut ꝑuas ꝗſ
libet rimulas inſidioſe ſbĩntras. a quo te igno
tam facias. tuũq; fallacem vultum abſcondas
omniphariã tuũ noſti ſimulare ac variare ha
bitũ. ¶ Non eſt virtus cuius nõ ſimulatorie ge
ras habitũ ſactũ. oẽsq; geſt⁹ ſimiles. adeo vt
abſq; lumine grẽ. monſtrante ſpũ ſcõ: diſcerni
nõ poſſis. Nũc quidẽ te ſb veſte humilitatis oc
cultas: nũc formã geris iuſticie. nunc pietatẽ
fingis: nunc ut piũ elemoſinarium te exhibes
nunc te laudibus exteris tegis: aliquãdo bon⁹
videris predicator. aliquando bonus paſtor:
aliquãdo te ꝓpiciũ ſimilas conſiliarium. aliqñ
rectorẽ ꝑficium. Et ita de alijs ſimilibus cauteł
innumeris. Et cum per hunc modum non pre
uales: inter virtutes latitas. vbi tam ſubtiliter
ingrederis. vt nullatenus innoteſcas. donec fe
riẽs interimis aut predictas expellas virtutes

pauperemq; animā ſolitariā ac deſolatā dere
linquis. ¶ O quotiens frequēter dum precipue deuo
tioni ac ſpirituali iocūditati ſimul ac ſācte con
ſolacōni intereſſe putaui: mox inſperate tuā in
ueni preſētiā ītra me cōſtitutā. O pfida ſupbia
nec tuū acceſſum ac preſentiā expta ſū: donec
oīa tuo vēto fuerūt exſufflata. Deinde magnis
ſuſpiriis ac graui cōtricōne cordis reuertebat
ad me lumē gratie ac ſol iuſticie ſub vmbra ſo
brie deuocōnis. et tūc primū. ſigna tui ingreſſ9
perpēdebam. Tunc licet tarde nimis intellige
bam ſub qua forma te intruſeras. Nec enim ita
latere potes quin nō aliquid ſemp tue malicie
veſtigiū. relinquas. Tecū quippe accedit alti
tudo quedā cordis ad ardua immoderate tēdēs
puta ad aliquā habēdam viſionem inſolitam
vel ad miraculū operādum: vel inſurgit teme
raria quedā de ſe preſūpcō. aut immoderāta de
ſuo ope aut ſtatu cōplacentia. ſublimiſq; ac to
ta inflata leticia: vel nimiū leuis et effrenis ad
ſui iactanciā aut excuſacōnem ſub vmbra pfe
ctus. aut pprii ſeruādi honoris. Vel etiam ali
quādo ex altera pte duriciē quādam cordis te
cū adducis: maturitatē quādam atq; grauita
tem inſimilas. eſtq; huiuſmodi duricies pretē
ſa et dedignās. ptinacit ſuis dictis et volūtatib;
inherēs ad iraſcendū: et ſb vmbra correctionis

oīa tremere ⁊ lacerari facit.

Ac hijs cōtraria penitus aduenīūt: ubi tu supbia fueris missa foris. Ibi siqdem adest humilis demissa ac temperata leticia. nulla leuitas nulla iactancia. nulla sui excusacō Ibi adest maturitas ⁊ grauitas sine ira. sine amaritudine: sine vindicta. ymo cū omni dulcedine in māsuetudine cordis. Tūc ē aīa paciēs ⁊ benigna. tūc vituperia ⁊ laudes mūdanas cōtēpnit: ⁊ pro solꝰ dei dn̄i sui bn̄placito. circa se ⁊ alios opari studz. De reliqͦ sibi nulla cura ē. ymo qd̄ āplꝰ ē se vilē videri volet nō honorabilē qn̄tū ē ꝓpter se: qm̄ seipsā ꝯgnoscēs ⁊ iudicās ad in̄tra opprobrio dignam. non vtiqz se pluris estimādā volet exterꝰ in alienis laudibz q̄ꝫ se interius dignā arbitrat̄. Quinymo exēplo Jhesu xpi. ⁊ si oī honore digna extiterit. taleqz se interi ori nocicia vere diiudicz: ꝓprio tn̄ instinctu ⁊ affectu humilis ⁊ abiecta videri desiderabit

¶ Meditacō altitudinis iudicōꝛum ⁊ cōsiliorū dei sup filios hoīm. ꝓuocās ad humiliacionem sui ⁊ alios non diiudicādi.

O Altitudo incomparabilis ac abbissus profundissima iudiciorum dei in omnibus: precipue autem erga homines. Quis illa scire poterit aut inuestigare. Cum enim misereri voluerit: michil est eo demētius

Cum vero iuſticiā tribuere: nichil eo terribili
us. Si enim milleſies in die homo illū prouoca
uerit. ⁊ milleſies ad ipſum reuerſus ſupplex ve
niā ⁊ gratiā pecierit: mox impetrat qđ petit. Ec
ce velut quādam ſtultam miſericordiā: ac lu
dum puerilē. Rurſus ſi in ſolo mortali deceſſe
rit homo: irreuocabiliter mittitur in ignē eter
nū. cum tamē ſit dei filius ⁊ plaſma eius per cre
acōnem. Ecce velut furorem quēdam. ac horro
rē intollerabilē. De ꝙ̄ plurimis nempe legim⁹
q̄ pene vſqʒ ad mortē a peccatis immunes ſer
uati ſūt. ⁊ poſtmodū ad mala opa declinātes.
morte preuēti ſunt ⁊ dāpnati. At ꝯtra fuerūt a
lij. q̄ ſemp malā vitā ſectati. tādem nichilomi
nus q̄ſi in momēto ꝯuerſi ſūt ad dn̄m. ⁊ cicius
martires facti. gloriā eternā ſūt adepti. Cōſide
rem⁹ ꝙ in paſſione dn̄i nr̄i. cū eius predilectus
diſcipul⁹ eū negauit. latro ꝯfeſſus ē. Quis q̄ſo
id ātea precogitaſſet. Mirū quippe valde ē. ſi
pſona quātūcūqʒ bone vite ꝯſcia. ſub manu po
tēti dei ſe nō humiliet. ſi aliū quēpiā ꝙ̄tumlibʒ
peccōrē. iudicarē preſumat. qm̄ ſcire nō pōt que
ſint circa ſe aut alios dei iudicia. Ignorat q̄d i
ſua cā lateat. Sum⁹ quippe oēs in carcē ꝯdemp
nacōnis ⁊ mortis. vn̄ nemo eripi pōt niſi ex ſin
gulari ⁊ mera dei grā. quā ut ⁊ vbi vult diſtri
buit. Neminē ꝙ licet ꝯtēpnere ſi ad pn̄s hmōi

graciã non habeat: q\m̄ in momento illam ha
bere poterit. Nec viceuerſa hic ſe aliquis extol
let in ſublime. ſi a deo hãc graciã accepit. quo
niam nõ eſt hec hereditas ſua: ymo ſic agẽdo
mox eã perdet velut vſurpator ac raptor glorie
dñi dei ſui. O qñ veniet tẽpus illud et locus vbi
cũ ſecuritate hãc grãm poſſidebim⁹ et hec ipſa
in gloriã ↄuertet. Vere beati ſũt q̃ ibi ſũt.

¶ Meditacõ aïe ſup duob; ſtatib; i quib; ſe in
uenit. Jã in deuocõe. Jã abſq; deuocõe. Inſu
p ſigna noticie ſuiipſius.

Plorate oculi mei plorate et plangite duriſ
ſimã illam ſeparacõnem ac diſtinccionez
amariſſimam dei mei et patris. qui in ira et furo
re elongauit ſe a me obducens ſecũ bonã illam
meam nutricem graciam. meq; derelinquens
prorſus deſolatam. dolore ac tremore plenam.
tedio et anguſtia vndiq; circũdatam. ſedeoq;
tenebris inuoluta: et lumẽ celi non video. Ve
tibi ſupbia que michi hoc dãpnũ intuliſti. qñ
ſi illa ſimplex humilitas ſemp apud me remã
ſiſſet: deus qui in cordib; humilium requieſcit
ipſiſq; dat gratiam. minime ita ſuã a me ſub
traxiſſet gratiam. Nũc oẽs mei amici. ãgeli ſci
elõgauerũt ſe a me: et poſuũt me abhõiacõe; ſi
bi. Nũc oẽs inimici mei vehemẽti cũ conatu ap
ppinquant et exclamãt aduerſũ me. Euge euge.

ſeqmur hāc miſerā· quoniā de⁹ eā dereliqt· nō erit q̄ eā poſſit de manib; veſtris eruere· Jllā itaq; ad dāpnacōe; quā meruit impellamus

O Dn̄e· o celeſtis pat· audi vocē adūſariorū meorum: ne recedas· ne elōgeris a me· Jntē de i adiutoriū meū: et ad adiuuādū me feſtina Exurge et diſſipa inimicos tuos tāq̄ fumū· ali as ei illa p̄minet hora in q̄ paup ego tua orpha na· tua indigna ācilla tua infidel ſpōſa: irreme diabilit perito· Quoniā preter te nō eſt alius qui me hinc valeat eripere·

Reuertē dn̄e reuertē· quoniā a tuo receſſu· cor ſētio durū· et ad modū petra plenū ac cidia· faſtidio ac mala triſticia· Arida ſū nulli uſq; deuo cōmis· Jn nullo iam vt cōſueui: bene o delector· Nec lectio nec cātus nec oracō· nec cō tēplacō placēt· predicacōes· ac ſācte q̄libet am monicōes michi ſūt faſtidio· Euanuit a me gu ſtus oīs ac ſapor cibi cuiuſlibet ſpūal· Grauis ſū atq; onerosa nimis michi ipi· Lāguide oīa operor· Solitudo at; ſilēciū michi ſūt horrori· et qd̄ deterius eſt nec iſtā meā valeo defl ere miſe riā nec ab ea me p cōdignā penitēciā ac diſpli cenciā eripere quinymo in dies volo meas pro ſequi vanas ac mūdanas cōſolacōes· Leuitas omnis m̄ g̃ta eſt· Quero mādu caē bibere ac fa bulare ad deducendū tempus: illoſq; felices

iudico q̄ ita in hoc mūdo viuūt · in ſbiecta ymo ſtulta libtate. O q̄lis mutacō. heu in quē ſtatū ꝯlapſa ſū. De celo ꝓfecto cecidi ad inferos. de vita ſpūali ad carnalē. de veritate in vanitatē de ſecuritate ⁊ tranq̄lla pace cōſciēcie. in turbacionē de timore in ſtuporē cōfuſionem atqꝫ infelicitatē horribilem. Et certe. ita michi optimo iure cōtigit. idqꝫ plane demerui. qꝛ tū ex me nl eēm. meipſā nichilomin9 glorificaui ⁊ de me ⁊ in me ꝯfiſa ſū. extollens me aduerſus deū meū illi ſuam ſurripiens gloriam. Inſuper et de ſuis donis laudari volui atqꝫ honorari. iactanter illa michi aſſcribens tanq̄ ꝓpria ⁊ qd̄ deteri9 eſt ceteros cōtēpſi. minoraui. ⁊ temerarie iudicaui. Scio igitꝰ quid faciā. Illam michi recuperabo humilitatē que me vtiqꝫ patri meo recōciliabit. eūqꝫ placatum ad me reducet. O glorioſa ⁊ beata pax. iam omnia bñ ſucceſſerūt. Eſt hec mutacō dextre excelſi. Cōmouetꝰ q̄ppe cor meū ⁊ exultat ad p̄ſenciā dei mei ac grē. euellūtꝰ atqꝫ explātantur. ille inutiles vicioꝝ plātē. inſerūtꝰ virtutū rami ⁊ plurimū ꝯualeſcūt. Nūc in claro lumine meos defect9. mea pccā. meā fragilitatē experior. nūc denuo bonorū ſpūaliū guſtū ac ſaporē diſcerno. Sic itaqꝫ illuceſcēte die in ſolꝭ ortu mox abſcedūt tenebre. auicule ſuos repetūt cantus. renouantꝰ oīa. ⁊ ad colorē. vigorē

ac decorē ſuum reuertūtur: ita plane eſt michi dū ſol iuſticie orit̄ in corde meo.

¶ Meditacō anime ſe ad deuocōez cōmoueri ſencietis ⁊ ſubitā dei viſitacōez denuo pcipiētis

QVis eſt hic qui pulſat ad hoſtiū meū. q̄d vult. q̄d poſtulat. Eſt profecto deꝰ meꝰ. dominus meꝰ ⁊ pat̄ meus. O dn̄e optime veneis tibi ſupplico. ut ſi mea vrgēte infirmitate. ac debilitate pcc̄i pigritor nimis aut tardo tibi aperire: tuo iure. tua autoritate oſtiū effringas. Regn̄s vt tibi licet vtere clauibus.

ABite erga meū hoſpiciū. abite vniuſa. meo pr̄i magno ingr̄ta q̄ apud me vult hoſpitari. Fugite hinc. fugite abſqꝫ mora. Fuge tu dedignās ſupbia inflata iactācia. ficta ac palpās ypocriſis: ira furioſa. deſpectuoſa vīdicacō venenoſū odiū. infelix ac liuida. iuuidia. āxia triſticia accidia ſtulta. auaricia cupida q̄ſtuaria. fetida luxuria. gula p̄mūda cū tō vicoſitatis p

EJciat̄ hinc oīs ſpurcicia uerſa familia. flagello penitēcie. ſpergat̄ vndiqꝫ cū ſuis floribꝫ g̃ta ⁊ viridis herba v̄tutū. Ponat̄ mēſa ſobrietatis. ⁊ ſternat̄ caſtitatis lectus. Ingredere pat̄ dulciſſime. ingredē hoſpiciū puſille tue atqꝫ humil̄ ancille pauperis tue adoleſcentule. Suſcipe gratāt̄ que apud illā inuenentis. ſimul in cena vr̄a diſcūbamꝰ. Ne q̄ſo reſpexeris

ad meã pauptatẽ. Scio q̃ dñe q nullius hoꝝ eges q̃ apud me sũt ⁊ apud te sũt oia. sufficit tibi bonus affectus. ¶ Veꝝ dulcissime pat̃ hoc qd a te pci pue ↄseq̃ desidero. ut mea tibi placeat volũtas qꝛ ex tua demẽtia. tuis sup habũdãtibus divi ciis ad meã sbleuãdã ac sustẽtãdã pauptatẽ l' paꝝ aliq̃d impertiri digneris. ut hic sustẽtata sa me siti ne male nõ pereã in carcẽ huius corpis in

Revertere dñe. Reũte q̃ ad pñs idusa sũ. Reũte ad hospiciũ tue humilis ãcille breui mi miũ ibi traxisti morã. Heu q̃ dura. huius hospi tis recessio. Formidabã vtiqꝫ aliq̃d in me esse qd oculos tue divine maiestatis offendẽt. Heu me miserã q̃ nõ aliã adhibeo diligẽtiam ad ta lẽ ↄseruãdũ hospitẽ a q̃ m̃ provenire pñt oia bo na. voluptates atꝫ divicie. Quid itaqꝫ ad pñs faciã. Quo medio illũ a me sic elõgatũ ad me ẽuocabo Mãdabo oibꝫ q̃ itra me sũt. ut illũ ubi qꝫ incessant̃ reqrãt ⁊ donet invẽtus reũtat̃. Exur gite fides. spes. ⁊ caritas. expgissimini. et vos ad cursũ lũbos accĩngite. diligẽter q̃rentes pa trẽ meũ donec illũ inveneritis ⁊ atqꝫ ad hospici um meũ reduxeritis. ¶ Oracõ nũcius aie mittit̃

Discurre tu oratio per magnam celestẽ civi tatem per vicos ⁊ plateas ac p domos sin gulas. ita ut nullum sanctorũ preteas. quem tu non cum fletu ⁊ gemitu requiras. ad eorum

pedes procu̅bens nec hinc diſcedas·donec in ſi
mul oēs vel eoꝝ̄ aliqui glorioſi patris mei tibi
demōſtrauerit māſionē · teq; ad cū̄ deduxerit
ac eius preſentauerint cōſpectibus. Illos exo
ra·illū̄ michi pacatū̄ faciāt·michiq; de multis
meis exorbitācijs impetrent veniā·atq; ita ſue
gratie reſtituat · qꝙ rurſus declinare dignet
ad hoc ſuū̄ humile hoſpiciū̄ qđ tā cito deſeruit
mea fateor indignitate exigēte. Verꝝ ſua mag
na benignitas atq; demēcia parte ex vna·ſuo
rū̄q; ſāctoꝝ deꝑcacō pte ex alteā : a rurſus me
e puitatis·pauptatis·impotencie atq; inſtabi
litatis ꝯſideracō ad reditū̄ poterū̄t eū̄ inclinaē.

¶ Appellacō anime ad tribunal miſericordie.

Quid dicis oracō·que noua refers : Mul
tū̄ nimis demiſſa eſt ac verecū̄da facies tu
a. O ſcio quis tibi hoc fecerit·rigoroſa videlicet
illa iuſticia·que ſe contra te a me ingerit·vehe
mēter allegans me nō audiēdam eſſe·ꝑmo qꝛ
ex nū̄c indigna ſim filia dei nominari·cū̄ iam
mea ignauia·meā ingenuitatem·meā diuinā
naſcentiam·meāq; celſitudinē penit⁹ amiſerim
et hoc in meo certe hoſpicō deformē illum ac hor
rendū̄ hoſpitem ſilicet peccatū̄ admittēdo·qđ v
tiq; omnē q̄ ipſum ſuſcipit corrumpit animā fe
dāq; ac deteſtabilē reddit : ac inimici ſalutis
cōſtituit filiā. ¶ O iuſticia quis te aduerſū̄ me

ta aduerſus meā oracōnem pcuratricē ꝯſtituit Nō ego te certe ad hoc aduocaui. Scio enim ꝙ corā te ſbſiſtere nō poſſem. illi pocius miſericor die clemēti curie me ſubmiſi. illāqȝ meam cōſti tui aduocatā. pmo ſuo penitus iudicio ſtare vo lo. ꝙuis a te etiam iuſticia m̄ decet eſſe ꝓpiciā a amicā. Cur ita. Quoniā tecū ſum vni⁹ ſētentie Tu quidē odio habes pcc̄m. a ego nunc illud odi. Tu illud pſequeris. hoc idem facio. de illo pniām agens. puniens a vehemēter dolēs ꝙ il lud vnꝙ admiſerim. aut ei tribuerim fidē. Ita quippe agēs. tuū o iuſticia exerceo officium. de meipſa iudiciū ſumēs. Tu itaqȝ etiā pro me intercedes. ¶ Sed forſan m̄ dices. ꝙ longe citra cōdignū in hac pte de me. ſumo iudiciū. nō cō digne ut meritū mea vindicās peccata. Proch dolor iuſticia fateor ita eſſe vt aſſeris ſed hoc ve nit cōdonandū. quoniā non ſubeſt hoc viribus meis. Neceſſitas aūt legem nō habet. Infirmi tas quidē mea. pauptas atqȝ imbecillitas. non me ſinūt ad ꝯdignū. vel etiā ad votū expugnarē ac pſequi peccata cū ſua familia. Sed ab inope vel parua ſolucō ſibi poſſibilis acceptāda eſt ꝛ a ab operario debili labor remiſſus nō ſpernēd⁹ Eris itaqȝ iuſticia. de mea poſſibilitate cōtenta. qd reliquū eſt tua potenti virtute ſupplebis.

Onſidera igitur ſi tui ſit officij. tueq; cõſue tudinis vltra vires expoſcẽ. Cũ aũt michi maior aderit incolumitas ac potencia diuine gr̃cie. vͦtutũq; forcius robur: tũc ⁊ potẽci⁹ cũ pec cato ꝯgrediar. eiq; virilius aduerſabor.

Ico inſup ꝙ benedict⁹ filius dei ꝑ me debi tũ ſufficiẽter ꝑmo ſuphabundãter ſoluit. Ꝙtũlibet etiã antea offenderim. ſaluo ꝙ ei me legittime ſubiciam. ⁊ ſue ſim aſſcripta familie. Nullo aũt iure duplex de offenſa exigitur emẽ darã ⁊ deus nõ punit bis in idipſũ. Quidq̃d igĩ miſericordia filij dei circa me facẽ diſpoſue rit: minime tu poteris ꝯtradicere.

Eterũ iuſticia te interrogo. ſi nõ ad inſtãci am ſãctoꝝ q̃ apud te hoc meruerũt tenea ris aliꝙ ãnuere. Profecto ſit. Quẽ enim hono rẽ illis impẽderes. ſi eos te ꝑ peccatoribꝫ depcã tem. velut alios quoſlibet quibꝫ nũꝙ fuiſti ho nori vacuos repelleres. Vade igĩ oracõ mea. ⁊ reuertere ꝯfidẽter ad celeſtẽ ciuitatẽ. illicq; ſãctos illos ſollicites. ut tibi ⁊ michi iuſticiam pacatã reddant. ut ⁊ ſimul cũ miſericordia. in pacẽ impetrẽt ad dñm deũ meũ ⁊ patrẽm meũ atq; ita ad domũ meã vñ exijt denuo reuẽtat.

Vtinã horam illam preſcire poſſem. qua dignabitur dñs me⁹ ad me declinaẽ. Cur nõ aliquem ſuoꝝ nũcioꝝ ꝑmittit. ut legittime

pata· poſſem illũ decẽter· id eſt deuote et ſancte
ſuſcipẽ. Aliquociẽs enim adeo latẽter aduenit
pulſans ad oſtiũ· vt alibi me diſtractã inueni
ens. mox anteq̃ ei valeã occurrere et decenter
recipe: diſcedat. ¶ Sed quid loquor tam incon
ſulte· quid tam temerarie· tãq̃ preſũptuoſe pe
to· ut talis ac tantꝰ dñs· ſuos michi premittat
nũcios. Abſit· Michi pocius incũbit· ſemper eiꝰ
aduentum explorare· michilq̃ aliud meditari
michil aliud operari q̃ aduentum eius preſto
lari. moxq̃ ad oſtium pulſanti aperire· ipſum
q̃ reuerent ſuſcipere. Non igit̃ cum ciuis huiꝰ
ſeculi mea tenebũtur colloquia· ſed ſedebo ſoli
taria in pace ⁊ ſilẽcio· diligenterq̃ obſeruabo.
ne aliud meũ ſbitret hoſpiciũ· qđ tãti hoſpitis
oculos poſſit offendẽ. quinymo ego ipſa vadã
in occurſũ ſui iocũdi aduẽtus.

¶ Meditacõ aie apud diuinã trinitatẽ· ad ſpi
ritualẽ robur obtinẽdũ i v̄tutibʒ In ſcã vita
apliũ. ⁊ ad ſe exercitãdũ ad ſanctũ pauorẽ.

ATtende anima mea· que tam infirma es
atq̃ inſtabilis: attende verba prophete.
Verbo inquit domini celi firmati ſũt: ⁊ ſpiritu
oris eius omnis virtus eorum facilius longe
eſt tibi q̃ celis firmitatem preſtari. Si itaq̃
preſtitit tibi deus in hac glorioſa ſolemnitate
beatiſſime trinitatis· vt per potenciam patris

in ſapiēcia filij· ⁊ ꝓpter bonitatē ⁊ dulcedinem
ſpūs ſancti· robur habeas· ꝯſtanciā pſeuerācī
am in bonis opibus· teipſā oēsqꝫ tuas vires fi
ge in dn̄o deo trinitate ſancta. Illiqꝫ ſic inhe
reas. ut in ſola eius potēcia· tua ſit fiducia. nec
extra ipſū· ſapienciam queras finaliter aut vo
luptatē. Ita quippe tuā ꝯſeruabis pulchritudi
nē· in qua facta es ad ymaginē et ſimilitudinē
illiꝰ ſantiſſime trinitatis· ſcd̄m memoriā· intel
ligēciam ⁊ volūtatē. Sed heu frequēter illā fe
do ⁊ obſcuro luto peccatoꝝ inuoluēs· ac demer
gēs eam· demorāsqꝫ in terrenis occupacōibus
ac voluptatibꝫ immūdis. Nichilominꝰ ad ip
ſum reuertere: ⁊ ipſe te mundabit. teqꝫ libera
bit: ⁊ tue pulchritudini reſtituet. Quā inſup in
te firmabit ⁊ ſtabiliet· ſi tm̄modo illi iugi volu
ntis. ac velut tue ſūme voluptati inherere. ipſū
potēter amando abſqꝫ fine. ſapient abſqꝫ erro
re: ſuauiter abſqꝫ amaritudine eritqꝫ tua ſpes
in ſua inuicta potēcia· tua fides in ſua limpida
ſapiencia: tua caritas in ſua voluntate dulciſſi
ma. Hoc pfecto pocius facies q̄ꝫ in creatura in
qua niſi vmbra eſt et vanitas potencia. Qua
propter nimirum in vmbram atqꝫ vanitatem
deſluis: cū creature finaliter inheres.

¶ Hic anima xp̄i ſponſa ſe humiliter accuſat

ſeq; tōlit ſpōſo ſuo ɔmēdat petēs veniā de p̄
teritis grām ſuā in p̄ñti ac gloriā ſuā in futu
ro ad laud ādū cū p̄ſēnit.

O Jheſu v̄ginitatis ſpōſe Jheſu caſtitatis fi
delis aïe Jheſu mea ſpes final̄. mea ſal9 ⁊
meū ſingulaē refugiū. nūc ad te reūti deſiderat
aïa mea paup. inops ⁊ miſera. q̄ tociēs p teme
rariā rebellionē. atq; inherciā deſidioſā. id face
re ɔtempſit ⁊ recuſauit. que anulū gracie quo
illam ſpiritualiter deſpōſaueras negligēt ami
ſit. ſuſcepitq; anulū p̄ccati. ſe tradens ſpōſam
ſeruam ⁊ ſubiectam tuo antiquo hoſti. Heu q̄
piculoſum cōnubium. Heu q̄ ſtulta et miſera
ɔmutacō qui pulchrimus potentiſſimus opu
lentiſſimus eſt; ad illum deformiſſimum. miſer
rimū egentiſſimum. ¶ Dic michi o aïa q̄s hoc
tibi fecerit. Reſponde michi cuius ɔcilio ficta es
Sic tuum ſupremū dn̄m. glorioſū preceptorem
parum honoraſti. Sic tuum creatorem. tuū ſal
uatorem. a quo tibi eſt omne bonum oblita es
Sic tuo vero ſponſo. tuo fideli amico vidēti et
conſideranti fidē violaſti. Js quidem primum
tibi cor ſuum impenderat. ſuamq; ad te. tan
tam oſtenderat dilectionem. vt etiam pro te
mortem acerbiſſimam pati dignatus ſit. Et tu
illi cor tuum et amorem penitus ſurripiſti. vn̄ mo
quod grauius eſt velut perfida ⁊ infideliſſima

ſponſa · ſue proprie habitacōis portas preclu-
ſiſti quas nichilominꝰ illis ſuis miſeris ac ne
pharijs hoſtibꝫ ſinis eſſe patētes · q̄ te perdē q̄
rūt · ⁊ eterni morti tradere · Quid q̄ſo arbitraris
o aīa · ꝑ Putas ne a pena ꝑmunis euadē · Mane
bit ne tāta iniuria tāq̄ grādis offenſa tandē
penitꝰ inulta · ¶ O ꝑfide tociꝰ humane creatuē
hoſtis · iā aīa mea ſeductione ꝑdita eſt · infelix
ac ꝓſtrata · qm̄ ſicut carnifex viridi ramo aut
modica herba ducit ad mortē agnellā petulan
tē ⁊ ſaltātē · future ſue occiſionis neſciāꝫ ita me-
am fatuellā aīam deduxiſti · momentaneā ali
quā huiꝰ mūdi vanitatē ſibi demōſtrans · quā
ſic tractā tuis vinxiſti vincul̄ · eāq̄ʒ excecaſti · ⁊
poſtmodū plurimis criminū mortaliū lāceis ad
mortē vulneraſti · Demūqʒ ſup eam impoſuiſti
grauē illū male ꝯſuetudinis lapidē · Inſup ⁊ fri
gidā illā durā atqʒ horribilē obduracōis cor
dis tūbā · q̄ reſurgere ꝓhibet · quinymo ꝯtinue
magis preſſa iacet terrenis occupacōibꝰ ob
uoluta · ⁊ in fimo ſtercore criminoſe delectacio
nis incluſa putreſcit ita ut vſqʒ ad finē mane
at fetida ⁊ abhominabil̄ deo ⁊ ſāctis eiꝰ · Heu
me miſerā creaturā Heu me ſi in hac diſpoſicō
ne relinquor vſqʒ ad finē · Quid nēpe factura ſū
in tali ſtatu moriens · quo ꝓfectura cōtremiſco
iſta ꝯmemorās ⁊ exhorreſco vehementer timmō

hec recogitãs. Perpetuis certe sic moriẽs ardol
bus ſtridoribꝫ ⁊ fletibꝫ mãciparer. ⁊ p̃ rabie tor-
mẽtoꝝ deũ blaſphemarẽ: nullã ab eo ↄſolacõeꝫ
pcipiẽs. Tũc euidẽter ppẽderẽ ſi ſero nimie: q
li p̃ceptori paruiſſem. ⁊ cũ q̃nto detrimẽto. deſ-
to dõ. dyaboli. mũdi. ⁊ carnis oblectamẽta ſuſ
cipiũt. Preſerua me dñe deꝰ ab hijs horrẽdis
tormentis: ab hac morte tã crudeli me ꝓtege.
Aduoco te aia olim a deo formata. aia ſuo p̃cio
ſo sãguine redẽpta. aia plurimis donis ſup ce
teras creaturas nobiliſſime decoãta. a tot ⁊ tã
tis piculis. totiẽs pref tua mea preſeruata: te
aduoco inq̃ꝫ audi me. Tuos nũc paululũ ape
rias oculos: ⁊ intuere vbi iaces. Conſidera vbi
tu es. q̃ꝫ ꝓpinqua ſis inferis: q̃ꝫ a celis elõgata
Cogita quẽ deſeris. quem deſpicis: cui ſurdam
aurem prebes. ¶ Et tu dulciſſime iheſu anima
rum medice demẽtiſſime: fons ois dulcedinis
ſi humana miſeria te valeat ad miſericordiam
inclinare: reſpice oculo pietatis ac ↄpaſſionis
ad hanc aiam miſerabilẽ. Nunc exurgit. nunc
expergiſcitur. et cum ſuam nuditatem et ſta
tum miſerabilem magnam aduertit: hinc con
cipit diſplicenciam confuſionem ⁊ abhomina
cionẽ. et de ſua tam diutina ſtulticia admodũ
ammiratur et dolet tanq̃ꝫ miſeã peccatrix q̃ am
plius indigna et tua vocari ſponſa. tua amica

demiſſo vultu·flebili facie·ad te ſuſpiāt erubeſ
cens: nec loqui preſumens .

DVlciſſime Jheſu hāc demenē ꝓſpice·bra
chia ⁊ manꝰ ad te extendit·ut te trahēte
de ꝓfundo lacu peccati ⁊ de ſtercore in q̄ tā diu
ꝓſtrata latuit·erecta proſiliat . Tu q̄ ſolus es
ſaluator ꝓpera·et ei manū porrigēs eā ſubleua
eāq; perire ne pmittas. Tot vides peccōres q̄ te
minime deprecātur: ymo te pſequūtur· Conūte
te igit ⁊ iuſtifica tuā hāc pauperē aiam. tuam
ācillā humilē: tuā puſillā pediſſequā. quam a-
liqn̄ prius dilexiſti ſicut ⁊ ipſa te dilexit: q̄ nūc
in magnis ſuſpiriis ⁊ in amaritudine cordis te
depcat. Poſſes ne hanc nō exaudiē·poſſes ne
eam nō ſuſcipere. Profecto minime·ymo hic
magnā ſpem ↄcipio ꝙ tuā in me experior grām
in qua nūc m̄ adeſt hec volūtas ad te reuerten
di·⁊ ꝙ tibi ſūmo medico·doloroſa·illa vulneā
aie mee te inſpirāte detego ac demōſtro . Olim
ſiquidē p os·tui ꝓphete ꝓmiſiſti·ꝙ in quacūq;
hora ingemuerit peccōr·⁊ penitēciam egerit ab
oibus pccis ſuis q̄ opatus ē: omniū iniqtatū
eiꝰ nō recordaberis. Et reuera paucos habuiſ
ſes iuſtos: niſi peccōres miſericordit recepiſſes.
Ideoq; ſaluator Jheſu xp̄e aduocate ⁊ mediator
noſter·ſimul impeātor ⁊ frat·q̄ ſolꝰ meā noſti
miſeriā ac fragilitatē. ſi veā ſūt q̄ video·audio

⁊ credo de tua dulcedine pietate ⁊ miſericordia
⁊ vtiq̄ʒ vera ſūt. Jdeoq; te finalit̄ deꝑcor. ut oēs
meas deleas iniq̄tates ſincerā ⁊ mūdā ↄtricio-
nē tribuēs. ⁊ itegrā pniām. Fac ut ꝑ bonā pa
ciēciā. oēs tribulacōnes. adu̾ſitates ⁊ labores
quos dicti ſuſtineo: ad purgacōeʒ deſeruiāt et
ad pene quā mea pccā demeruerūt remiſſionē
ut in hoc mundo meū ſit purgatorium. Fac ita
q; meam huius mōꝛtlis mundi peregrinacōeʒ
tibi acceptam: tribue michi baculū firme fidei
ſtolam caritatis: ⁊ ſcalam ſancte ſpei. Confun-
de per tuam potenciā. quicq̄d michi impedimē
to eſſe pōt. ita vt ī via nulla me retineat delecta
cio: nulla me cōfundat aduerſitas. Genera in
me cor humile. pium ⁊ demēs erga proximū
ſine rixa. ſine inuidia. ſine indignacōne. ſine ſu
perbia. ſine omni detractione. Tuo amore in
flamma cor meum. vulnera illud ſagittis potē
tiſſimis. tue pulchritudinis. tui dulciſſimi con
ſpectus. tui gratiſſimi geſtus. tui pulcherrimi ap
paratus. tue ſpeciei dulciſſime. Fac ut te ſemꝑ
meditetur. letanter de te ſermonem audiat:
ad te ſuſpiret. ad te ingemiſcat. tibi conpla
ceat. totam intelligenciam. totam mentem.
totam curam ad hoc ut digne ſibi ſeruiat: quo
niam nō eſt alius amator qui ſicut tu vices re
pēdat. Inſuꝑ da m̄ dn̄e cor liberū. cor ſublime

⁊ inditū. q̄ deteſter fugiā ⁊ ſupprimā vile lutū
mūdane cuiuſlibet voluptatis. quo qualibet cō
tempnā creaturā. q̄ honori meo ac promocōni
ſalutari non veniat adiumēto. quo te in te dili
gā. alios aūt omnes in te ⁊ ꝓpt te ¶ Demū tu q̄
es mea ſpes final. mea ſola ſalus. meūq; refu
gium ſingulaē. ſubleua me. doce me ſuſtine me
dirige me. ita ut in illa hora tremenda mortis.
meus ſis ꝓtector. potēſq; defenſor ſpūs mei ad
uerſus illos canes infernales. ita ut in pace et
benignitate illā recipias in gloria. in qua te fa
cie ad faciē ſūmo cū gaudio videre valeā. ac ꝑ
henniter amare adorare ⁊ laudare Amen.

¶ Explicit tractatus de Mēdicitate ſpūali Ve
nerabil Magiſtri Johannis Gerſon cancel
larīj pariſīj.

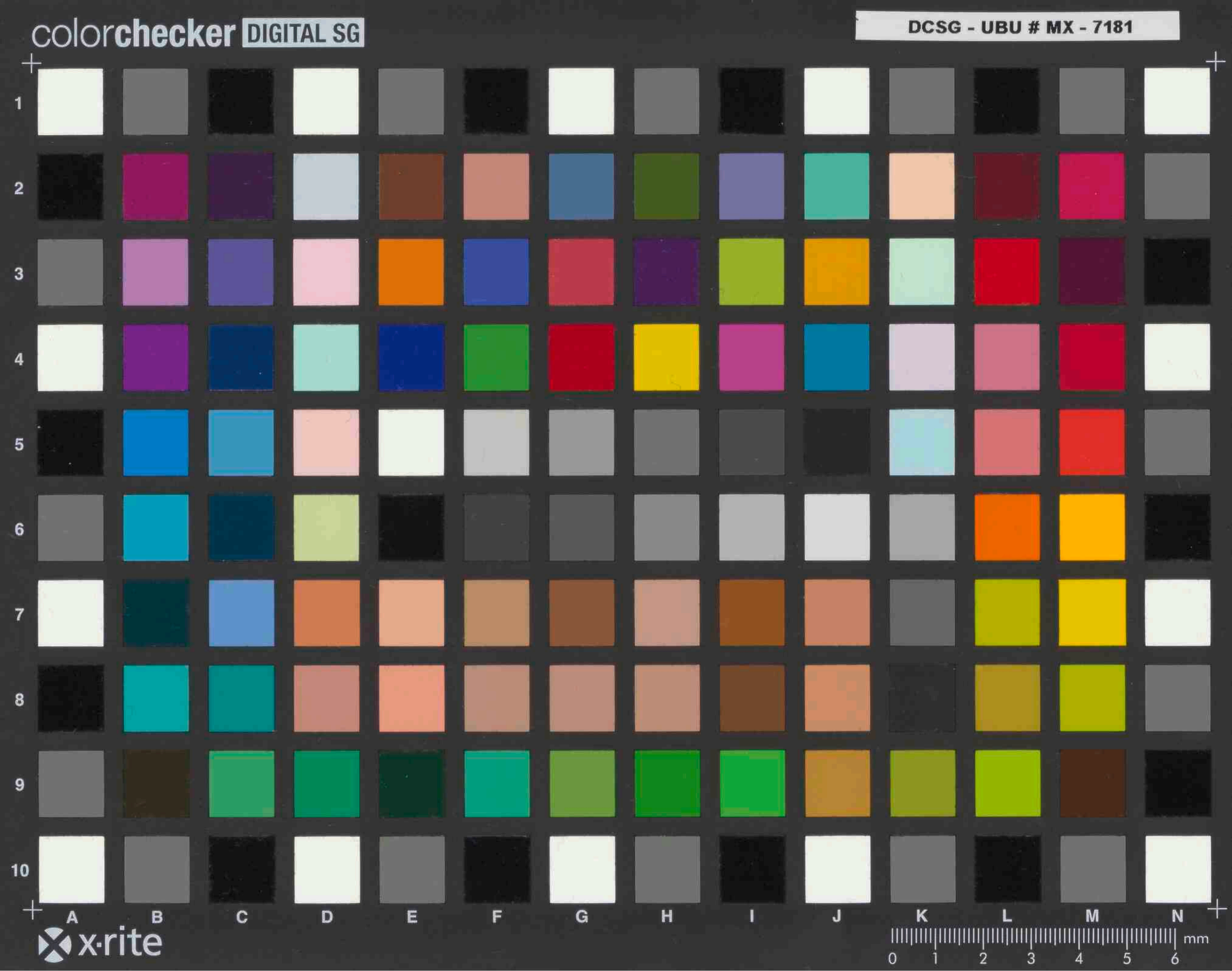
colorchecker DIGITAL SG
DCSG - UBU # MX - 7181
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A B C D E F G H I J K L M N
x·rite
0 1 2 3 4 5 6 mm